

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 40 00
F: 01 428 47 33
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

Generalni sekretariat Vlade
Republike Slovenije
gp.gs@gov.si

Številka: 007-160/2013/62 (1311-05)
Datum: 6. 1. 2014

ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (EVA 2013-1711-0025) – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10-ZUKN, 8/12, 21/2013) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela naslednji sklep:

1. Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (EVA 2013-1711-0025) in ga posreduje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

2. Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da pripravi uradno prečiščeno besedilo Zakona o tujcih.

Številka:
V Ljubljani, dne

Tanja Šarabon
generalna sekretarka

Priloge:

- predlog sklepa vlade
- predlog zakona

Prejmejo:

- ministrstva in vladne službe

2.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Mag. Bojan Trnovšek, generalni direktor Direktorata za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve, višji sekretar
- Mag. Srečko Jarc, direktor Uprave uniformirane policije, Generalna policijska uprava

2.b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:

- Dr. Gregor Virant, minister za notranje zadeve
- Mag. Renata Zatlner, državna sekretarka na Ministrstvu za notranje zadeve
- Boštjan Šefic, državni sekretar Ministrstvu za notranje zadeve
- Mag. Bojan Trnovšek, generalni direktor Direktorata za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve
- Nina Gregori, namestnica generalnega direktorja Direktorata za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve
- Mag. Matjaž Dovžan, direktor Urada za migracije na Direktoratu za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve
- Mag. Srečko Jarc, direktor Uprave uniformirane policije na Generalni policijski upravi

3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:

DA

4.a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov:

/

4.b Predlog in obrazložitev razlogov, zaradi katerih se predlaga skrajšanje poslovniških rokov:

/

5. Kratek povzetek gradiva

Spremembe in dopolnitve zakona so potrebne zaradi prenosa Direktive 2011/98/EU in Direktive 2011/51/EU v nacionalni pravni red. Temeljni cilj, ki ga zakon posledično zasleduje, je poenostavitev postopkov in odprava administrativnih ovir pri pridobivanju dovoljenja za prebivanje in delo, saj se v nacionalnem pravnem redu uvaja t. i. enotni postopek, s katerim bo tujec, državljan tretje države, z eno vlogo, v enem postopku in z enim dokumentom, pridobil dovoljenje za prebivanje in delo preko enega organa (upravne enote).

S prenosom Direktive 2011/98/EU se t. i. načelo "vse na enem mestu" uvaja za vse tujce, ki bodo zaprosili za izdajo dovoljenja za prebivanje zaradi zaposlitve ali dela, dodatno pa se enotno dovoljenje lahko pridobili tudi tujci zaradi opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot samozaposlena oseba, za čezmejno opravljanje storitev kot napoteni delavec in kot dnevni delovni migrant (te kategorije v področje uporabe direktive niso vključene). Načelo vse na enem mestu, ki je bilo z zakonom leta 2011 uvedeno za pridobitev dovoljenja za prebivanje iz razloga visokokvalificirane zaposlitve (modra karta EU), omogoča tujcu, da si uredi enotno dovoljenje za delo in dovoljenje za prebivanje na enem mestu (na upravni enoti). Pri tem predlagana ureditve ne odstopa bistveno od že uveljavljene ureditve za pridobitev dovoljenja za prebivanje iz razloga visokokvalificirane zaposlitve (modra karta EU).

S prenosom Direktive 2011/51/EU se možnost pridobitve statusa rezidenta za daljši čas daje tudi osebam, ki imajo priznano mednarodno zaščito, pri čemer predlog sledi posebnim določbam direktive, ki se nanašajo na to kategorijo tujcev (štetje dobe za pridobitev dovoljenja, oznaka na dovoljenju, posebne odločbe glede odstranitve iz države, ponovni sprejem osebe).

Predlog zakona tudi bistveno skrajšuje roke za odločanje o izdaji dovoljenja za prebivanje, saj določa, da mora upravna enota o izdaji dovoljenja za prebivanje odločiti v 30 dneh oziroma v 60 dneh v posebnih ugotovitvenih postopkih (sedaj 90 dni).

Predlog zakona je tudi z nekaterimi drugimi spremembami in dopolnitvami usmerjen v odpravo administrativnih ovir, saj olajšuje možnosti za pridobitev dovoljenja za prebivanje za nekatere kategorije tujcev, in sicer:

- določenim kategorijam tujcev, ki že zakonito prebivajo v državi, omogoča, da prvo dovoljenje za prebivanje pridobijo v državi.
- enaka možnost pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje je določena tudi za raziskovalce, študente, tujca, ki zaprosi za izdajo prve modre karte EU in tujca, ki je slovenskega rodu, pod pogojem, da tujec že zakonito prebiva v Republiki Sloveniji.
- olajšuje se pridobitev prvega dovoljenja za prebivanje, saj tujcu, ki spada v navedene kategorije, in ki je že zakonito vstopil v Slovenijo na podlagi enega izmed veljavnih pravnih naslovov, ni potrebno zapuščati države, za dovoljenje zaprositi zunaj države in zunaj države čakati na vročitev prvega enotnega dovoljenja.

S predlogom zakona se v Zakon o tujcih prenaša koncept združitve družine za osebe, ki jim je v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita (begunci in osebe s subsidiarno zaščito), ki je trenutno vključen v Zakon o mednarodni zaščiti. Dosedanja ureditev združitve družine tujcev, ki jim je priznana mednarodna zaščita ni ustrezna, saj predvideva, da se družinskim članom ob izpolnjevanju pogojev za združevanje družine prizna mednarodna zaščita, ne da bi se upravičenost do statusa begunca (preganjanje na podlagi rase, vere, narodnosti, političnega prepričanja ali pripadnosti posebni družbeni skupini) ali do statusa subsidiarne zaščite (utemeljeno tveganje, da bi oseba ob vrnitvi v izvorno državo utrpela resno škodo), kot to določa ZMZ, sploh presojala. Glede na navedeno se predlaga, da se združevanje družine tujcev, ki jim je priznana mednarodna zaščita, na novo uredi v Zakonu o tujcih. Pri tem je potrebno poudariti, da se osebe s priznano mednarodno zaščito glede obsega družinskih članov, s katerimi se lahko združijo, izenačujejo z drugimi tujci, kar pomeni, da se obseg družinskih članov za to kategorijo glede na trenutno ureditev širi (po Zakonu o mednarodni zaščiti so upravičeni družinski člani in člani nuklearne družine). Poleg tega se družinskim članom oseb s priznano mednarodno zaščito, obstoječa raven pravic zaradi drugačnega statusa ne bo spremenila, da bodo osebe s priznano mednarodno zaščito tudi za svoje družinske člane upravičene do denarnega nadomestila za zasebno nastanitev ter nastanitve v integracijski hiši (urejeno v Zakonu o mednarodni zaščiti), do drugih pravic pa bodo upravičene na podlagi sistemskih predpisov, ki urejajo določeno pravico. S tem zakonom se za postopke združitve družine za osebe s priznano mednarodno zaščito predvideva tudi brezplačna pomoč tolmača, kar je posebnost za postopke po Zakonu o tujcih ter pravica, ki je Direktiva o združitvi družine ne predvideva.

Hkrati se zaradi ocene Evropske komisije glede prenosa Direktive 2008/115/EU spreminjajo in dopolnjujejo tudi določbe, ki se nanašajo na vračanje nezakonito prebivajočih tujcev.

6. Presoja posledic

a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	NE
e)	na socialno področje	NE
f)	na dokumente razvojnega načrtovanja:	NE
	- na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja,	
	- na razvojne politike na ravni programov po strukturi	

- razvojne klasifikacije programskega proračuna
- na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR:

Zaradi uveljavitve zakona so predvidene finančne posledice v skupni višini 122.000,00 eur, in sicer za:

- nadgradnjo Registra tujcev, ki je potrebna zaradi uveljavitve koncepta enotnega dovoljenja, v okvirni višini 40 000 eur. Sredstva so zagotovljena v državnem proračunu za leto 2014 v okviru ukrepa 1711-05-0005,1711-11-S001-Podpora normativni ureditvi upravnih notranjih zadev s pomočjo informacijskih rešitev, PP 9607- Nadgradnja in vzdrževanje registrov upravnih notranjih zadev;

- zagotavljanje brezplačnega pravnega svetovanja v postopkih vračanja v okvirni višini 44 000 eur. Sredstva so v višini 75% zagotovljena v LP programu Evropskega sklada za vračanje za leto 2013 (koriščenje sredstev do 30. 6. 2015) - PP: 9437 - sredstva EU - 40.125,00 eur, 25% pa v državnem proračunu- PP: 9439 – slovenska udeležba -13.375,00 eur;

- vzpostavitev sistema za spremljanje prisilnega vračanja v okvirni višini 38 000 eur. Sredstva so v višini 75% zagotovljena v LP programu Evropskega sklada za vračanje za leto 2013 (koriščenje sredstev do 30. 6. 2015) - PP: 9437 - sredstva EU - 28.087,50 eur, 25% pa v državnem proračunu - PP: 9439 – slovenska udeležba - 9.362,50 eur.

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	
SKUPAJ:				

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR:

/

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja

DA

Datum objave: 16. 4. 2013

Gradivo je bilo objavljeno tudi na e-demokraciji dne 3. 5. 2013

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije s področja migracij (Pravno-informacijski center nevladnih organizacij, Amnesty International, Slovenska filantropija, Jezuitska služba za begunce Slovenije, Mirovni inštitut),
- Zveza svobodnih sindikatov Slovenije,
- Visoki komisariat Združenih narodov za begunce.

Mnenja, predloge, pripombe so podali:

- nevladne organizacije s področja migracij (Pravno-informacijski center nevladnih organizacij, Amnesty International, Slovenska filantropija, Jezuitska služba za begunce Slovenije, Mirovni inštitut),
- Zveza svobodnih sindikatov Slovenije,
- Visoki komisariat Združenih narodov za begunce.

Upoštevani so bili:

- v celoti
- v pretežni meri
- delno
- niso bili upoštevani, poročilo je bilo dano

Bistvena odprta vprašanja:

26. člen: Nevladne organizacije so na splošno nasprotovale prenosu koncepta združitve družine iz Zakona o mednarodni zaščiti v Zakon o tujcih. Glede na to, da je Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti, s katerim so se iz navedenega zakona črtale relevantne določbe, ki se nanašajo na združitev družine oseb s priznano mednarodno zaščito, pripomba predmetna pripomba ni več relevantna.

V zvezi z navedeno določbo pa je treba izpostaviti, da je predlagatelj upošteval vse konkretne pripombe nevladnih organizacij v navedenemu členu, po usklajevanju pa s spremembami in dopolnitvami ohranil tudi pravice družinskih članov, ki se nanašajo na nastanitev v integracijski hiši, ohranil pa tudi denarno nadomestilo za zasebno nastanitev.

9. Predstavitev medresorskega usklajevanja

Gradivo je bilo posredovano:

- Službi Vlade Republike Slovenije za zakonodajo,
- Ministrstvu za pravosodje,
- Ministrstvu za finance,
- Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Ministrstvu za zunanje zadeve,
- Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport,
- Ministrstvu za kulturo,
- Informacijski pooblaščenki.

Datum pošiljanja: 25. 4. 2013 in 18. 11. 2013

Gradivo je usklajeno:

Gradivo je v celoti usklajeno z Ministrstvom za zunanje zadeve, Ministrstvom za izobraževanje, znanost in šport, Ministrstvom za finance, Ministrstvom za kulturo in Informacijskim pooblaščenecem.

Gradivo je v pretežni meri usklajeno z Ministrstvom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Službo Vlade za zakonodajo in Ministrstvom za pravosodje. Predlagatelj se je do neupoštevanih pripomb pisno opredelil oziroma je gradivo dodatno neformalno usklajeval na sestankih ali po telefonu.

Bistvena odprta vprašanja:

1. Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti

37. člen: 7. člen Direktive 2011/98/EU določa, da je treba pravico do dela na dovoljenju za prebivanje označiti tudi državljanom tretjih držav, ki imajo dovoljenje za prebivanje iz drugega namena kot je delo. Pri tem države članice ne smejo izdajati dodatnih dovoljenj za delo. Glede na navdano predlog zakona v 37. členu predvideva zamenjavo izkaznice dovoljenja za prebivanje na podlagi akta organa, pristojnega za izdajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja (Zavod RS za zaposlovanje). V tem primeru ne gre za izdajo enotnega dovoljenja, temveč zgolj za označitev pravice do dela, pri čemer se pogoji, na podlagi katerih se izda dovoljenje za prebivanje, ne presojajo, saj bi to pomenilo kršitev EU zakonodaje. Predlog zakona torej predvideva enostaven postopek zamenjave izkaznice dovoljenja za prebivanje.

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti meni, da bi bilo treba v tem primeru izdati na podlagi akta Zavoda RS za zaposlovanje izdati novo dovoljenje za prebivanje, saj direktiva prepoveduje izdajo dodatnih aktov kot je dovoljenje za delo.

Predlagatelj vztraja pri predlagani rešitvi, saj bi v primeru upoštevanja predloga Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, morale upravne enote ponovno odločati tudi o izpolnjevanju pogojev za prebivanje. Takšna rešitev po mnenju predlagatelja pomeni kršitev zakonodaje EU s področja zakonitih migracij, saj tovrsten tujec dovoljenje za prebivanje že ima, prav tako pa bi tovrstna rešitev povzročila dodatne administrativne ovire (ponovno odločanje oz. presoja pogojev glede že izdanega dovoljenja za prebivanje). Navedeno je po mnenju predlagatelja razvidno tudi z besedila 7. člena direktive, ki določa, da je potrebno pri izdaji dovoljenj za prebivanje v skladu z Uredbo 1030/2002/ES, ki so izdana za druge namene kot je delo (t.i. nevezana dovoljenja za prebivanje), navesti podatke glede dovoljenja za delo, ne glede na vrsto dovoljenja za prebivanje. Po našem mnenju je tako edina pravilna razlaga navedene določbe, da je potrebno v primeru, da je ima tujec izdano dovoljenje za prebivanje iz drugega namena kot je delo, ima pa pravico do dela, navedeno dejstvo ustrezno označiti na izkaznici dovoljenja za prebivanje. Iz tega razloga menimo, da je navedeno določbo mogoče implementirati izključno tako, da se takemu tujcu omogoči zamenjava izkaznice, na kateri se mu na podlagi odobritve Zavoda za zaposlovanje, naknadno označi pravica do dela.

Hkrati pa je treba izpostaviti, da se postopek zamenjave izkaznice dovoljenja za prebivanja zaradi označitve pravice do dela nanaša zgolj na manjše število tujcev, in sicer tiste, za katere zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa pogoje za vstop na trg dela. Za tiste tujce, za katere zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, predvideva prost dostop do trga dela, pa predlog zakona predvideva iznačitev pravice do dela že z izdajo izkaznice dovoljenja za prebivanje.

2. Služba Vlade RS za zakonodajo

48. člen: Služba Vlade RS za zakonodajo meni, da bi zakon zvezi z rednimi revizijami omejitev gibanja oseb, moral urediti način izvajanja nadzora omejitve gibanja oseb s strani sodišča, določitev,

ki bi jo sodišče v tem primeru izdalo, posledice, če sodišče ugotovi, da omejitev gibanja ni upravičena ter pravna sredstva zoper odločitev sodišča.

Po mnenju predlagatelja zakon daje upravnemu sodišču pooblastilo za izvajanje nadzora nad omejitvijo gibanja, pri tem pa je po mnenju predlagatelja potrebno upoštevati že obstoječa postopkovna pravila delovanja upravnih sodišč.

51. člen: Po mnenju Službe Vlade RS za zakonodajo je predlagana rešitev v novem tretjem odstavku 86. člena, ki določa, da odločbe izdajajo območna policijska postaja, področna policijska postaja, policijska uprava in Center za tujce, pravnosistemsko neustrezna. Vse našteve enote so namreč notranje organizacijske enote policije, ki je organ v sestavi ministrstva in navzven deluje kot enovit organ. Glede na navedeno lahko torej odločbe izdaja le policija kot enovit organ v sestavi ministrstva, in ne njene posamezne notranje organizacijske enote. Predlagana ureditev je po mnenju Službe vlade RS za zakonodajo tudi v nasprotju z Zakonom o splošnem upravnem postopku, ki podrobno ureja, kateri organi lahko izdajajo odločbe.

Predlagana rešitev je posledica upravnega nadzora ene od policijskih uprav glede izdajanj odločb o vrnitvi v skladu z Zakonom o tujcih. Z nadzorom je bilo policiji naloženo, da se vsakemu policijskemu uslužbencu, ki izdaja odločbe v okviru VI. poglavja Zakona o tujcih, izda pooblastilo. Glede na to, da gre za enovit organ in nikjer ni določena t.i. upravna identiteta notranjih organizacijskih enot (razen Zakon o tujcih noben materialni prepis ne predvideva izdajanje aktov v Policiji po Zakonu o splošnem upravnem postopku), bi to pomenilo izdajo cca. 300 pooblastil za odločanje in vodenje postopkov po Zakonu o splošnem upravnem postopku, ki bi se konstantno spreminjala in tako povzročila veliko administrativno breme za upravo policije in njene podporne službe. Glede na navdenu predlagatelj predlaga pristojnost za vodenje in določanje postopkov po Zakonu o tujcih za policijske postaje, policijske uprave in Center za tujce v materialnem aktu, taka rešitev pa bo prispevala še bolj jasnemu in transparentnemu odločanju v teh specifičnih in zelo občutljivih postopkih. O predlagani rešitvi je predlagatelj seznanil Upravno inšpekcijo, ki ni izkazala zadržkov k rešitvi, rešitev pa je usklajena tudi z Direktoratom za javno upravo, ki je znotraj ministrstva pristojen za sistemska vprašanja javnega sektorja.

3. Ministrstvo za pravosodje

26. člen: Ministrstvo za pravosodje nasprotuje prenosu koncepta združitve družine iz Zakona o mednarodni zaščiti v Zakon o tujcih, saj meni, da gre za materijo, ki bolj spada v Zakon o mednarodni zaščiti, še posebej, ker menijo, da taka rešitev znižuje že pridobljene pravice. Glede na to, da je bil Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti, s katerim so bile relevantne določbe, ki se nanašajo na združitve družine za osebe s priznano mednarodno zaščito, že sprejet v Državnem zboru RS, navedena pripomba ni več relevantna.

V zvezi s pripombami Ministrstva za pravosodje, ki so bile posredovane v zvezi z združitvijo družine oseb s priznano mednarodno zaščito v okviru usklajevanja predloga predmetnega zakona pa predlagatelj dodatno pojasnjuje, je bil tako pri pripravi novele Zakona o mednarodni zaščiti kot tudi pri pripravi sprememb Zakona o tujcih upoštevan specifičen položaj te kategorije oseb in v Zakonu o mednarodni zaščiti za družinske člane osebe s priznano mednarodno zaščito predvidena pravica do nastanitve v integracijsko hišo ter za osebo s priznano mednarodno zaščito predvidena tudi pravica do denarnega nadomestila za zasebno nastanitev. Prav tako poudarjamo, da so tudi tujci z dovoljenjem za prebivanje upravičeni do integracijskih programov, ki se izvajajo na podlagi Zakona o tujcih. Glede na navedeno in upoštevanje druge pravice, ki jih tujcem priznana druga zakonodaja, menimo, da v tem primeru ni korektno govoriti o posebnem zniževanju pravic, še posebej, ker se s prenosom instituta v Zakon o tujcih osebam s priznano mednarodno zaščito omogočeno združevanje družine s širšim krogom upravičenih družinskih članov kot je to veljalo doslej.

- 10. Gradivo je lektorirano** **DA**
- 11. Zahteva predlagatelja za**
- a) obravnavo neusklajenega gradiva **DA**
 - b) za nujnost obravnave **NE**
 - c) obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti **NE**
- 12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti** **DA**
- 13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade** **DA**
- 14. Gradivo je pripravljeno na podlagi sklepa vlade št. ... z dne ... /**

Dr. Gregor Virant
minister

Priloge:

- predlog sklepa vlade
- predlog zakona

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10-ZUKN, 8/12 in 21/13) na seji dne sprejela naslednji:

SKLEP

1. Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (EVA 2013-1711-0025) in ga posreduje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.
2. Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da pripravi uradno prečiščeno besedilo Zakona o tujcih.

Tanja Šarabon
generalna sekretarka

Prejmejo:
- ministrstva in vladne službe

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o tujcih (Ztuj-2) je bil sprejet leta 2011 in temelji na konceptu prej veljavnega zakona, sprejeta leta 1999 in kasneje večkrat noveliranega.

Zakon o tujcih ureja vstop tujcev v Republiko Slovenijo, pridobivanje vizumov in dovoljenj za prebivanje, zapustitev države, prostovoljno vračanje in odstranjevanje tujcev, posebnosti glede postopka in organe pristojne za izvajanje določb zakona. Posebni poglavji sta namenjeni vključevanju tujcev v Republiko Slovenijo in evidencam.

Ker se pogoji za vstop in prebivanje državljanov EU, njihovih družinskih članov ter družinskih članov slovenskih državljanov razlikujejo od pogojev, ki jih morajo izpolnjevati drugi tujci, so ti pogoji urejeni v posebnem poglavju.

V Zakon o tujcih je prenešenih 13 direktiv EU, sklep Sveta EU, na podlagi zakona pa se izvršuje tudi 6 Uredb EU.

Temeljni razlog za pripravo predloga sprememb in dopolnitev zakona je prenos dveh direktiv EU v nacionalni pravni red, in sicer:

- Direktive 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite, v nadaljevanju Direktiva 2011/51/EU, in

- Direktive 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, v nadaljevanju Direktiva 2011/98/EU.

S prenosom Direktive 2011/51/EU se možnost pridobitve statusa rezidenta za daljši čas daje tudi osebam, ki imajo priznano mednarodno zaščito, pri čemer predlog sledi posebnim določbam direktive, ki se nanašajo na to kategorijo tujcev (štetje dobe za pridobitev dovoljenja, oznaka na dovoljenju, posebne odločbe glede odstranitve iz države, ponovni sprejem osebe).

S prenosom Direktive 2011/98/EU se t. i. načelo "vse na enem mestu" uvaja za vse tujce, ki bodo zaprosili za izdajo enotnega dovoljenja iz razloga zaposlitve ali dela, dodatno pa tudi za tujce, ki bodo zaprosili za enotno dovoljenje za opravljanje sezonskega dela, opravljanja dela kot samozaposlena oseba, za sezonsko opravljanje storitev kot napoteni delavec in kot dnevni delovni migrant. Načelo vse na enem mestu, ki je bilo z zakonom leta 2011 uvedeno za pridobitev dovoljenja za prebivanje iz razloga visokokvalificirane zaposlitve (modre karte EU), omogoča tujcu, da si uredi enotno dovoljenje za delo in dovoljenje za prebivanje na enem mestu (na upravni enoti). Pri tem predlagana ureditev ne odstopa bistveno od že uveljavljene ureditve za pridobitev dovoljenja za prebivanje iz razloga visokokvalificirane zaposlitve (modre

karte EU), predstavlja pa poenostavitve obstoječega postopka pridobitve dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za delo in odpravo administrativnih ovir za stranke.

Z uvedbo enotnega dovoljenja za prebivanje in delo tako tujcem ali njihovim delodajalcem ne bo potrebno čakati na izdajo delovnega dovoljenja, pač pa se bo o zaposlitvi ali delu in prebivanju odločalo hkrati, kar bo tudi skrajšalo celoten postopek pridobitve dovoljenja za začasno prebivanje. Iz podatkov za leto 2012 izhaja, da je bil povprečen čas odločanja od prejetja popolne vloge do vročitve dovoljenja za začasno prebivanje 19,52 dni, v kar pa ni vštet čas, potreben za izdajo delovnega dovoljenja. Navedeno pa pomeni, da bo tujec v enotnem postopku pridobil dovoljenje za prebivanje in delo bistveno hitreje.

S predlogom zakona se v Zakon o tujcih prenaša koncept združitve družine za osebe, ki jim je v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita (begunci in osebe s subsidiarno zaščito), ki je trenutno vključen v Zakon o mednarodni zaščiti. Dosedanja ureditev združitve družine tujcev, ki jim je priznana mednarodna zaščita ni ustrezna, saj predvideva, da se družinskim članom ob izpolnjevanju pogojev za združevanje družine prizna mednarodna zaščita, ne da bi se upravičenost do statusa begunca (preganjanje na podlagi rase, vere, narodnosti, političnega prepričanja ali pripadnosti posebni družbeni skupini) ali do statusa subsidiarne zaščite (utemeljeno tveganje, da bi oseba ob vrnitvi v izvorno državo utrpela resno škodo), kot to določa ZMZ, sploh presojala. Glede na navedeno se predlaga, da se združevanje družine tujcev, ki jim je priznana mednarodna zaščita, na novo uredi v Zakonu o tujcih. Pri tem je potrebno poudariti, da se osebe s priznano mednarodno zaščito glede obsega družinskih članov, s katerimi se lahko združijo, izenačujejo z drugimi tujci, kar pomeni, da se obseg družinskih članov za to kategorijo glede na trenutno ureditev širi (po Zakonu o mednarodni zaščiti so upravičeni družinski člani le člani nuklearne družine). Poleg tega se družinskim članom oseb s priznano mednarodno zaščito, obstoječa raven pravic zaradi drugačnega statusa ne bo spremenila, da bodo osebe s priznano mednarodno zaščito tudi za svoje družinske člane upravičene do denarnega nadomestila za zasebno nastanitve ter nastanitve v integracijski hiši (urejeno v Zakonu o mednarodni zaščiti), do drugih pravic pa bodo upravičene na podlagi sistemskih predpisov, ki urejajo določeno pravico. S tem zakonom se za postopke združitve družine za osebe s priznano mednarodno zaščito predvideva tudi brezplačna pomoč tolmača, kar je posebnost za postopke po Zakonu o tujcih ter pravica, ki je Direktiva o združitvi družine ne predvideva.

Druge predvidene spremembe in dopolnitve so usmerjene v olajšanje možnosti za pridobitev dovoljenja za prebivanje za nekatere kategorije tujcev, in sicer:

- določenim kategorijam tujcev, ki že zakonito prebivajo v državi, omogoča, da prvo dovoljenje za prebivanje pridobijo v državi.
- enaka možnost pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje je določena tudi za raziskovalce, študente, tujca, ki zaprosi za izdajo prve modre karte EU in tujca, ki je slovenskega rodu, pod pogojem, da tujec že zakonito prebiva v Republiki Sloveniji.
- olajšuje se pridobitev prvega dovoljenja za prebivanje, saj tujcu, ki spada v navedene kategorije, in ki je že zakonito vstopil v Slovenijo na podlagi enega izmed veljavnih pravnih naslovov, ni potrebno zapuščati države, za dovoljenje zaprositi zunaj države in zunaj države čakati na vročitev prvega enotnega dovoljenja.

Hkrati se zaradi ocene Evropske komisije glede prenosa Direktive 2008/115/EU spreminjajo in dopolnjujejo tudi določbe, ki se nanašajo na vračanje nezakonito prebivajočih tujcev.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Spremembe in dopolnitve zakona so potrebne zaradi prenosa Direktive 2011/98/EU in Direktive 2011/51/EU v nacionalni pravni red. Temeljni cilj, ki ga zakon posledično zasleduje, je poenostavitev postopkov in odprava administrativnih ovir pri pridobivanju dovoljenja za prebivanje in delo, saj se v nacionalnem pravnem redu uvaja t. i. enotni postopek, s katerim bo tujec, državljan tretje države, z eno vlogo, v enem postopku in z enim dokumentom, pridobil dovoljenje za prebivanje in delo preko enega organa (upravne enote).

Predlog zakona tudi bistveno skrajšuje roke za odločanje o izdaji dovoljenja za prebivanje, saj določa, da mora upravna enota o izdaji dovoljenja za prebivanje odločiti v 30 dneh oziroma v 60 dneh v posebnih ugotovitvenih postopkih (sedaj 90 dni).

Poleg navedenega zakon kot cilj zasleduje tudi olajšanje pridobitve dovoljenja za nekatere kategorije tujcev, državljanov tretjih držav, ki bodo lahko prvo dovoljenje za prebivanje pridobili v državi, kar pomeni izjemo od splošnega pravila, da mora tujec prvo dovoljenje za prebivanje pridobiti pred vstopom v državo.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od načel, ki so bile vodilo pri pripravi osnovnega zakona.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona v nacionalni pravni red prenaša določbe Direktive 2011/98/EU, s čimer se v nacionalni zakonodaji uvaja t. i. enotno dovoljenje za prebivanje in delo. S tem se opravljajo administrativne ovire in poenostavlja postopek pridobitve dovoljenja za prebivanje. Predlog zakona v tem delu predvideva smiselno enak postopek kot je v trenutno veljavnem zakonu predviden za pridobitev dovoljenja za prebivanje iz razloga visokokvalificirane zaposlitve (modre karte EU), pri čemer pa so se pri pripravi predloga zakona upoštevale posebnosti, ki so vezane na pridobitev dovoljenja za prebivanje iz razloga zaposlitve ali dela, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot samozaposlena oseba, opravljanja čezmejnih storitev kot napoteni delavec in kot dnevni delovni migrant. Z uvedbo enotnega postopka izdaje dovoljenja za prebivanje in delo, ki tujcu omogoča, da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji, se uvaja princip t. i. one-stop-shop, pri katerem tujec ali njegov delodajalec vložita enotno vlogo za izdajo enotnega dovoljenja (za prebivanje in delo) na enem mestu, torej pri upravni enoti ali pri pristojnem diplomatskem predstavništvu oz. konzulatu Republike Slovenije v tujini, pri tem pa ni potrebno predhodno zaprositi za izdajo delovnega dovoljenja.

Enotno dovoljenje se lahko izda tujcu, ki ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji in je podano soglasje Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje k izdaji enotnega dovoljenja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Postopek pridobitve soglasja se začne po uradni dolžnosti na podlagi prošnje za izdajo enotnega dovoljenja in njej priložene dokumentacije. Zakon posebej določa, da soglasje k izdaji enotnega dovoljenja ni potrebno v primeru, če ga tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ne potrebuje, prav tako pa tudi določa, da upravna enota s preverjanjem izpolnjevanja pogojev za pridobitev enotnega dovoljenja prične takoj po prejemu prošnje, kar pomeni, da pred preverjanjem izpolnjevanja pogojev za pridobitev

enotnega dovoljenje ne čaka na soglasje Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje.

Tujcu, ki ima izdano enotno dovoljenje, bo v času njegove veljavnosti omogočena sprememba elementov zaposlitve (zamenjava delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjava delodajalca ali zaposlitev pri enem ali več delodajalcih), za katero se, z namenom preprečevanja zlorab in nadzorom nad zakonitostjo dela, zahteva pisna odobritev, ki bo dana v postopku na podlagi pridobitve soglasja Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje. Na podlagi prošnje za spremembo elementa zaposlitve, se bo postopek pridobitve soglasja začel po uradni dolžnosti, Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, pa bo moral o vlogi odločiti v roku 15 dni od prejema popolne zahteve. Če soglasje ne bo podano, bo pristojni organ prošnjo za pisno odobritev spremembe posameznih elementov zaposlitve z odločbo zavrnil, tujec pa bo lahko nadaljeval zaposlitev pri delodajalcu, skladno s pogoji, določenimi v prvotni pogodbi o zaposlitvi.

Enotno dovoljenje se bo tujcu izdalo v obliki samostojne listine, kot biometrično dovoljenje za prebivanje, ki imetniku dovoljuje tako vstop in prebivanje, kot tudi delo v Republiki Sloveniji. S tem je, kot v postopku izdaje modre karte EU, odpravljena potreba po pridobitvi delovnega dovoljenja, s katerim tujec sicer izkazuje pravico do dela v Republiki Sloveniji, omogočen bo lažji nadzor nad zakonitostjo dela in prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ter zmanjšane možnosti zlorab. Enotno dovoljenje se izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar najdlje za eno leto. Enotno dovoljenje se lahko podaljša z veljavnostjo dveh let.

Glede pristojnosti in postopka za izdajo enotnega dovoljenja predlog zakona, skladno s splošnim konceptom pridobitve prvega dovoljenja za prebivanje, predvideva, da mora tujec prvo enotno dovoljenje pridobiti pred svojim vstopom v državo, pri čemer pa zakon določenim kategorijam tujcev iz petega odstavka predloga 15. člena, ki že zakonito prebivajo v državi, omogoča, da prvo enotno dovoljenje pridobijo v državi. V večji meri gre za kategorije tujcev, ki so upravičene do pridobitve vizuma D, pri čemer so pri določenih kategorijah dodani strožji pogoji. Z navedeno ureditvijo se olajšuje pridobitev prvega dovoljenja za prebivanje oziroma enotnega dovoljenja, saj tujcu, ki spada v navedene kategorije, in ki je že zakonito vstopil v Slovenijo na podlagi enega izmed veljavnih pravnih naslovov, ni potrebno zapuščati države, zaprositi zunaj države in zunaj države čakati na vročitev prvega enotnega dovoljenja. Prošnja za pridobitev prvega enotnega dovoljenja v državi mora biti vložena pravočasno, pred potekom dovoljenega prebivanja tujca v državi, pri čemer se tujcu izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje v državi do pravnomočne odločitve o prošnji, brez pravice do dela. Pravico do dela tujec pridobi z izdajo oziroma vročitvijo enotnega dovoljenja za prebivanje in delo. Pravica do prebivanja in dela pa je priznana tujcu, ki mu je izdano potrdilo o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja. Na ta način je tujcu omogočeno, da nadaljuje z zaposlitvijo pri delodajalcu, s čemer je tujcu zagotovljena kontinuirana zaposlitev in posledično ekonomska varnost.

Tujec mora k prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja priložiti dokazila o izpolnjevanju splošnih pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje iz 33. člena zakona, pogodbo o zaposlitvi ter druga dokazila, ki so za podajo soglasja predpisana z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Postopek pridobitve soglasja se začne po uradni dolžnosti na podlagi prošnje za izdajo enotnega dovoljenja in njej priložene dokumentacije. Zakon posebej določa, da soglasje k izdaji enotnega dovoljenja ni potrebno v primeru, če ga tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ne potrebuje. Postopek izdaje enotnega dovoljenja vodi upravna enota.

Na področju vizumov se podrobneje opredeljuje časovno veljavnost vizuma za dolgoročno bivanje (v nadaljevanju: vizum D), pri čemer poleg zgornje meje časovne veljavnosti vizuma D določa tudi spodnjo mejo veljavnosti vizuma D. Opredeljena časovna veljavnost vizuma D je

skladna s pravnim redom Evropske unije, to je z Uredbo (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno bivanje. Hkrati se dopolnjujejo posamezne kategorije tujcev, katerim se lahko izda vizum D in pogoji, ki jih morajo tujci izpolnjevati in dodajajo razlogi za zavrnitev izdaje vizuma, na novo pa se ureja tudi prenehanje vizuma D.

Nadalje predlog zakona raziskovalcem, visokošolskim učiteljem in visokošolskim sodelavcem, ki v Sloveniji že zakonito prebivajo (na podlagi vizuma C, potnega lista in dovoljenja za prebivanje, izdanega v drugi državi članici EU, potnega lista ali veljavne osebne izkaznice) in imajo sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo, omogočajo pridobitev prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva, v Republiki Sloveniji. Navedena ureditev pomeni izjemo od splošnega koncepta pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje pred vstopom tujca v državo in hkrati predstavlja olajšan postopek pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje v državi. Enaka rešitev je s tem predlogom predvidena tudi za tujca, ki v Sloveniji že zakonito prebiva in ima že sklenjeno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, za pridobitev prve modre karte EU v Republiki Sloveniji in tujcu, ki v Sloveniji že zakonito prebiva, in ki predloži dokazilo o vpisu na študij, pridobitev prvega dovoljenja za začasno prebivanje iz razloga študija, v Republiki Sloveniji.

V nacionalno zakonodajo se prenaša tudi prenaša Direktiva 2011/51/EU, s katero se širi področje uporabe Direktive 2003/109/ES tudi na upravičence do mednarodne zaščite. Predlog v celoti sledi določbam direktive in predvideva, da lahko status rezidenta za daljši čas pridobi tudi tujec s priznano mednarodno zaščito, ki pet let neprekinjeno prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi priznanega statusa mednarodne zaščite, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene z zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena zakona. Predlog specialno in skladno z direktivo določa štetje obdobja neprekinjenega zakonitega prebivanja, in sicer določa, da se v obdobje neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja šteje tudi polovica časa prebivanja tujca v Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito, če pa to obdobje presega 18 mesecev, se v obdobje neprekinjenega zakonitega prebivanja šteje celotno obdobje prebivanja tujca kot prosilca za mednarodno zaščito.

Osebam, katerim je priznana mednarodna zaščita, se po pridobitvi statusa mednarodne zaščite izda dovoljenje za prebivanje v obliki samostojne listine. Zaradi zahtev direktive, ki določa, da je potrebno na dovoljenju za prebivanje, ki se izda rezidentu za daljši čas, v primeru, da je bil ta status pridobljen na podlagi priznane mednarodne zaščite, navedeno dejstvo na dovoljenju ustrezno označiti. Iz tega razloga predlog predvideva, da se tujcu izda novo dovoljenje za stalno prebivanje, na katerem se označi, da gre za rezidenta za daljši čas, vpiše pa se tudi opomba, da mu je priznana mednarodna zaščita, opredeli pa se tudi državo članico, ki je priznala mednarodno zaščito in datum priznanja statusa.

Predlog zakona omogoča tudi pridobitev statusa rezidenta za daljši čas v Sloveniji tujcu, ki mu je bila mednarodna zaščita priznana v drugi državi članice Evropske unije, pod pogojem, da mu v tej državi članici mednarodna zaščita ni prenehala ali mu bila odvzeta in pod pogojem, da v Republiki Sloveniji neprekinjeno pet let zakonito prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje po veljavnem zakonu. Zaradi preverjanja veljavnosti statusa mednarodne zaščite v drugi državi članici, predlog četrtega odstavka 31. člena pristojnemu organu nalaga obveznost, da od države članice Evropske unije, ki je tujcu priznala status mednarodne zaščite, pridobi podatek, ali je tujcu mednarodna zaščita v tej državi še priznana in podatek o datumu priznanja le - te.

Skladno z določbami direktive se mora policija pred odstranitvijo rezidenta za daljši čas, ki mu je bila mednarodna zaščita priznana v drugi državi članici Evropske unije, preveriti, ali je tujec v drugi državi članici še upravičen do mednarodne zaščite. V kolikor je rezident za daljši čas do mednarodne zaščite v drugi državi članici še vedno upravičen, se ga namesto v izvorno državo, skupaj z njegovimi družinskimi člani, odstrani v državo, kjer mu je priznana mednarodna zaščita. Če obstajajo razlogi iz prvega odstavka 61. člena, se tujca in njegove družinske člane, lahko odstrani v drugo državo, ki ni država članice Evropske unije, ki mu je priznala mednarodno zaščito, kar določa osmi odstavek predlaganega člena.

S predlogom zakona se v Zakon o tujcih prenaša in na novo ureja koncept združitve družine za osebe s priznano mednarodno zaščito (begunci in osebe s subsidiarno zaščito). Predlog zakona, ne glede na Direktivo 2003/86/ES, ki pravice do združitve družine ne predvideva za osebe s priznano subsidiarno zaščito, temveč le begunce, ohranja pravico do združitve družine za oba statusa mednarodne zaščite. V primerjavi s trenutno veljavnim Zakonom o mednarodni zaščiti predlog zakona širi obseg družinskih članov, s katerimi lahko osebe, ki ji je v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita združuje družino. Predlog zakona v primerjavi s trenutno ureditvijo v Zakonu o mednarodni zaščiti podrobneje določa pogoje za uveljavljanje pravice do združitve družine, kar pomeni, da osebi s priznano mednarodno zaščito, ki bo prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje vložila v roku 90 dni od priznanja statusa, ne bo potrebno izkazovati pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje, določenih v 33. členu zakona. Navedene pogoje pa bo oseba morala izkazati za svoje družinske člane v primeru, da bo prošnjo vložila več kot 90 dni od priznanja statusa. Glede na specifičnost tovrstnih postopkov predlog zakona podrobneje določa način preverjanja družinskih vezi ter omogoča brezplačno prevajanje in tolmačenje za preverjanje družinskih vezi.

Predlog zaradi ocene Evropske komisije prenosa Direktive 2008/115/EU, posega tudi v določbe, ki se nanašajo na vračanje nezakonito prebivajočih tujcev.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Zaradi uveljavitve zakona so predvidene finančne posledice v skupni višini 122.000 eur, in sicer za:

- nadgradnjo Registra tujcev, ki je potrebna zaradi uveljavitve koncepta enotnega dovoljenja, v okvirni višini 40 000 eur.
- zagotavljanje brezplačnega pravnega svetovanja v postopkih vračanja v okvirni višini 44 000 eur.
- vzpostavitev sistema za spremljanje prisilnega vračanja v okvirni višini 38 000 eur.

Zakon nima vpliva na druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu za leti 2014 in 2015, in sicer:

- nadgradnja Registra tujcev: sredstva so zagotovljena v državnem proračunu za leto 2014 v

okviru ukrepa 1711-05-0005,1711-11-S001- Podpora normativni ureditvi upravnih notranjih zadev s pomočjo informacijskih rešitev, PP 9607- Nadgradnja in vzdrževanje registrov upravnih notranjih zadev.

- zagotavljanje brezplačnega pravnega svetovanja v postopkih vračanja: sredstva so v višini 75% zagotovljena v LP programu Evropskega sklada za vračanje za leto 2013 (koriščenje sredstev do 30. 6. 2015) - PP: 9437 - sredstva EU - 40.125,00 eur, 25% pa v državnem proračunu- PP: 9439 - slovenska udeležba -13.375,00 eur;

- vzpostavitev sistema za spremljanje prisilnega vračanja: sredstva so v višini 75% zagotovljena v LP programu Evropskega sklada za vračanje za leto 2013 (koriščenje sredstev do 30. 6. 2015) - PP: 9437 - sredstva EU - 28.087,50 eur, 25% pa v državnem proračunu - PP: 9439 – slovenska udeležba - 9.362,50 eur.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Republika Slovenija je pri oblikovanju politike in režimov priseljevanja omejena z zavezujočimi predpisi Evropske unije na področju priseljevanja, saj slednje predstavlja eno izmed skupnih politik Unije. Direktive, ki jih v slovensko zakonodajo prenaša Zakon o tujcih, predstavljajo okvir, katerega morajo pri urejanju nacionalnih sistemov priseljevanja upoštevati vse države članice Unije (z izjemo nekaterih držav, katerih posamezne direktive ne zavezujejo – npr. Danska, Združeno Kraljestvo). Kljub obstoju enotnega evropskega zakonodajnega okvira priseljevanja, pa vsaka država članica ohranja pristojnost reguliranja tako celotnega števila priseljencev na njeno ozemlje, kot tudi števila posameznih kategorij priseljencev, ter pristojnost oblikovanja posebnih nacionalnih režimov in shem priseljevanja. Ravno tako države članice ohranjajo pristojnost reguliranja dostopa tujcev do nacionalnega trga dela.

Pomembna novost, ki jo uvaja zakon, je uvedba enotnega dovoljenja za delo in prebivanje. Nov koncept sledi trendom Evropske unije, v kateri imajo nekatere države članice enotno dovoljenje že uvedeno. Smisel uvedbe enotnega dovoljenja je poenostavitev upravnih postopkov in odprava administrativnih ovir za tujce, ki želijo v Republiki Sloveniji prebivati in delati. Po obstoječi ureditvi morajo tujci pred pridobitvijo dovoljenja za prebivanje pridobiti še ustrezno delovno dovoljenje, kar pomeni, da morajo vložiti dve prošnji pri dveh upravnih organih. Z uvedbo enotnega dovoljenja pa se uvaja t.i. načelo "vse na enem mestu", pri katerem tujec z vložitvijo ene prošnje pridobi kombinirano dovoljenje, ki mu dovoljuje tako delo, kot tudi prebivanje v Republiki Sloveniji. Z enotnim dovoljenjem je olajšano izkazovanje pravic, ki jih ima tujec ter olajšan nadzor nad zakonitostjo prebivanja in dela v Republiki Sloveniji.

Ker gre pri uvedbi enotnega dovoljenja za pomembno sistemsko spremembo in za uvajanje ureditve, je primerjalni pregled namenjen pregledu konceptu enotnega dovoljenja v izbranih evropskih državah.

Avstrija

Avstrijski parlament je glede prenosa Direktive 2011/98/EU sprejel ustrezne amandmaje k Zakonu o nastanitvi in prebivanju ter k Vladnemu zakonu o zaposlovanju tujcev. Koncept enotnega dovoljenja je podoben kot pri modri karti EU. Pristojnost za sprejem in obravnavo vloge za izdajo enotnega dovoljenja ima organ, pristojen za izdajo dovoljenj za prebivanje, to je Ministrstvo za notranje zadeve, pri čemer je v postopek vključen tudi Javni servis za zaposlovanje v okviru Ministrstva za delo.

Estonija

V Estoniji je enotno dovoljenje namenjeno vsem ekonomskim migrantom, poleg tega pa tudi

vsem ekonomsko aktivnim tujcem, ki v državi prebivajo iz drugega namena. Izjema so študenti, ki za opravljanje dela potrebujejo delovno dovoljenje. O izdaji enotnega dovoljenja odloča imigracijski organ, brez sodelovanja organov, pristojnih za zaposlovanje. Pritožbeni organ je upravno sodišče.

Francija

Direktiva 2011/98/EC je bila prenesena v Zakon o priseljevanju, naturalizaciji in državljanstvu septembra 2011 skozi t.i. Delovno kodo, ki je enotno dovoljenje opredelil kot zakonito dovoljenje za delo in bivanje. Praksa izdaje enotnega dovoljenja se izvaja že od 1984, leta 2006 pa je bila tudi uzakonjena.

Finska

Enotno dovoljenje je na Finskem namenjeno vsem ekonomskim migrantom. O prošnjah odloča imigracijski organ, na podlagi predhodnega mnenja organa za zaposlovanje, ki preverja pogoje zaposlitve in zadostna sredstva za preživetje. Pritožbeni organ je upravno sodišče.

Na Finskem je bil koncept "vse na enem mestu" uveljavljen že pred sprejemom Direktive 2011/98/EU in s tem enotna vloga in dovoljenje, pri čemer je za izdajo enotnega dovoljenja pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Latvija

Transpozicija direktive še poteka, želijo pa ohraniti obstoječi sistem, po katerem bo enotno dovoljenje izdala ena institucija (Ministrstvo za notranje zadeve), ob sodelovanju organa, pristojnega za delo (ministrstvo ali agencija).

Luksemburg

Sistem "vse na enem mestu" ter enotno dovoljenje kot dovoljenje za prebivanje in delo je vzpostavljen že od leta 2008. Novost bo le omejitev časa za izdajo enotnega dovoljenja, ki bo maksimalno štiri mesece. Edina institucija pristojna za izdajo enotnega dovoljenja je Direktorat za priseljevanje v okviru Ministrstva za zunanje zadeve.

Madžarska

Transpozicija direktive še poteka. Sistem "vse na enem mestu" naj bi začel veljati 1.1.2014. Koncept bo nadgradnja že obstoječega koncepta izdaje modre karte. Sistem "one stop shop" naj bi postopoma postal univerzalni mehanizem, na podlagi katerega bi se delavec migrantom izdalo dovoljenje za prebivanje in delo v obliki enotnega dovoljenja. Postopek izdaje enotnega dovoljenja bo enak kot v primeru izdaje modre karte. Vlagatelj (delavec migrant) vloži vlogo na pristojnem regionalnem Uradu za priseljevanje in državljanstvo, ki zaprosi za mnenje regionalno Službo za nacionalno zaposlovanje, oba nato naredita oceno s področja, za katerega sta pristojna. Urad za priseljevanje na podlagi pridobljenih mnenj o izpolnjevanju pogojev za prebivanje in delo izda enotno dovoljenje.

Nizozemska

Nizozemska bo nadaljevala z dvostopenjskim postopkom izdaje enotnega dovoljenja. Za postopek enotnega dovoljenja bosta pristojni dve ministrstvi, in sicer Ministrstvo za delo ter Ministrstvo za varnost in pravosodje, ki bo enotno dovoljenje tudi izdalo.

Nemčija

Na podlagi Vladnega zakona o prebivanju, ki je začel veljati 1.1.2005, je bil uveden sistem "vse na enem mestu" preko katerega se izdaja t.i. kombinirano dovoljenje za prebivanje, zato transpozicija predmetne direktive ne bo potrebna.

Vsi ekonomski migranti ter ekonomsko aktivni tujci, ki v državi sicer prebivajo iz drugega

namena, pridobijo enotno dovoljenje za delo in prebivanje. O prošnjah odloča lokalni imigracijski organ, na podlagi predhodnega mnenja organa za zaposlovanje. Kljub vključenosti organa za zaposlovanje v postopek izdaje enotnega dovoljenja je skladno z nemškim konceptom "vse na enem mestu" tujcu zagotovljeno poslovanje z enim samim organom. Pritožbeni organ je vrhovni zvezni imigracijski organ.

Norveška

Ima že vzpostavljen sistem "vse na enem mestu" in izdajo enotnega dovoljenja. Za izdajo enotnega dovoljenja je pristojen Direktorat za priseljevanje.

Poljska

Transpozicija direktive še poteka. Nova tujska zakonodaja predvideva nekaj sprememb, in sicer bodo tujci, ki že legalno prebivajo v državi lahko sami zaposlili za enotno dovoljenje (ne več delodajalec), medtem, ko bo za tujce, ki prebivajo izven EU, za pridobitev enotnega dovoljenja zaprosil delodajalec.

Švedska

Ima že vzpostavljen sistem "vse na enem mestu" in postopek izdaje enotnega dovoljenja, zato transpozicija predmetne direktive ni predvidena. Na Švedskem je enotno dovoljenje namenjeno vsem migrantom iz tretjih držav. Imigracijski organ je pri odločanju samostojen. Pritožbeni organ je posebno migracijsko sodišče.

Iz primerjalnega pregleda je razvidno, da imajo nekatere države članice koncept enotnega dovoljenja že uveljavljen, pri čemer večina držav članic za namene vzpostavitve mehanizma "vse na enem mestu" ter izdaje enotnega dovoljenja, ne namerava posegati v obstoječo organizacijsko strukturo, temveč jo bodo le prilagodila v smeri večje učinkovitosti in enostavnejšega postopka izdaje enotnega dovoljenja. Države članice nameravajo nadaljevati z obstoječim sistemom vodenja postopkov, s sodelovanjem dveh organov.

6. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI

Predlagatelj je predlog zakona dne 25. 4. 2013 objavil na spletnih straneh Ministrstva za notranje zadeve, dne 8. 5. 2013 pa tudi na portalu e-demokracija. Nevladnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij in Visokemu komisariatu Združenih narodov za begunce, je bil predlog zakona posebej posredovan. Pripombe na zakon je predlagatelj prejel s strani nevladnih organizacij s področja migracij (Pravno-informacijski center nevladnih organizacij, Amnesty International, Slovenska filantropija, Jezuitska služba za begunce Slovenije, Mirovni inštitut), Zveza svobodnih sindikatov Slovenije in Visokega komisariata Združenih narodov za begunce. Posredovane pripombe so bile v veliki meri upoštevane, do neupoštevanih pa se je predlagatelj opredelil bodisi na usklajevalnem sestanku, bodisi pisno.

Bistvena odprta vprašanja:

26. člen: Nevladne organizacije na splošno nasprotujejo prenosu koncepta združitve družine iz Zakona o mednarodni zaščiti v Zakon o tujcih. V zvezi s prenosom instituta združevanja družine za osebe s priznano mednarodno zaščito iz Zakona o mednarodni zaščiti v Zakon o tujcih predlagatelj vztraja pri predlagani spremembi iz razlogov, ki so pojasnjeni tudi v obrazložitvi zakona. Ni namreč logično, niti pravično, da se bodisi status begunca, bodisi status subsidiarne zaščite osebi prizna brez individualne presoje razlogov za priznanje statusa.

V zvezi z navedeno določbo pa je treba izpostaviti, da je predlagatelj upošteval vse konkretne pripombe nevladnih organizacij v navedenemu členu, po usklajevanju pa s spremembami in

dopolnitvami ohranil tudi pravice družinskih članov, ki se nanašajo na nastanitev v integracijski hiši, ohranil pa tudi denarno nadomestilo za zasebno nastanitev.

7. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

7.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

V postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov sprejem zakona ne bo uvedel novih postopkov ali administrativnih bremen, temveč bo združil dva trenutno obstoječa postopka v enega (postopek pridobitve delovnega dovoljenja in postopek pridobitve dovoljenja za prebivanje), s čimer se postopek pridobitve dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za delo posnosta, posledično pa se odpravljajo administrativne ovire.

Zaradi skrajšanje rokov za odločanje v postopkih izdaje dovoljenj za prebivanje predlog zakona predvideva tudi hitrejšo pridobitev dovoljenja za prebivanje.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona ne prinaša dodatnih stroškov za stranke in zmanjšuje administrativno breme za stranke v postopkih pridobitve t.i. enotnega dovoljenja.

Zakon olajšuje pridobitev prvega dovoljenja za prebivanje za določene kategorije tujcev, in sicer tako, da lahko za prvo dovoljenje za prebivanje zaprosijo v državi, kar je izjema od splošnega pravila, da mora tujec za prvo dovoljenje za prebivanje zaprositi izven države.

7.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Sprejem zakona ne vpliva na okolje, ki vključuje prostorske in varstvene vidike.

7.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Sprejem zakona ne vpliva na gospodarstvo.

7.4 Presoja posledic na socialnem področju

Sprejem zakona ne vpliva na socialno področje.

7.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

Sprejem zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

7. 6. Presoja drugih posledic

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

7.7 Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Sprejeti zakon bo objavljen v Uradnem listu RS ter na spletnih straneh predlagatelja. Predlagatelj bo zakon predstavljal v okviru obstoječih orodij (usmeritve upravnim enotam, www.infotujci.si.ipd.)

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bo spremljalo ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in ministrstvo, pristojno za delo. Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, bo v šestih mesecih od uveljavitve zakona izdelalo analizo izvajanja zakona v delu, ki se nanaša na enotno dovoljenje.

7.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH

1. člen

V Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11-popr.) se v drugem odstavku 1. člena za trinajsto alineo dodata novi štirinajsta in petnajsta alinea, ki se glasita:

"- Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132/1, 19. 5. 2011, str. 1);

-Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343, 23. 12. 2011, str. 1);"

V enajsti alinei se podpičje nadomesti z vejico in doda besedilo "vključno z Skupnimi smernicami o varnostnih določbah za skupne odstranitve po zračni poti, priložene Odločbi Evropskega sveta 2004/573 z dne 29. aprila 2004 (UL L št. 261/5, 6.8.2004, str.5);".

2. člen

10. člen se spremeni tako, da se glasi:

»10. člen

(zavrnitev vstopa v Republiko Slovenijo)

(1) Tujcu se zavrne vstop v Republiko Slovenijo iz razlogov, določenih v Zakoniku o Schengenskih mejah.

(2) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole po postopku, urejenem v Zakoniku o schengenskih mejah. Zoper zavrnitev vstopa se tujec lahko pritoži v osmih dneh. Pritožba se vložijo pisno pri organu, ki je odločal o zavrnitvi vstopa. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(3) Pri tujcu, ki vstopa v Republiko Slovenijo na podlagi dovoljenja za prebivanje se, razlogi za zavrnitev vstopa, določeni v Zakoniku o schengenskih mejah, ne ugotavljajo. Tujcu se lahko zavrne vstop v državo samo, če mu je odpovedano prebivanje v državi ali če mu je z odločbo pristojnega organa prepovedan vstop v državo ali če se mu razveljavi dovoljenje za prebivanje.

(4) Zavrnitev vstopa se označi v tujčevi potni listini in vnese v evidenco zavrnjenih oseb na način, določen v Zakoniku o schengenskih mejah.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, podrobneje predpiše razloge za zavrnitev vstopa tujcu zaradi nevarnosti za javni red, notranjo varnost Republike Slovenije ali javno zdravje ter razloge za zavrnitev vstopa tujcu, ki ne poseduje veljavne potne listine za vstop."

3. člen

V 12. členu se v prvi alineji podpičje nadomesti z vejico in doda besedilo "ali še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;".

V tretji alineji se podpičje nadomesti z vejico in doda besedilo »vključno z uporabo spremenjenega osebnega imena v času veljavnosti ukrepa prepovedi vstopa.«.

4. člen

14. člen se spremeni tako, da se glasi:

“14. člen

(dovoljen čas bivanja tujca)

(1) Tujec lahko vstopi v Republiko Slovenijo in biva v Republiki Sloveniji toliko časa, kolikor mu je dovoljeno z vizumom, dovoljenjem za prebivanje, sklepom Vlade Republike Slovenije, zakonom ali mednarodno pogodbo.

(2) Tujec, ki na podlagi pravnega reda Evropske unije ali mednarodne pogodbe ali sklepa Vlade Republike Slovenije, za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko v Republiko Slovenijo vstopa in v njej biva največ 90 dni v obdobju 180 dneh, kar zajema bivanje v zadnjem 180 dnevnom obdobju, šteto od dneva prvega vstopa, z enakimi nameni kot so dovoljeni tujcem, ki morajo imeti vizum za kratkoročno bivanje.

(3) Tujec, ki lahko 90 dni v obdobju 180 dni brez vizuma biva in se giblje na območju držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah ne preseže 90 dni v obdobju 180 dni, kar zajema bivanje v zadnjem 180 dnevnom obdobju na ozemlju držav članic, šteto od dneva prvega vstopa v eno od držav pogodbenic.

(4) Tujec, ki ima veljaven vizum za kratkoročno bivanje ali vizum za dolgoročno bivanje, izdan s strani druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ali veljavno dovoljenje za prebivanje, izdano s strani druge države pogodbenice, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane na podlagi veljavnega vizuma oziroma dovoljenja za prebivanje največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah, razen v državi, ki je vizum ali dovoljenje za prebivanje izdala, ne preseže 90 dni v obdobju 180 dni, šteto od dneva prvega vstopa v eno od držav pogodbenic, oziroma do poteka veljavnosti vizuma ali dovoljenja za prebivanje, če je ta krajša.

(5) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, lahko v Republiki Sloveniji ostanejo 90 dni od dneva vstopa v Republiko Slovenijo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša.

(6) Tujec mora zapustiti Republiko Slovenijo pred potekom dovoljenega časa bivanja v Republiki Sloveniji, če tako odloči pristojni organ.".

5. člen

Za drugim odstavkom 18. člena se doda novi tretji odstavek, ki se glasi:

"(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi mejne prehode, na katerih organi mejne kontrole lahko izdajo vizume iz prejšnjega odstavka.".

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

6. člen

V prvem odstavku 19. člena se za besedilom "v Republiki Sloveniji," doda besedilo "ki je daljše od 90 dni,".

7. člen

20. člen se spremeni tako, da se glasi:

»20. člen

(izdaja vizuma za dolgoročno bivanje)

1) Vizum za dolgoročno bivanje se lahko izda tujcu:

- ki je družinski član državljan EU in tujcu, ki je družinski član slovenskega državljan in namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi združitve družine z državljanom EU oziroma s slovenskim državljanom, če za vstop v Republiko Slovenijo potrebuje vizum;
- ki je imetnik diplomatskega ali službenega potnega lista in ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja mandata v diplomatskem predstavništvu ali konzulatu druge države oziroma mednarodni organizaciji, ki ima sedež v Republiki Sloveniji in njegovim družinskim članom, kot jih določa 47. člen tega zakona, če tujec in njegovi družinski člani za vstop v Republiko Slovenijo potrebujejo vizum;
- zaradi udeležbe ali sodelovanja na tečaju ali drugih, podobnih oblikah izobraževanja ali izpopolnjevanja, zaradi katerih tujec ne potrebuje dovoljenja za prebivanje zaradi študija, če predloži potrdilo o sprejemu na tečaj ali druge, podobne oblike izobraževanja ter potrdilo o plačilu, če so tečaj ali druge, podobne oblike izobraževanja, plačljive;
- zaradi obstoja gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
- zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja, znanosti in kulture, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva,
- ki je športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec in ki ima sklenjeno pogodbo o testiranju, pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;
- je kot poročevalec za tuje medije ali kot tuj dopisnik akreditiran v Republiki Sloveniji;
- ki bo v Republiki Sloveniji opravljal duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti in tujcu, ki bo organiziral oziroma vodil karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda tudi tujcu, ki že biva v Republiki Sloveniji in ki za vstop v Republiko Slovenijo ni potreboval vizuma, dovoljen čas bivanja v Republiki Sloveniji iz drugega odstavka 14. člena tega zakona pa mora podaljšati, zaradi:

- nujnega bolnišničnega zdravljenja;
- smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji;
- naravne nesreče;
- nujnega podaljšanja poslovnega obiska, ki je posledica nepredvidljivih okoliščin, da se prepreči nastanek večje gospodarske škode ali da se preprečijo škodljive posledice za okolje;
- nujne udeležbe v postopku pred državnim organom Republike Slovenije.

(3) Prošnjo za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje iz prejšnjega odstavka mora tujec vložiti pred potekom dovoljenega 90 dnevnega bivanja v Republiki Sloveniji pri ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

(4) Minister, pristojen za gospodarski razvoj in tehnologijo, izda pravilnik, s katerim predpiše kriterije za ugotavljanje obstoja gospodarskega interesa iz četrte alinee prvega odstavka tega člena.

(5) Minister, pristojen za izobraževanje, znanost in šport, izda pravilnik, s katerim predpiše kriterije za ugotavljanje obstoja interesa iz pete alinee prvega odstavka tega člena.

(6) Minister, pristojen za kulturo, izda pravilnik, s katerim predpiše kriterije za ugotavljanje obstoja interesa iz pete alinee prvega odstavka tega člena."

8. člen

V prvem odstavku 26. člena se za prvo alineo doda nova druga alinea, ki se glasi:

"- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo bival na ozemlju Republike Slovenije;

V dosedanji peti alinei se črta beseda "resni".

Za dosedanjo šesto alineo se doda nova sedma alinea, ki se glasi:

"- obstajajo razlogi za sum, da utegne biti tujec v času svojega bivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;"

V dosedanji deseti alinei se za besedo "sklenjena" doda besedilo "ali partnerska skupnost registrirana", beseda "izključno" pa se nadomesti z besedo "predvsem".

9. člen

V tretjem odstavku 28. člena se črta beseda »nemudoma«, za besedo »zapustiti« pa se doda besedilo »v roku, iz tretjega odstavka 60. člena tega zakona.«.

10. člen

Za 28. členom se doda novi 28. a člen, ki se glasi:

"28a. člen

(prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje preneha, če:

– poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljen;

– je tujcu odpovedano prebivanje;

– je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika

(Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravno močno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;

– tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;

– tujec pridobi dovoljenje za prebivanje;

– tujec umre.

(2) Prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje iz razlogov iz prejšnjega odstavka pristojni organ ustrezno označi. Za način označitve prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje se smiselno uporabljajo določbe Vizumskega zakonika. Pristojni organi za označitev prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje so policija, upravna enota in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve."

11. člen

Prvi odstavek 31. člena se črta.

Za drugim odstavkom se doda novi tretji odstavek, ki se glasi:

"(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na dovoljenje za prebivanje, se uporabljajo tudi za enotno dovoljenje za prebivanje in delo, razen če zakon ne določa drugače."

Dosedanja drugi in tretji odstavek postaneta prvi in drugi odstavek.

12. člen

V četrtem odstavku 32. člena se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

"Tujec, ki je ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje po tem zakonu ali na podlagi 53. in 53.a člena tega zakona, pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi."

V petem odstavku se za besedilom "nekdanjega imetnika modre karte" doda beseda "EU".

13. člen

Tretji odstavek 33. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje in zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi oziroma mu mora biti preživljanje kako drugače zagotovljeno, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec imeti veljavno potno listino, ne glede na njeno časovno veljavnost. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo, s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja družinske prejemke in s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja uveljavljanje pravic do javnih sredstev ter s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini. Za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih

zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo ali s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini.

14. člen

V prvem odstavku 35. člena se v tretji alineji črta besedilo "in v drugih programih, ki ne sodijo v sistem formalnega izobraževanja".

15. člen

Za prvim odstavkom 36. člena se doda novi drugi odstavek, ki se glasi:

»Tujec lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki so določena v tretjem odstavku 33. člena za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja družinske prejemke in s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja uveljavljanje pravic do javnih sredstev.«.

Drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

16. člen

37. člen se spremeni tako, da se glasi:

"37. člen
(enotno dovoljenje za prebivanje in delo)

(1) Enotno dovoljenje za prebivanje in delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje) je dovoljenje za začasno prebivanje in delo, ki tujcu omogoča da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji.

(2) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje in delo, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja.

(3) Prvo enotno dovoljenje se tujcu izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne dlje od enega leta.

(4) Enotno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po poteku veljavnosti lahko podaljša, če tujec ali njegov delodajalec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa drugi odstavek prejšnjega člena, in so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar največ za dve leti.

(5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Odločbo o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za podajo soglasja je potrebno priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(6) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 30 dni od prejema popolne zahteve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano, organ, pristojen za podajo soglasja o razlogih, zaradi katerih soglasje ni bilo podano, obvesti pristojni organ, ki prošnjo za pisno odobritev z odločbo zavrne.

(7) Enotno dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »enotno dovoljenje za prebivanje in delo«.

17. člen

Za 37. členom se dodata nova 37.a in 37.b člen, ki se glasita:

"37. a člen

(pristojnost in postopek za izdajo enotnega dovoljenja)

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primerih, določenih v šestem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vloži tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Delodajalec lahko prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja vloži tujcev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdanega enotnega dovoljenja. V primeru, ko soglasje za izdajo enotnega dovoljenja ni zavrnilo iz razlogov na strani tujca, se odločba o zavrnitvi izdaje enotnega dovoljenja vroči tudi delodajalcu.

(2) Prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja mora tujec ali njegov delodajalec priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pogodbo o zaposlitvi ali opravljanju dela ter druga dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki jih za podajo soglasja določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja odločiti v roku 30 dni od prejema popolne zahteve. Pristojni organ s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja začne takoj po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja.

(4) Če soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja ni podano, organ, pristojen za podajo soglasja o razlogih, zaradi katerih soglasje ni bilo podano, obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja zavrne.

(5) Delovno dovoljenje, izdano na podlagi Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji in Protokola o izvajanju Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 92/12), v postopku po tem členu šteje kot soglasje za izdajo enotnega dovoljenja.

(6) Tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice, veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pod pogojem, da je tujec:

- športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec, ki je že vpisan v razvid poklicnih športnikov ali v razvid zasebnih športnih delavcev in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;

- oseba, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti oziroma oseba, ki bo organizirala oziroma vodila karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti, in predloži potrdilo registrirane verske skupnosti o opravljanju dejavnosti v tej skupnosti oziroma potrdilo priznane humanitarne organizacije o organiziranju oziroma vodenju karitativne in humanitarne dejavnosti v tej organizaciji;

- poročevalec za tuje medije ali tuj dopisnik, ki je že akreditiran v Republiki Sloveniji oziroma je v postopku podaljšanja akreditacije;

- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva formalno izkaže obstoj gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo;

- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva formalno izkaže obstoj interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja, znanosti in kulture.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevne prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša.

(8) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pristojni organ tujcu iz prejšnjega odstavka izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji, razen če ta zakon določa drugače. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve ali dela na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja ali prošnji za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje dela oziroma je zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne

odločitve o prošnji, če je imel na podlagi predhodnega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje dostop do trga dela na podlagi zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(9) Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se prvo enotno dovoljenje, odločba o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje vroči pri organu, ki je prvo enotno dovoljenje, odločbo o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdal.

37.b člen

(enotno dovoljenje zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje dela kot samozaposlena oseba ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba.

(2) Glede postopka izdaje enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, se smiselno uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona."

18. člen

Tretji odstavek 38. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(3) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vloži raziskovalec, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod. Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec morajo prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primeru in ob pogojih, določenih v četrtem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vložijo tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Raziskovalna organizacija in visokošolski zavod lahko prošnjo vložita pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji."

Za tretjim odstavkom se dodajo novi četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

"(4) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država, pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ima sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(5) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevne prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v državi, pristojni organ raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(6) Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela ali izobraževalnega dela na področju visokega šolstva pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal."

V dosedanjem četrtem in petem odstavku se besedi "treh mesecev" v različnih sklonih nadomestita z besedama "90 dni" v ustreznih sklonih.

Dosedanji četrti, peti, šesti in sedmi odstavek postanejo sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek.

19. člen

Prvi odstavek 39. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi visokokvalificirane zaposlitve se lahko izda modra karta EU, če ima veljavno potno listino, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, če pristojni organ poda soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega člena in iz druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona."

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(4) Tujec, ki ima modro karto EU, lahko v prvih dveh letih zakonite zaposlitve zamenja delodajalca ali zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja za zamenjavo delodajalca ali zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Odločbo o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zamenjavi delodajalca izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za izdajo soglasja je potrebno priložiti dokazila iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona ter dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev."

Za četrtem odstavkom se doda novi peti odstavek, ki se glasi:

"(5) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 30 dni od prejema popolne zahteve. Če soglasje k pisni

odobritvi ni podano, organ, pristojen za podajo soglasja o razlogih, zaradi katerih soglasje ni bilo podano, obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca ali delovnega mesta pri istem delodajalcu z odločbo zavrne."

Dosedanja peti in šesti odstavek postaneta šesti in sedmi odstavek.

20. člen

Za prvim odstavkom 40. člena se dodata novi drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

"(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ki že ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, vloži prošnjo za izdajo prve modre karte EU tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prve modre karte EU mora tujec ali njegov delodajalec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v roku 30 dni od dneva vstopa tujca v Republiko Slovenijo.

(3) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje modre karte EU, je lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje modre karte EU zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se prva modra karta EU, odločba o zavrnitvi izdaje prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje prve modre karte EU vroči pri organu, ki je prvo modro karto EU, odločbo o zavrnitvi izdaje prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdal."

V drugem odstavku se za besedilom "pogodbo o zaposlitvi" črta besedilo "ali potrdilo delodajalca, da ga bo zaposlil", za besedilom "dokazilo o izobrazbi" pa se črta besedilo "ali primerljivih poklicnih izkušnjah".

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(3) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju modre karte EU. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU odločiti v roku 30 dni od prejema popolne zahteve. Pristojni organ s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje modre karte EU začne takoj po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU."

V četrtem odstavku se za besedo "zavrne" vejica nadomesti s piko, besedilo "ne da bi preverjal izpolnjevanje ostalih pogojev iz prejšnjega člena" pa se črta.

Dosedanji drugi, tretji in četrti odstavek postanejo četrti, peti in šesti odstavek.

21. člen

Drugi odstavek 41. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(2) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje prebiva 30 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora tujec ali njegov delodajalec pred potekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, na območju katerega prebiva, zaprositi za izdajo modre karte EU. Za izdajo modre karte EU lahko tujec ali njegov delodajalec zaprosi tudi pred prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima tujec izdano modro karto EU, delodajalec pa tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če je prošnja vložena pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije, lahko tujec vstopi v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnji, o čemer mora po prihodu v Republiko Slovenijo obvestiti pristojni organ za odločitev o prošnji. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in o vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, pristojni organ oziroma diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Izdana modra karta EU, odločba o zavrnitvi izdaje modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje modre karte EU, se tujcu, ki že prebiva na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji."

22. člen

V prvem odstavku 42. člena se besedilo "Za družinske člane tujca" nadomesti z besedilom "Za družinskega člana tujca".

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(2) Družinski član imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije, ki ima v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU in je v tej državi članici z imetnikom modre karte EU tudi prebival, lahko v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi veljavnega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanega v drugi državi članici Evropske unije 30 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želi v Republiki Sloveniji prebivati dlje, mora imetnik modre karte EU pred potekom dovoljenega prebivanja družinskega člana pri pristojnem organu, na območju katerega družinski član prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona ter dovoljenje za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanega v drugi državi članici Evropske unije. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ družinskemu članu imetnika modre karte EU izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU lahko imetnik modre karte EU zaprosi tudi pred prihodom družinskega člana v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima družinski član izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Če je prošnja vložena pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko družinski član imetnika modre karte EU vstopi v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnji, o čemer mora po prihodu v Republiko Slovenijo obvestiti pristojni organ za odločitev o prošnji. O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, diplomatsko

predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini, družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji."

23. člen

V tretjem odstavku 43. člena se beseda "dokončne" nadomesti z besedo "pravnomočne".

24. člen

Šesti odstavek 44. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice Evropske unije zaradi študija in ki predloži dokazilo o vpisu na študij, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.«.

Za šestim odstavkom se doda novi sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevne prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji iz namena študija. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrnjenju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.".

25. člen

45. člen se spremeni tako, da se glasi:

"45. člen

(enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela in čezmejnega opravljanja storitev z napotnimi delavci)

(1) Enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni, se izda tujcu, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 5. člena tega zakona in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če

tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje sezonskega dela ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja iz tega namena, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni.

(2) Enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni se izda in podaljšuje tujcu za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, pri čemer skupno trajanje enotnih dovoljenj iz razloga sezonskega dela daljšega od 90 dni ne sme preseči šest mesecev, oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedem mesecev v koledarskem letu.

(3) Tujcu, ki je s strani delodajalca s sedežem izven Republike Slovenije, pri katerem je zaposlen, za omejen čas napoten na delo ali na usposabljanje v gospodarsko družbo v Republiki Sloveniji, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci, pod pogojem, če tujec izpolnjuje pogoj veljavne potne listine in zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če je v državi, iz katere je napoten, socialno zavarovan, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja iz tega namena in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za delo ali usposabljanje ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja. Tujec je lahko napoten na podlagi pogodbe o izvedbi storitve, akta o napotitvi ali pogodbe o usposabljanju, na katerega je napoten.

(4) Enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci se izda za čas trajanja v pogodbi ali aktu o napotitvi določenih del oziroma za čas trajanja pogodbe o usposabljanju, ki pa ne more biti daljši od enega leta, razen v primeru izvajanja storitev, ki so posebnega pomena za državo, ali če je z mednarodno pogodbo določeno drugače. Če iz upravičenih razlogov pogodbe o izvedbi storitve, pogodbe o usposabljanju ali akta o napotitvi, na podlagi katere je tujec napoten, ni mogoče realizirati v predpisanem roku, se enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci tujcu iz prejšnjega odstavka podaljša do roka dokončanja del ali usposabljanja na podlagi predhodno pridobljenega soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(5) Glede postopka izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela in čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci, se smiselno uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona, razen, če ta člen določa drugače."

26. člen

V prvem odstavku 46. člena se besedilo "dovoljenje za začasno prebivanje" nadomesti z besedama "enotno dovoljenje".

Drugi in tretji odstavek se spremenita tako, da se glasita:

"(2) Enotno dovoljenje za dnevne delovne migrante se izda tujcu, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in če dokaže, da je dnevni delovni migrant.

(3) Glede postopka izdaje dovoljenja za prebivanje za dnevne delovne migrante se uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona, pri čemer se na enotnem dovoljenju za prebivanje in delo vpiše oznaka "dnevni delovni migrant".

Četrti in peti odstavek se črtata.

27. člen

Prvi odstavek 47. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(1) Tujcu, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujcu, ki v Republiki Sloveniji zadnje leto prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci. Tujcu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela ali kot dnevni delovni migrant, se pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, ne prizna. V enoletni rok veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje se šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrčila o vloženih prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje. Brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja lahko združuje družinske člane tujec, imetnik modre karte EU, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva in tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa."

28. člen

Za 47. členom se dodata novi 47.a in 47. b člen, ki se glasita:

"47. a člen

(združitev družine tujca s priznanim statusom begunca v Republiki Sloveniji)

(1) Pravica do združitve družine se prizna tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca (v nadaljnjem besedilu: begunec) pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom begunca v Republiko Slovenijo.

(2) Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci begunca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca izda na prošnjo begunca, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa begunca pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Begunec mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če begunec ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(4) Pri preverjanju družinskih vezi ima begunec, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca, katerega istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(6) Če begunec prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca se osebni podatki begunca in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvirne države.

(8) Izdano dovoljenje za stalno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji.

(9) Za družinskega člana begunca, ki je to postal po vstopu begunca v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz prejšnjega člena.

(10) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za stalno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

47. b člen

(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito)

(1) Tujcu, kateremu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito) za več kot eno leto, se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom

osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo. Osebi s subsidiarno zaščito, priznano za eno leto, se pravica do združitve družine prizna, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito.

(2) Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito po zakonu države, katere državljan je, dolžna preživljati;
- starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito izda na prošnjo osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa subsidiarne zaščite pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznano subsidiarno zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če oseba s priznano subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvorne države.

(4) Pri preverjanju družinskih vezi ima oseba s priznano subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(6) Če oseba s priznano subsidiarno zaščito prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za začasno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznano subsidiarno zaščito in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(8) Izdano dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči diplomatsko

predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji.

(9) Za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(10) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

(11) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznano subsidiarno zaščito, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljanom Republike Slovenije."

29. člen

Prvi odstavek 48. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(1) Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali bo dnevni delovni migrant, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevnega delovnega migranta, če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, če izpolnjuje pogoje, opredeljene v tem zakonu pri posamezni vrsti enotnega dovoljenja ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo, samozaposlitev, opravljanje sezonskega dela ali dela kot dnevni delovni migrant, ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja. Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona in pogoje, določene s tem zakonom za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov, ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona.

V drugem odstavku se črta besedilo "ali čezmejnega opravljanja storitev kot napoteni delavec, ki se izvajajo za čas do enega leta".

Tretji, četrti in peti odstavek se spremenijo tako, da se glasijo:

"(3) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka lahko prebivajo na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želijo na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora rezident za daljši čas zase in za družinske člane, pred pretekom dovoljenega prebivanja, pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, na območju katerega prebivajo, zaprositi za izdajo enotnega dovoljenja zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenja za začasno prebivanje. Za izdajo enotnega dovoljenja po posameznem namenu oziroma dovoljenja za začasno prebivanje lahko zase in za družinske člane zaprosi tudi pred prihodom v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas. Če so prošnje vložene pri

diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka vstopijo v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnjah, o čemer morajo po prihodu obvestiti organ v Republiki Sloveniji, pristojen za odločitev o prošnjah. O vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevne delovne migranta oziroma dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ v Republiki Sloveniji ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravno močne odločitve o prošnji oziroma v primeru prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, iz drugih utemeljenih razlogov ali za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinske člane iz prejšnjega odstavka, do dokončne odločitve o prošnji. Izdano enotno dovoljenje zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevne delovne migranta oziroma dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje enotnega dovoljenja po posameznem namenu oziroma dovoljenja za začasno prebivanje, se rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom, ki že prebivajo na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Glede izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja rezidentu za daljši čas se uporabljajo določbe 37., 37.a, 37.b in 45. člena tega zakona. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov se rezidentu za daljši čas izda in podaljšuje za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja in v skladu z veljavnostjo, opredeljeno v tem zakonu pri posamezni vrsti dovoljenja za začasno prebivanje. Družinskemu članu se dovoljenje za začasno prebivanje izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot rezidentu za daljši čas. Rezident za daljši čas lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano enotno dovoljenje oziroma dovoljenje za začasno prebivanje.

(5) O izdanem enotnem dovoljenju zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevne delovne migranta, dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju enotnega dovoljenja oziroma dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri ima tujec status rezidenta za daljši čas.

V sedmem odstavku se besedi "četrtga kolena" nadomestita z besedama "drugega kolena".

Za sedmim odstavkom se doda novi osmi odstavek, ki se glasi:

"(8) Tujec, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevne prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje

kot tujec slovenskega rodu, pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal."

30. člen

Za tretjim odstavkom 49. člena se dodata novi četrti in peti odstavek, ki se glasita:

"(4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za otroka osebe, ki ji je v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita, rojenega v Republiki Sloveniji. Pristojni organ po uradni dolžnosti izda dovoljenje za stalno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena, ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev oziroma skrbnikov priznan status begunca. Pristojni organ izda po uradni dolžnosti dovoljenje za začasno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena, ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev oziroma skrbnikov priznan status subsidiarne zaščite. Dovoljenje za začasno prebivanje velja oziroma se po uradni dolžnosti podaljšuje toliko časa, kolikor ima status subsidiarne zaščite ali se ta podaljšuje otrokovi materi ali otrokovemu očetu oziroma skrbniku do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.

(5) Dovoljenje za prebivanje, izdano skladno z drugim, tretjim in četrtem odstavkom tega člena velja od otrokovega rojstva dalje."

31. člen

V prvem odstavku 50. člena se besedi "treh mesecev" nadomestita z besedama "90 dni".

V osmem odstavku se besedilo "in osnovne oskrbe, enako kot tujci, katerim je v Republiki Sloveniji dovoljeno začasno zadrževanje" nadomesti z besedilom "in do izplačila denarne pomoči, v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva."

32. člen

V drugem odstavku 51. člena se beseda "sedme" nadomesti z besedo "devete", besedilo "in osnovne oskrbe, enako kot tujci, katerim je v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje" pa se nadomesti z besedilom "in do izplačila denarne pomoči, v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva."

33. člen

V prvem odstavku 52. člena se v prvem in drugem stavku za besedilom "nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje" doda besedilo "ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji".

V tretjem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: "Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega

organa, ali tujcu, ki je slovenskega rodu, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena".

Četrty odstavek se črta. Drugi stavek četrtega odstavka postane predzadnji stavek prvega odstavka.

34. člen

Za 53. členom se doda novi 53.a člen, ki se glasi:

"53.a člen

(pridobitev statusa rezidenta za daljši čas za tujca, ki mu je v Republiki Sloveniji ali drugi državi članice Evropske unije priznana mednarodna zaščita)

(1) Status rezidenta za daljši čas lahko pridobi tujec s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi priznanega statusa mednarodne zaščite, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. V čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji se šteje tudi polovica časa prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito. Če obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito presega 18 mesecev, se v čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja šteje celotno obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito.

(2) Prošnjo za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas lahko tujec iz prejšnjega odstavka vloži pri upravni enoti, na območju katere prebiva.

(3) Tujcu s priznano mednarodno zaščito, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, se izda dovoljenje za stalno prebivanje, na katerem se označi status rezidenta za daljši čas, in vpiše opomba: "Mednarodna zaščita priznana v (država članica) dne (datum)".

(4) Status rezidenta za daljši čas pridobi tujec, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije, pod pogojem, da mu v tej državi članici mednarodna zaščita ni prenehala ali bila odvzeta, če pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pred izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, mora upravna enota, preko ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, od države članice Evropske unije, ki je tujcu priznala status rezidenta za daljši čas, pridobiti podatek, če ima tujec v tej državi članici še priznan status mednarodne zaščite in datum priznanja le te, kar se na izkaznici dovoljenja za stalno prebivanje, skladno s prejšnjim odstavkom, tudi označi.

(5) Glede vstopa in prebivanja tujca, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije in njegovih družinskih članov ter obveščanja pristojnih organov druge države članice Evropske unije o izdanem dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov, se smiselno uporabljajo določbe 48. člena tega zakona.

(6) Pred odstranitvijo rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegovih družinskih članov, mora policija zaprositi za potrditev, ali je rezident za daljši čas v državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite. Če je rezident za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite, se rezidenta za daljši čas skupaj z njegovimi družinskimi člani odstrani v to državo.

(7) Tujcu, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji pridobil v drugi državi članici Evropske unije, ta država pa je sprejela odločitev o odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov iz države, Republika Slovenija, ob pogoju, da mu je v Republiki Sloveniji še vedno priznana mednarodna zaščita, kar pristojnemu organu druge države članice Evropske unije sporoči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve najkasneje v roku enega meseca od prejema zaprosila, rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom dovoli vstop v Republiko Slovenijo.

(8) Ne glede na šesti odstavek tega člena, se lahko rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegove družinske člane, ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 61. člena tega zakona ter ob upoštevanju načela nevračanja iz 72. člena tega zakona, odstrani v drugo državo, ki ni država članica Evropske unije, ki mu je priznala mednarodno zaščito.

(9) V postopku pridobitve statusa rezidenta za daljši čas se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje."

35. člen

54. člen se spremeni tako, da se glasi:

»54. člen
(pristojnost organov za izdajo dovoljenj)

(1) Enotno dovoljenje, modro karto EU in dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji izdaja in podaljšuje upravna enota, na območju katere namerava tujec prebivati, oziroma upravna enota, na območju katere tujec prebiva. Enotno dovoljenje, dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva in modro karto EU, lahko izdaja in podaljšuje tudi upravna enota, kjer je sedež delodajalca oziroma raziskovalne organizacije in visokošolskega zavoda ali kjer se opravlja dejavnost.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi interesa Republike Slovenije ter dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana tujca, s priznano subsidiarno zaščito v Republiki Sloveniji, izdaja in podaljšuje ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(3) Dovoljenja za stalno prebivanje izdaja upravna enota, na območju katere tujec prebiva.

(4) Dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca izdaja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve."

36. člen

V prvem odstavku 55. člena se za prvo alineo doda nova druga alineja, ki se glasi:

"- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije, razen v primeru, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja, zaradi opravljanja storitev v drugi državi članici EU, napoten na delo v drugo državo članico EU;"

V dosedanji četrti alineji se črta beseda "resni".

Za dosedanjo peto alinejo se doda nova šesta alineja, ki se glasi:

"- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za prebivanje ugotovi, da obstajajo razlogi za sum, da utegne biti tujec v času svojega prebivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;"

V dosedanji šesti alineji se za besedo "sklenjena" doda besedilo "ali partnerska skupnost registrirana", beseda "izključno" pa se nadomesti z besedo "predvsem".

V četrtem odstavku se besedilo "četrte ali pete" nadomesti z besedilom "pete ali šeste", za besedilom "ali javnih listin drugih držav" se vejica nadomesti s piko in črta besedilo "ki jih posreduje diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve."

37. člen

V prvem odstavku 56. člena se v prvi alineji za besedilom "za zavrnitev izdaje dovoljenja" doda besedilo "v skladu s tem zakonom".

V drugi alineji se pika nadomesti s podpičjem in doda nova tretja alineja, ki se glasi:

"- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja ali modre karte EU, umakne soglasje k izdaji enotnega dovoljenja ali modre karte EU."

Drugi in tretji odstavek se spremenita tako, da se glasita:

"(2) Dovoljenje za začasno prebivanje se zaradi prenehanja zaposlitve ali dela tujca, če je brez lastne krivde ali volje ostal brez zaposlitve, ne razveljavi tujcu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, dokler je upravičen do pravic iz tega naslova."

(3) Tujcu s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, pristojni organ, ki je dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena tega zakona izdal ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, dovoljenje za stalno prebivanje razveljavi, če obstajajo razlogi za razveljavitev iz četrtega odstavka tega člena ter v primeru, če tujcu mednarodna zaščita preneha ali se mu jo odvzame po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito iz razloga napačnega prikazovanja ali izpuščanja dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, ki je bilo odločilnega pomena za dodelitev statusa mednarodne zaščite."

V petem odstavku se beseda "četrta" nadomesti z besedo "peti" in beseda "peti" z besedo "šesti".

38. člen

V prvem odstavku 57. člena se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

» – je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;"

V tretjem odstavku se treja alineja spremeni tako, da se glasi:

» – je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;"

V tretjem odstavku se v sedmi alineji besedi "treh mesecev" nadomestita z besedama "90 dni".

Za četrnim odstavkom se doda novi peti odstavek, ki se glasi:

"(5) Dovoljenje za stalno prebivanje izdano družinskemu članu begunca preneha veljati, če beguncu status begunca preneha ali se mu odvzame ter iz razlogov, določenih v tretjem odstavku tega člena, razen če begunec pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali če umre."

39. člen

V prvem odstavku 58. člena se za besedilom " v obliki samostojne listine" doda besedilo "kot izkaznico", za besedilom "pri dovoljenju za stalno prebivanje" pa črta beseda "največ".

V drugem odstavku se doda nova sedma alineja, ki se glasi:

"- pravici do prostega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo skladno z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pravico do prostega dostopa na trg dela.

V šestem odstavku se za besedilom "Minister, pristojen za notranje zadeve," doda besedilo " v soglasju z ministrom, pristojnim za delo".

Za šestim odstavkom se dodajo novi sedmi, osmi, deveti, deseti in enajsti odstavek, ki se glasijo:

"(7) Tujcu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve ali dela in kateremu je v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev dovoljena tudi zaposlitev ali opravljanje dela, se na podlagi potrdila o pravici do zaposlitve ali dela, ki ga izda organ, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, na dovoljenju za začasno prebivanje označi, da mu je v Republiki Sloveniji dovoljena zaposlitev ali opravljanje dela.

(8) Pogoje in postopek izdaje potrdila iz prejšnjega odstavka določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(9) Pristojni organ, na območju katere tujec prebiva, na podlagi uradnega obvestila organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev o izdanem potrdilu o pravici do zaposlitve ali dela, tujcu po uradni dolžnosti

izkaznico dovoljenja za prebivanje, izdano v obliki iz prvega odstavka tega člena, zamenja za novo izkaznico, na kateri označi pravico do zaposlitve ali dela.

(10) Za zamenjavo izkaznice dovoljenja za prebivanje iz prejšnjega odstavka se ne plača upravna taksa.

(11) Če organ, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, naknadno zavrne tujcu pravico do zaposlitve ali dela, skladno z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev o tem po uradni doložnosti obvesti pristojni upravni organ, na območju katerega tujec prebiva. Pristojni upravni organ, na območju katerega tujec prebiva, o naknadni zavrnitvi pravice do zaposlitve ali dela obvesti tujca in ga pozove k zamenjavi izkaznice dovoljenja za prebivanje za novo listino v roku 8 dni od vročitve poziva."

40. člen

Drugi in tretji odstavek 60. člena se spremenita tako, da se glasita:

"(2) Tujec, ki je pravočasno vložil prošnjo za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnega dovoljenja, sme ostati v državi, dokler o njegovi prošnji ni odločeno, o čemer se mu izda posebno potrdilo, ki po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje, velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja ali modre karte EU, do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje prehajanja državne meje, razen če je tujec zaprosil za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo nadaljnega dovoljenja kot dnevni delovni migrant.

(3) Tujec mora državo zapustiti v roku, ki mu je bil postavljen. Pri določanju roka, v katerem mora tujec zapustiti državo, mora pristojni organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, odločbo o odpovedi prebivanja, odločbo, izdano na podlagi tujčeve izjave o odreku dovoljenja za prebivanje, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, kadar je tujcu v času odločanja o prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljeno prebivanje v Republiki Sloveniji, zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, upoštevati čas, v katerem tujec to lahko stori, pri čemer ta rok ne sme biti krajši od sedmih dni in ne daljši od 30 dni. Rok za zapustitev države določi tujcu tudi pristojni organ za razveljavitve ali preklic vizuma, v odločbi o razveljavitvi ali preklicu vizuma, če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo. Rok za zapustitev države se ne določi tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno varnost. Pristojni organ ter pristojni organ za razveljavitve ali preklic vizuma mora dokončno odločbo ali dokončen sklep iz drugega in tretjega stavka tega člena posredovati policijski postaji, na območju katere tujec prebiva. Rok, v katerem mora tujec zapustiti državo, začne teči z dnem, ko je odločba ali sklep, s katerim je rok določen, dokončen oziroma pravnomočen, v primerih, ko je bila odločba ali sklep, izdan glede enotnega dovoljenja ali modre karte EU."

41. člen

Prvi odstavek 63. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(1) Tujcu, ki ne zapusti ozemlja Republike Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona, se na podlagi odločbe o vrnitvi omogoči prostovoljna vrnitev z določenim rokom vrnitve ali se ga iz države odstrani z odločbo o vrnitvi brez določenega roka vrnitve."

42. člen

V prvem odstavku 64. člena se besedilo "Če je postopek vračanja po mednarodni pogodbi končan tako, da tujec ni bil sprejet v državo pogodbenico, se mu izda odločba o vrnitvi." nadomesti z besedilom "Če je postopek vračanja po mednarodni pogodbi končan tako, da tujec ni bil sprejet v državo pogodbenico ali če tujec, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju, ni vrnjen v državo pogodbenico v roku 72 ur, se mu izda odločba o vrnitvi."

Za drugim odstavkom se doda novi tretji odstavek, ki se glasi:

»(3)V postopku izdaje odločbe o vrnitvi ima tujec pravico do brezplačnega pravnega svetovanja, ki mu ga zagotavljajo drugi državni organi ter mednarodne ali nevladne organizacije in in kadar je potrebno, pravico do prevajalske pomoči.«.

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

43. člen

Prvi odstavek 65. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu iz druge in tretje alinee prvega odstavka 60. člena tega zakona po izdani odločbi o prekršku in tujcu iz prve alinee prvega odstavka 60. člena tega zakona, če tujec, ki je nedovoljeno vstopil, v postopku vračanja na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju oseb v 72 urah ni bil sprejet v državo pogodbenico."

44. člen

Za četrtem odstavkom 69. člena se dodajo novi peti, šesti odstavek in sedmi odstavek, ki glasijo:

"(5) Policija z izbrano nevladno organizacijo ali drugo neodvisno institucijo ali organom, na podlagi javnega poziva sklene pisni dogovor o spremljanju odstranjevanja tujcev.

(6) Spremljanje odstranjevanja tujcev se izvaja s strani izbrane nevladne organizacije ali druge neodvisne institucije ali organa, ob vseh aktivnostih policije, z namenom odstranitve tujca iz države, vključno z obdobjem pred odhodom, v času leta oziroma drugega načina potovanja, postankom v tranzitu, prihodom in sprejemu tujca v državo vrnitve.

(7) Policija ugotovitve izbrane organizacije, institucije ali organa iz prejšnjega odstavka, ki bi izkazovale kršitve človekovih pravic in temeljnih svoboščin obravnava v pritožbenem postopku določenem v zakonu o nalogah in pooblastilih policije.«.

45. člen

V drugem odstavku 73. člena se za tretjo alineo dodata novi četrta in peta alineja, ki se glasita:

"- mora tujec zaradi smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji, dovoljen čas bivanja v državi podaljšati;
- je potrebno zagotoviti nujno udeležbo tujca v postopku pred državnim organom Republike Slovenije;"

Za tretjim odstavkom se doda novi četrti odstavek, ki se glasi:

"(4) Tujec lahko prošnjo za dovolitev zadrževanja vložil v času nastanitve v centru. Na podlagi vložene prošnje tujcu ni možno podaljšati njegove nastanitve v centru. Odstranitev iz države do dokončne odločitve o prošnji za dovolitev zadrževanja ni dovoljena.

Dosedanji četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

46. člen

V prvem odstavku 74. člena se četrta alineja spremeni tako, da se glasi:
"- tujec ne upošteva obveznosti iz šestega odstavka prejšnjega člena."

Za prvim odstavkom se doda novi drugi odstavek, ki se glasi:

"(2) Po prenehanju dovolitve zadrževanja iz razlogov določenih v prvi in četrta alineji prejšnjega odstavka, policija tujcu izda odločbo, s katero ugotovi obstoj prenehanja razlogov za dovolitev zadrževanja. Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve."

47. člen

V drugem odstavku 75. člena se za besedo "zagotavlja" dodata besedi "in izplačuje".

V tretjem odstavku se za besedilom "tega zakona," doda besedilo "ali istovetnost tujca, zaradi navajanja lažnih podatkov v postopku ugotavljanja istovetnosti ni bila potrjena,".

Za tretjim odstavkom se doda novi četrti odstavek, ki se glasi:

"(4) Tujcu, ki je v času dovolitve zadrževanja sprejet v bolnišnico, zavod za prestajanje kazni zapora ali drugo državno institucijo, za čas bivanja v tej instituciji, ne pripada pravica do osnovne oskrbe iz drugega odstavka tega člena."

48. člen

Za šestim odstavkom 76. člena se dodajo novi sedmi, osmi in deveti odstavek, ki se glasijo:

"(7) V času omejitve gibanja se tujca redno obvešča o pravilih bivanja v centru ter o njegovih pravicah in obveznostih.

(8) Čas bivanja tujca izven centra brez dovoljenja za izhod iz centra in čas bivanja v priporu, zaporu ali v postopku mednarodne zaščite, se ne šteje v čas nastanitve v centru.

(9) Med bivanjem v centru je gibanje tujca omejeno na območje centra, kjer mora tujec upoštevati dodatne ukrepe hišnega reda v objektih in prostorih Ministrstva za notranje zadeve, določenih za objekt centra. Tujcu se izjemoma lahko dovoli gibanje zunaj območja centra. Pogoje in način dovolitve gibanja zunaj območja centra določa hišni red."

49. člen

Za 76. členom se doda novi 76.a člen, ki se glasi:

"76. a člen
(pravila bivanja v centru)

(1) Za zagotavljanje discipline in reda v centru so tujci dolžni spoštovati dodatne ukrepe hišnega reda v objektih in prostorih ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, za objekt centra ter navodila pristojnih delavcev centra.

(2) Delavci centra lahko tujcem nalagajo naloge in aktivnosti za izvajanje tedenskega programa dela ter druge naloge z namenom uresničevanja dolžnosti in pravic, ki izhajajo iz dodatnih ukrepov hišnega reda v objektih in prostorih ministrstva, pristojnega za notranje zadeve za objekt centra.

(3) Tujci so dolžni opustiti vse aktivnosti, ki bi lahko ogrozile varnost, red in mir v centru, ter skrbeti za korekten in strpen medsebojni odnos in odnos do delavcev centra.

(4) V primeru kršenja pravil bivanja v centru, se lahko zoper tujca odredi strožji policijski nadzor."

50. člen

V prvem odstavku 78. člena se drugi stavek spremeni tako, tako da glasi:

"Zoper odločbo o nastanitvi in odločbo o odreditvi bivanja pod strožjim policijskim nadzorom ima tujec pravico do vložitve tožbe na upravno sodišče v treh dneh po vročitvi odločbe."

Drugi in tretji odstavek se spremenita tako, da glasita:

"(2) Tožba na zadrži izvršitve odločbe.

(3) O tožbi mora upravno sodišče odločiti v šestih dneh."

Za četrtem odstavkom se doda novi peti odstavek, ki se glasi:

"(5) Predstavniki nevladnih in mednarodnih organizacij imajo možnost obiskovati center in tam nastanjene tujce, upoštevajoč določila hišnega reda. Tujca, ki je nastanjen v centru, se seznanijo o možnostih stika s predstavniki nevladnih in mednarodnih organizacij."

51. člen

Za 79. členom se doda novi 79.a člen, ki se glasi:

"79.a člen
(preizkus omejitve gibanja v centru)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, na zahtevo tujca ali po uradni dolžnosti vsake tri mesece omejitve gibanja v centru, preveri upravičenost omejitve gibanja in o tem izda pisno mnenje, ki ga posreduje policiji. V primeru, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policija omejitev gibanja z odločbo odpravi.

(2) V primeru podaljšanja omejitve gibanja, preverjanje nad upravičenostjo omejitve gibanja po prejšnjem odstavku izvaja upravno sodišče."

52. člen

Za tretjim odstavkom 82. člena se doda novi četrti odstavek, ki se glasi:

"(4) Mladoletnemu tujcu, ki je nastanjen v centru, se v prostem času omogoči ukvarjanje z dejavnostmi, vključno z igrami in rekreacijskimi dejavnostmi, primernimi njegovi starosti."

Dosedanji četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

53. člen

Drugi odstavek 84. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki je nastanjen v centru, je dolžan lastna sredstva ob nastanitvi deponirati. Zaradi zadovoljevanja nujnih osebnih potreb, tujec lahko zaprosi za vračilo dela deponiranih lastnih sredstev. Znesek posameznega vračila se določi ob upoštevanju razumnih potreb tujca, navedenih v zaprosilu."

V tretjem odstavku se za besedo "odstavka" dodata besedil "tega člena".

54. člen

Na koncu tretjega odstavka 86. člena se doda nov stavek, ki se glasi:

" Odločbe iz VI. poglavja tega zakona izdajajo območna policijska postaja, področna policijska postaja, policijska uprava in Center za tujce.

55. člen

Za drugim odstavkom 87. člena se doda novi tretji odstavek, ki se glasi:

"(3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 39., 41., 42., 45., 46. in 48. členu tega zakona ter zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz četrtega odstavka prejšnjega člena glede izdaje dovoljenja po 47.a členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor. Zoper odločitve upravnega sodišča je dovoljena pritožba na vrhovno sodišče."

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se črta besedilo " 39., 41., 42.,".

56. člen

Drugi odstavek 90. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(2) Tujec, nastanjen v centru, mora poleg spoštovanja obveznosti iz prejšnjega odstavka, sodelovati s policijo, diplomatskimi predstavništvi in konzulati pri ugotavljanju njegove istovetnosti."

57. člen

Drugi odstavek 91. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(2) O prošnjah za izdajo dovoljenja za prebivanje in potrdila o prijavi prebivanja mora pristojni organ odločiti čimprej, najpozneje pa v 30 dneh od prejema popolne prošnje. Kadar mora

pristojni organ zaradi ugotovitve obstoja razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja ali potrdila izvesti poseben ugotovitveni postopek, mora o prošnji odločiti najpozneje v 60 dneh."

58. člen

V tretjem odstavku 106. člena se za besedilom "so vključeni v redni izobraževalni program v Republiki Sloveniji" doda vejica in besedilo "ki poteka v slovenskem jeziku,".

59. člen

Za tretjim odstavkom 107. člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

"(4) Za postopke v zvezi z vključevanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote, na območju katerih tujec prebiva. "

60. člen

V 109. členu se za besedilom "Tujec, ki ima dovoljenje za prebivanje" doda besedilo "ali vizum za dolgoročno bivanje".

61. člen

V šestem odstavku 110. člena se za besedilom "morajo podatke iz" doda besedilo "prvega in drugega odstavka".

62. člen

Za prvim odstavkom 111. člena se dodajo novi drugi, tretji in četrti odstavek, ki se glasijo:

"(2) V prošnji za izdajo modre karte EU, ki se izda na podlagi soglasja za visokokvalificirano zaposlitev in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, je potrebno poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. vrsto in stopnjo strokovne izobrazbe tujca ali nacionalno poklicno kvalifikacijo tujca;
2. firmo ali ime delodajalca;
3. sedež ali naslov delodajalca;
4. matično številko delodajalca;
5. davčno številko delodajalca;
6. davčno številko tujca;
7. upravno enoto delovnega mesta;
8. naziv delovnega mesta, za katero se sklepa delovno razmerje;
9. opis del in nalog delovnega mesta;
10. kodo poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljal;
11. poklicno oziroma strokovno izobrazbo ali nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta;
12. druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta (na primer delovne izkušnje, znanje jezika, računalniška znanja, vozniški izpit).

(3) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zastopnika, ali na podlagi soglasja za usposabljanje, ki ju izda organ, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, ki se izda na podlagi soglasja za sezonsko delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje

in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev in delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena, če je bil tujec v zadnji dveh letih prijavljen v socialno zavarovanje kot samozaposlena oseba.

(5) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime naročnika dela;
2. sedež ali naslov naročnika dela;
3. matično številko naročnika dela.

(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja storitev z napotenimi delavci, ki se izda na podlagi soglasja za delo napotenih delavcev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
2. sedež ali naslov tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
3. matično številko tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve.

(7) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, ki se izda na podlagi soglasja za samozaposlitev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo, sedež matično in davčno številko osebne gospodarske družbe, katere ustanovitelj je ali družbe z omejeno odgovornostjo, katere edini lastnik je;
2. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je v poslovnem registru vpisan kot samostojni podjetnik posameznik."

V dosedanjem četrtem odstavku se v prvem stavku za besedama "prvega odstavka" črta beseda "in" ter doda besedilo ", drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega in desetega odstavka". »

Dosedanji drugi, tretji, četrti in peti odstavek postanejo osmi, deveti in deseti odstavek.

Dosedanji peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(5) Tujec je dolžan prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstne odtise na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo v začasni zbirki prstnih odtisov za dovoljenja za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki

zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis."

Doda se novi enajsti odstavek, ki se glasi:

"(11) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za namene izdaje dovoljenja za prebivanje v začasni evidenci prstnih odtisov obdeluje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- vrsta in številka osebnega dokumenta;
- prstne odtise, kot to določa drugi odstavek tega člena;
- datum zajema prstnih odtisov;
- oznaka predstavništva, ki je biometrične podatke zajelo.

Podatki iz te evidence se hranijo do zaključka postopka na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema."

63. člen

V tretjem odstavku 112. člena se črta besedilo "ter v primeru, ko je bila prošnja za izdajo vizuma vložena pri zunanjem ponudniku storitev, tudi podatek o nazivu in naslovu zunanjega ponudnika storitev".

64. člen

V 119., 124., 127. členu se besedi "tri mesece" v različnih sklonih nadomestita z besedama "90 dni" v ustreznih sklonih.

V prvem odstavku 119. členu se beseda "trimesečnega" nadomesti z besedama "90 dnevna".

65. člen

V 133. členu se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

"- mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12)".

66. člen

V petem odstavku 134. člena se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

"- mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12)".

67. člen

V 135. členu se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

"- mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12)".

68. člen

V prvem odstavku 138. člena se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

"- mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12)".

69. člen

Drugi odstavek 137. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(2) Potrdilo o prijavi prebivanja in dovoljenje za prebivanje iz prejšnjega odstavka mora vsebovati fotografijo osebe, kateri je izdano, in podatke o:

- vrsti dovoljenja;
 - roku veljavnosti;
 - priimku in imenu, državljanstvu, spolu in datumu rojstva osebe, kateri je potrdilo ali dovoljenje izdano
- naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji."

70. člen

V prvem odstavku 128. člena se v šesti alineji in v 135. členu se v sedmi alineji beseda "izključno" nadomesti z besedo "predvsem".

71. člen

Za petim odstavkom 144. člena se doda novi šesti odstavek, ki se glasi:

"(6) samostojne listine, izdane v obliki iz 58. člena tega zakona, na kateri se označi pravica do dela, v roku 8 dni od vročitve poziva, pri pristojnem upravnem organu, na območju katerega prebiva, ne zamenja za novo listino (enajsti odstavek 58. člena tega zakona)."

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

72. člen

(1) Dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi zaposlitve ali dela, opravljanja sezonskega dela, dela kot napoteni delavec in dnevnomu delovnemu migrantu, na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09) in Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11-popr.) ostanejo v veljavi do poteka njihove veljavnosti.

(2) Za ugotavljanje razlogov za razveljavitev dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega zaradi zaposlitve ali dela, opravljanja sezonskega dela, dela kot napotnega delavca in dnevnega delovnega migranta, na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09) in Zakona o tujcih

(Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11-popr.), iz prve alineje prvega odstavka 56. člena zakona, se še naprej uporablja določba prvega odstavka 37. člena, prvega, drugega in četrtega odstavka 45. člena in drugega odstavka 46. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11-popr.).

(3) Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo in zaključijo po dosedanjih predpisih.

73. člen

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve, izda podzakonski predpis iz tretjega odstavka 18. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, izda podzakonski predpis iz šestega odstavka 58. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Minister, pristojen za izobraževanje, znanost in šport, izda podzakonski predpis iz petega odstavka 20. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(4) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom za finance, uskladi podzakonski predpis iz osmega odstavka 55. člena zakona, v enem mesecu po sprejemu tega zakona.

74. člen

Dovoljenja za začasno prebivanje, izdana državljanom Republike Hrvaške, ostanejo v veljavi do poteka njihove veljavnosti.

Državljeni Republike Hrvaške, z dovoljenjem za začasno prebivanje, izdanim v obliki iz 58. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11-popr.), lahko dovoljenja za začasno prebivanje v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona, zamenjajo za izkaznico potrčila o prijavi prebivanja, določeno s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu izdaje ter prenehanja potrdil o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za državljane držav članic EU in njihove družinske člane ter družinske člane slovenskih državljanov (Uradni list RS, št. 99/11, 90/12 in 65/13).

Državljeni Republike Hrvaške, z dovoljenjem za stalno prebivanje, izdanim v obliki iz 46. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 112/05-uradno prečiščeno besedilo) ali v obliki iz 58. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11-popr.), morajo dovoljenje za stalno prebivanje v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona zamenjati za izkaznico dovoljenja za prebivanje, določeno s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu izdaje ter prenehanja potrdil o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za državljane držav članic EU in njihove družinske člane ter družinske člane slovenskih državljanov (Uradni list RS, št. 99/11, 90/12 in 65/13).

75. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. oktobra. 2014, razen določb spremenjenega drugega in tretjega odstavka 60. člena, spremenjenega prvega odstavka 63. člena, spremenjenega prvega in četrtega odstavka ter novega tretjega odstavka 64. člena, spremenjenega prvega odstavka 65. člena, novega petega in šestega odstavka 69. člena, spremenjenega drugega odstavka in novega

četrtega ter sedmega odstavka 73. člena, spremenjenega prvega odstavka in novega drugega odstavka 74. člena, dopoljenega drugega in tretjega odstavka ter novega četrtega odstavka 75. člena, novih sedmega, osmega, in devetega odstavka 76. člena, novega 76. a člena, spremenjenega prvega, drugega in tretjega odstavka ter novega četrtega odstavka 78. člena, novega 79. a člena, novega tretjega odstavka 82. člena, spremenjega drugega odstavka in dopoljenega tretjega odstavka 84. člena, novega tretjega odstavka 86. člena in spremenjenega drugega odstavka 90. člena zakona, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

V drugem odstavku sta dodani direktivi Evropske unije, katerih določbe oziroma vsebina je predmet prenosa v Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih in sicer Direktiva 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite ter Direktiva 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici.

V enajsti alineji je dodan sklic na Odločbo Sveta o smernicah na področju varnosti v skupnih vračanjih po zračni poti. Nesklicevanje na smernice je Evropska komisija označila kot pomanjkljivost pri oceni glede ustreznosti prenosa Direktive o skupnih standardih vračanja v nacionalno zakonodajo.

K 2. členu

Za lažje in skladno izvrševanje pravice posameznika do pritožbe v primeru zavrnitve vstopa je potrebno določiti naslovni organ za pritožbe. Prejšnje besedilo 10. člena je določalo zgolj organ, ki o pritožbi odloča, kar je v praksi povzročilo naslavljanje pritožb na različne naslove in s tem časovni zamik pri reševanju pritožb. Istočasno s predlagano spremembo zagotavljamo koherentnost izvajanja Zakona o splošnem upravnem postopku v okviru načela subsidiarne uporabe navedenega zakona (85. člen Zakona o tujcih). Tako bo prvostopenjski organ v pritožbenem postopku izvedel predvidene postopkovne aktivnosti, kar dosedaj ni bilo zakonsko predvideno.

V primeru, da tujec vstopa na podlagi dovoljenja za prebivanje, izdanega bodisi s strani Republike Slovenije ali druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, policist ob izvajanju mejne kontrole ne ugotavlja vseh pogojev za vstop, naštetih v Zakoniku o schengenskih mejah. Za tujca z veljavnim dovoljenjem za prebivanje se namreč predvideva, da je že ustvaril osnovne pogoje za življenje v schengenskem prostoru, ravno tako so bili morebitni zadržki za vstop oziroma prebivanje preverjeni v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje. Sprememba uvaja taksativno našete pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da lahko policist ob mejni kontroli v primeru, da tujec vstopa na podlagi dovoljenja za prebivanje, zavrne vstop tujcu. Gre izključno za okoliščine, ki so nastale po zaključenem postopku izdaje dovoljenja za prebivanje: tujcu je bilo odpovedano prebivanje v državi (*persona non grata*), z odločbo mu je bil prepovedan vstop v državo (sankcioniranje nepravilnih ravnanj) oziroma mu je bilo razveljavljeno dovoljenje za prebivanje (v obliki odločbe, v kartični obliki pa ne). Samo v teh primerih lahko policist tujcu vstop zavrne, saj tujec nima več pravnega naslov za vstop in prebivanje.

Med razlogi za zavrnitev vstopa je dodatno taksativno naveden razlog neposredovanja potne listine za vstop, ki je sicer kot pogoj za vstop določen v 7. členu ZTuj-2. Z navedeno spremembo je urejena pomanjkljivost oziroma nepreglednost dosedanje ureditve v ZTuj-2, zaradi katere se je bilo potrebno pri pripravi podzakonskega akta in sicer Navodila o razlogih za zavrnitev vstopa v Republiko Slovenijo v pravni podlagi posebej sklicevati, da se navodilo izdaja tudi za izvrševanje 7. člena Ztuj-2 in sicer okoliščin, ki kažejo na neposredovanje potne listine za vstop.

K 3. členu

V spremenjeni prvi alineji je navedena dodatna pravna in dejanska okoliščina, ki se šteje za nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo in sicer, če tujec vstopi v Slovenijo, čeprav še ni potekel čas, za katerega mu je bil prepovedan vstop v našo državo. Prestop meje v schengenskem prostoru, na t.i. notranjih meja, je možen kjerkoli in v kateremkoli času. Osebe, ki prestopajo notranje meje, pa morajo vseeno izpolnjevati določene pogoje. Za državljane EU je to posedovanje veljavnega potovalnega dokumenta, za državljane tretje države pa veljavni potovalni dokument ter vizum ali dovoljenje, če ga kot državljan določene države potrebuje. V obeh primerih morajo osebe spoštovati prepoved vstopa v drugo državo članico schengenskega prostora. Tako npr. tujec, ki ima dovoljenje za prebivanje v Italiji in veljavno prepoved vstopa v Republiko Slovenijo, v Republiko Slovenijo ne sme vstopiti, dokler ne poteče čas, za katerega mu je prepovedan vstop v Republiko Slovenijo. Policija ob izvajanju izravnalnih ukrepov, nesistematičnega nadzora v smereh vstopa na notranjih mejah ugotavlja, da veliko tujcev teh prepovedi ne spoštuje. Kot materialni opis dejanskega stanja prekrška nedovoljenega prebivanja je bilo potrebno dodati predlagano besedilo, saj dosedaj kršitev prepovedi vstopa v času veljavnosti ukrepa ni bila opredeljena kot protipravno ravnanje in tudi ni bilo sorazmerno z posledicami na zunanji meji, saj prepoved vstopa v državo na zunanjih mejah povzroči zavrnitev vstopa tujca v državo.

Med razloge, ki se štejejo za nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo, je v tretji alineji dodatno naveden razlog, v kolikor tujec v času veljavnosti ukrepa prepovedi vstopa uporabi spremenjeno osebno ime. Vključitev tega razloga med razloge za nedovoljen vstop temelji na, v zadnjem času v praksi pogosto zaznanih primerih, predvsem s strani državljanov Kosova, ki v času, ko jim je prepovedan vstop v Slovenijo, pri pristojnih organih v matični državi spremenijo osebno ime in nato vstopijo v Slovenijo na podlagi novega dokumenta (potnega lista), ki vsebuje novo, spremenjeno ime. V teh primerih torej ne gre za uporabo ponarejene, tuje ali kako drugače spremenjene potne in druge listine, ki so potrebne za vstop, niti za navajanje lažnih podatkov organom mejne kontrole (navedeni razlogi so se šteli za nedovoljen vstop v RS skladno z obstoječim ZTuj-2), temveč gre za vstop na podlagi nove potne ali druge listine (npr. osebne izkaznice), izdane na podlagi spremenjenega osebnega imena. Ker navedeni razlog v ZTuj-2 ni bil vključen med razloge, ki se štejejo za nedovoljen vstop, policija vstopa tujca v tem primeru ni mogla šteti za nedovoljenega.

K 4. členu

V Uradnem listu Evropske unije št. L 182 z dne 29. 6. 2013 je bila objavljena Uredba (EU) št. 610/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah), Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, uredb Sveta (ES) št. 1683/95 in (ES) št. 539/2001 ter uredb (ES) št. 767/2008 in (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta. S to uredbo se je poenotila definicija kratkotrajnega bivanja do največ 90 dni v kateremkoli 180 dnevnom obdobju. Glede na navedeno je bilo potrebno v 14. členu, ki ureja vstop in prebivanje tujca v Republiko Slovenijo, roke, določene v mesecih ustrezno spremeniti v dneve in definicije poenotiti, skladno z določili Uredbe.

K 5. členu

V primerih, ko obstajajo pogoji, lahko vizum za kratkoročno prebivanje in letališki tranzitni vizum izda tudi organ mejne kontrole. Tehnični pogoji izdaje vizumov v skladu z evropskimi standardi predvidevajo, da imajo organi, ki vizume izdajo ustrezno administrativno –tehnično opremo, ki

omogoča izdajo vizuma na tak način, da omejuje možnost zlorab oziroma ponarejanja. Predhodno je Pravilnik o izdajanju vizumov na mejnih prehodih izdan na podlagi predhodnega Zakona o tujcih določal mejne prehode, na katerih policija izdaja vizume. To so mejni prehodi, ki ležijo na stičiščih prometnih poti na naši zunanji kopenski meji, Luki Koper in Letališču Brnik. Potrebno je opredeliti podzakonski akt, ki bo določil na katerih mejnih prehodih bo policija izdajala vizume, saj je prejšnji, z uveljavitvijo novega zakona prenehal veljati.

K 6. členu

Določba podrobneje opredeljuje časovno veljavnost vizuma za dolgoročno bivanje (v nadaljevanju: vizum D), pri čemer poleg zgornje meje časovne veljavnosti vizuma D, določa tudi spodnjo mejo veljavnosti vizuma D. Vizum D se tujcu izda za čas nameravanega bivanja v Republiki Sloveniji, ki je daljše od 90 dni, in sicer z veljavnostjo največ enega leta. Opredeljena časovna veljavnost vizuma D je skladna s pravnim redom Evropske unije, to je z Uredbo (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno bivanje. Vizum D mora tujec pridobiti pred vstopom v Republiko Slovenijo, razen v primerih ko se takšen vizum izda tujcu, ki se nahaja v Republiki Sloveniji in izpolnjuje s tem zakonom določene pogoje.

K 7. členu

S predlagano spremembo se dopolnjujejo posamezne kategorije tujcev, katerim se lahko izda vizum D in pogoji, ki jih morajo tujci izpolnjevati. Za tujce, ki zaprosijo za pridobitev vizuma D zaradi udeležbe ali sodelovanja na tečaju ali drugih, podobnih oblikah izobraževanja ali izpopolnjevanja, zaradi katerih ne potrebujejo dovoljenja za prebivanje zaradi študija, se v namen preprečevanja zlorab dodatno zahteva, da tujec predloži tudi potrdilo o sprejemu na tovrstne oblike izobraževanja ter potrdilo o plačilu študija ali izpopolnjevanja, v koliko je program plačljiv.

Za športne trenerje, poklicne športnike in zasebne športne delavce, tako tiste, ki vstopajo na podlagi vizuma, kot za brezvizumske, se uvaja možnost pridobitve vizuma D na podlagi pogodbe o testiranju, s čemer je omogočena pridobitev vizuma D tudi tistim tujcem, ki imajo sklenjeno pogodbo o testiranju, nimajo pa še sklenjene pogodbe o zaposlitvi ali delu s športnim klubom ali športno organizacijo. Na novo se določa, da se vizum D, lahko izda tudi zaradi interesa na področju kulture, kar tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva.

Kriteriji za ugotavljanje obstoja interesa za izdajo vizuma D na področju kulture se določijo v pravilniku, ki ga izda minister, pristojen za kulturo.

K 8. členu

V prvem odstavku predloga spremembe člena sta med razlogi za zavrnitev izdaje vizuma D dodana dva nova razloga in sicer razlog obstoja razlogov za domnevo, da tujec ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije in razlog obstoja razlogov za sum, da utegne biti tujec v času svojega prebivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi. S predlaganima zavrnitvenima razlogoma se želi preprečiti izdaja vizuma D, v primerih, ko se že v postopku izdaje vizuma D ugotovi, da so podani zadostni razlogi za domnevo, da namen tujca ni prebivanje na ozemlju Republike Slovenije oziroma da obstaja sum, da bi bil lahko tujec žrtev trgovine z ljudmi, kar predstavlja tudi enega izmed ukrepov uspešnega boja proti trgovini z ljudmi.

Kot razlog za zavrnitev izdaje vizuma D se poleg sklenitve zakonske zveze izključno z namenom pridobitve vizuma D, šteje tudi registracija partnerske skupnosti, pri čemer ni potrebno, da bi bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana sklenjena izključno z namenom pridobitve vizuma D, zadošča že očitno dejstvo, da je bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana sklenjena predvsem z namenom pridobitve vizuma D. Glede na to, da se število registriranih partnerskih skupnosti povečuje, se s predlogom spremembe želi preprečiti morebitne zlorabe pri pridobitvi vizuma D tudi v teh primerih. S širitvijo pojma "izključno" na "predvsem", se omogoča lažje dokazovanje obstoja zavrnilnega razloga, saj je v praksi težko dokazati, da je bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana izključno z namenom pridobitve vizuma D, medtem ko je dejstvo, da je bila sklenjena oziroma registrirana predvsem iz tega namena, lažje dokazljivo.

K 9. členu

Zaradi spremembe tretjega odstavka 60. člena, s katerim mora rok za zapustitev države v odločbi o razveljavitvi ali preklicu vizuma določiti organ, pristojen za izdajo, razveljavitev ali preklic vizumov, je potrebno ustrezno prilagoditi tudi tretji odstavek 28. člena in besedo "nemudoma" nadomestiti s sklicem na rok, določen v tretjem odstavku 60. člena.

K 10. členu

Z določbo je urejeno prenehanje vizuma D. V prvem odstavku so taksativno določeni razlogi za prenehanje, ki so večinoma enaki razlogom za prenehanje dovoljenja za začasno prebivanje, v drugem odstavku pa je določen pristojni organ za označitev prenehanja vizuma.

V večini primerov bo vizum D prenehal tujcu s pridobitvijo dovoljenja za prebivanje, saj ima skladno z določbo 30. člena Ztuj-2, tujec, ki že biva v Sloveniji na podlagi vizuma D, možnost pridobitve prvega dovoljenja v državi pred potekom veljavnosti vizuma D, ne da bi moral državo zapustiti. V navedenih primerih bo za označitev prenehanja vizuma D pristojna upravna enota, ki bo dovoljenje izdala.

Z navedenim ukrepom se želi doseči večjo pravno varnost in med drugim preprečiti, da bi tujec v državi istočasno prebival na podlagi dveh pravnih naslovov (vizuma D in dovoljenja za prebivanje). Tujec, ki v Sloveniji že prebiva na podlagi vizuma D ima namreč možnost pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje v državi, pri čemer mora za pridobitev prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaprositi pred potekom veljavnosti vizuma D, kar pa posledično, skladno z dosedanjo ureditvijo lahko pomeni, da tujec, ki takoj po pridobitvi vizuma D zaprosi za pridobitev prvega dovoljenja za prebivanje v državi, ob pridobitvi dovoljenja za prebivanje poseduje dva pravna naslova za prebivanje (dovoljenje za prebivanje in vizum D), kar bi lahko posledično vodilo tudi k morebitnim zlorabam.

Za označitev prenehanja vizuma D, pa so glede na taksativno navedene razloge prenehanja, kot pristojna organa določena tudi policija in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

K 11. členu

Črtanje prvega odstavka je potrebno zaradi uvedbe novih izjem oziroma kategorij tujcev, ki so, skladno s predlaganimi spremembami zakona upravičeni do pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje v državi (tujci, ki že zakonito prebivajo v Republiki Sloveniji in imajo možnost vložiti prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Sloveniji, npr. raziskovalci, študentje). Navedeni tujci lahko torej vstopijo v Slovenijo na podlagi vizuma (vizuma C) in na tej podlagi v Sloveniji tudi prebivajo, in sicer 90 dni od dneva vstopa v državo

oziroma do poteka veljavnosti vizuma ,če je ta krajša, pred potekom dovoljenega prebivanja pa zaprosijo za prebivanje iz drugega namena, za katerega potrebujejo dovoljenje za prebivanje.

Z implementacijo direktive o enotnem postopku se uvaja t.i. enotno dovoljenje za prebivanje in delo. Glede na to, da se v predlog spremembe zakona uvaja nov pojem enotno dovoljenje, je bilo potrebno jasno zapisati, da se določbe, ki se v zakonu nanašajo na dovoljenje za prebivanje (podaljševanje dovoljenja za prebivanje, prenehanje, razveljavitev dovoljenja za prebivanje, itd.), torej splošne določbe, ki se uporabljajo za vse vrste dovoljenj za prebivanje, uporabljajo tudi za enotno dovoljenje, razen seveda v primeru, ko zakon določa drugačno ureditev za enotno dovoljenje (določbe 37. in 37.a člena).

K 12. členu

V predlogu spremembe 32. člena gre za redakcijski popravek in sicer za poenotenje navajanja pojma petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje, kot to določa 52. člen Ztuj-2.

Popravljen je sklic na določbi 53. in 53.a člen zakona, saj ti dve določbi določata pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje, in sicer naknadno pridobitev statusa rezidenta za daljši čas in pridobitev statusa rezidenta za daljši čas za tujca, ki mu je v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije priznana mednarodna zaščita.

V tretjem odstavku gre za redakcijski popravek.

K 13. členu

V dosedanjih postopkih izdaje dovoljenj za prebivanje se je izkazalo, da tisti tujci, ki izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstvih za preživljanje dokazujejo s pogodbo, s katero tujcu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje (pogodbe o preživljanju), po pridobitvi dovoljenja za prebivanje zlorabijo uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, na kar je opozorilo Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki ugotavlja, da je v Sloveniji trenutno 5000 prejemnikov različnih socialnih transferjev, ki do njih niso upravičeni. Glede na način odmere višine socialnih transferjev, ko se materialni položaj vlagatelja ugotavlja le enkrat letno in se višina otroškega dodatka ali druge pravice iz javnih sredstev določi na podlagi podatkov za preteklo leto, se pogodba o preživljanju največkrat ne upošteva pri odmeri višine otroškega dodatka ali drugega socialnega transferja, s čimer pa se povečuje število upravičencev, ki sicer do teh sredstev ne bi bili upravičeni.

Pri državljanih tretjih držav gre predvsem za zlorabo instituta pravice do združitve družine, kjer pa bi moral tujec, tudi v skladu z Direktivo Sveta 2003/86/ES o pravici do združitve družine, v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine dokazati, da ima stalna in redna sredstva, ki zadoščajo za vzdrževanje njega in njegovih družinskih članov, ne da bi potreboval pomoč socialnega sistema države, za pogodbo o preživljanju pa ni mogoče trditi, da gre za stalna in redna sredstva, ki omogočajo vzdrževanje družine.

K 14. členu

Programi, ki ne sodijo v sistem formalnega izobraževanja, so z novim predlogom spremembe zakona vključeni v razlog za izdajo vizuma D (tretja alineja predloga prvega odstavka 20. člena zakona), zaradi česar se ti programi črtajo iz razlogov za izdajo dovoljenja za prebivanje.

K 15. členu

V postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje ali v postopku izdaje nadaljnega dovoljenja lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki so določena v 33. členu zakona in tudi z drugimi sredstvi, ki mu jih, zaradi njegovega socialnega položaja, zagotavlja država. Tako lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje izkazuje tudi z otroškim dodatkom ali drugimi sredstvi, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja starševsko varstvo ali uveljavljanje pravic do javnih sredstev.

K 16. členu

V tem členu je urejen koncept enotnega dovoljenja za prebivanje in delo, kot to določa Direktiva 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici. Z uvedbo enotnega postopka izdaje dovoljenja za prebivanje in delo, ki tujcu omogoča, da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji, se uvaja princip t.i. one-stop-shop, pri katerem tujec ali njegov delodajalec vložita vlogo za izdajo dovoljenja za prebivanje na enem mestu, torej pri upravni enoti ali pri pristojnem diplomatskem predstavništvu oz. konzulatu Republike Slovenije v tujini, pri tem pa ni potrebno predhodno ali istočasno zaprositi za izdajo delovnega dovoljenja. S tem se odpravljajo administrativne ovire in poenostavlja postopek pridobitve dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za delo.

Enotno dovoljenje se lahko izda tujcu, ki ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi oziroma mu mora biti preživljanje kako drugače zagotovljeno, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji in je podano soglasje k izdaji enotnega dovoljenja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Postopek pridobitve soglasja se začne po uradni dolžnosti na podlagi prošnje za izdajo enotnega dovoljenja in njej priložene dokumentacije. Zakon posebej določa, da soglasje k izdaji enotnega dovoljenja ni potrebno v primeru, če ga tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ne potrebuje.

Tujcu, ki ima izdano enotno dovoljenje, bo v času njegove veljavnosti omogočena sprememba elementov zaposlitve (zamenjava delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjava delodajalca ali zaposlitev pri enem ali več delodajalcih), za katero se, z namenom preprečevanja zlorab in nadzora nad zakonitostjo dela, zahteva pisna odobritev, ki bo dana v postopku na podlagi pridobitve soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Na podlagi prošnje tujca ali njegovega delodajalca za spremembo elementa zaposlitve se bo postopek pridobitve soglasja začel po uradni dolžnosti, organ, pristojen za podajo soglasja k spremembi posameznih elementov zaposlitve, pa bo moral o zahtevi za podajo soglasja odločiti v roku 30 dni od prejema popolne zahteve. V kolikor soglasje ne bo podano, bo pristojni organ prošnjo za pisno odobritev spremembe posameznih elementov zaposlitve z odločbo zavrnil, tujec pa bo lahko nadaljeval zaposlitev pri delodajalcu, skladno s pogoji, določenimi v prvotni pogodbi o zaposlitvi.

Enotno dovoljenje se bo tujcu izdalo v obliki samostojne listine, kot biometrično dovoljenje za prebivanje, ki imetniku dovoljuje tako vstop in prebivanje, kot tudi delo v Republiki Sloveniji. S tem je, kot v postopku izdaje modre karte EU, odpravljena potreba po pridobitvi delovnega dovoljenja, s katerim tujec sicer izkazuje pravico do dela v Republiki Sloveniji, omogočen lažji nadzor nad zakonitostjo dela in prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ter zmanjšane možnosti zlorab. Enotno dovoljenje se izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene

za opravljanje dela, vendar najdlje za eno leto. Enotno dovoljenje se lahko podaljša z veljavnostjo dveh let.

K 17. členu

V 37.a členu je urejena pristojnost in postopek za izdajo enotnega dovoljenja. Skladno s splošnim konceptom pridobitve prvega dovoljenja za prebivanje, mora tujec prvo enotno dovoljenje pridobiti pred vstopom v državo, pri čemer pa zakon določenim kategorijam tujcev iz šestega odstavka predloga tega člena, ki že zakonito prebivajo v državi, omogoča, da prvo enotno dovoljenje pridobijo v državi. V večji meri gre za kategorije tujcev, ki so upravičene do pridobitve vizuma D, pri čemer so pri določenih kategorijah dodani strožji pogoji (npr. športni trenerji, poklicni športniki ali zasebni delavci, morajo biti vpisani v razvid poklicnih športnikov ali razvid zasebnih športnih delavcev, imeti morajo že sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, medtem ko pri izdaji vizuma D zadostuje že pogodba o testiranju). Z navedeno ureditvijo se olajšuje pridobitev prvega dovoljenja za prebivanje oziroma enotnega dovoljenja, saj tujcu, ki spada v navedene kategorije, in ki je že zakonito vstopil v Slovenijo na podlagi enega izmed veljavnih pravnih naslovov, ni potrebno zapuščati države, zaprositi zunaj države in zunaj države čakati na vročitev prvega enotnega dovoljenja. Glede na trenutno stanje takšna rešitev predstavlja odprevo administrativnih ovir. Prošnja za pridobitev prvega enotnega dovoljenja v državi mora biti vložena pravočasno, pred potekom dovoljenega prebivanja tujca v državi, pri čemer se tujcu izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje v državi do pravnomočne odločitve o prošnji, brez pravice do dela. Pravico do dela tujec pridobi z izdajo oziroma vročitvijo enotnega dovoljenja za prebivanje in delo. Pravica do prebivanja in dela pa je priznana tujcu, ki mu je izdano potrdilo o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja. Na ta način je tujcu omogočeno, da nadaljuje z zaposlitvijo pri delodajalcu, s čimer je tujcu zagotovljena kontinuirana zaposlitev in posledično ekonomska varnost.

Tujec mora k prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja priložiti dokazila o izpolnjevanju splošnih pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje iz 33. člena zakona, pogodbo o zaposlitvi ter druga dokazila, ki so za podajo soglasja predpisana z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Postopek pridobitve soglasja se začne po uradni dolžnosti na podlagi prošnje za izdajo enotnega dovoljenja in njej priložene dokumentacije. Zakon posebej določa, da soglasje k izdaji enotnega dovoljenja ni potrebno v primeru, če ga tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ne potrebuje. Postopek izdaje enotnega dovoljenja vodi upravna enota, pri čemer mora z ugotavljanjem preverjanja izpolnjevanja pogojev za pridobitev enotnega dovoljenja začeti takoj po prejemu prošnje in ne šele po prejemu soglasja organa pristojnega za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Takšen način vodenja postopka je namreč trenutno določen za postopke modre karte EU.

Za delovna dovoljenja, izdana na podlagi Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji in Protokolom o izvajanju Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 92/12), je bilo potrebno, glede na to, da se za namene zaposlitve ali dela uvaja postopek enotnega dovoljenja, v okviru katerega se delovna dovoljenja ne bodo več izdajala, temveč se bo izdalo soglasje, določiti, da se delovna dovoljenja po tem sporazumu, štejejo kot soglasje k izdaji enotnega dovoljenja. S tem se enotni postopek predvideva tudi za to kategorijo tujcev.

V 37.b členu je urejena izdaja dovoljenja za začasno prebivanje za tiste tujce, ki imajo namen opravljati delo kot samozaposlene osebe. Skladno s predlogom zakona je tej kategoriji tujcev omogočena pridobitev enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, če izpolnjujejo pogoje za izdajo enotnega dovoljenja v skladu s tem zakonom in je v postopku

izdaje enotnega dovoljenja izdano ustrezno soglasje Zavoda RS za zaposlovanje, v kolikor je ta pogoj za izdajo enotnega dovoljenja iz razloga samozaposlitve.

K 18. členu

Nove določbe tega člena omogočajo raziskovalcem, visokošolskim učiteljem in visokošolskim sodelavcem, ki v Sloveniji že zakonito prebivajo (na podlagi vizuma C, potnega lista in dovoljenja za prebivanje, izdanega v drugi državi članici EU, potnega lista ali veljavne osebne izkaznice) in imajo sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo, pridobitev prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva, v Republiki Sloveniji. Navedena ureditev pomeni izjemo od splošnega koncepta pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje pred vstopom tujca v državo in hkrati olajšan postopek glede pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje v državi, kar posledično predstavlja odpravo administrativnih ovir. Tej kategoriji tujcev je tako omogočeno, da prošnjo za pridobitev prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložijo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pri čemer jim pristojni organ (upravna enota) ob vložitvi vloge izda potrdilo, ki jim dovoljuje bivanje v Sloveniji do dokončne odločitve o njihovi prošnji. Do sedaj je bila z Ztuj-2 možnost pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Sloveniji zaradi opravljanja raziskovalnega dela določena le za raziskovalce, ki so imeli v drugi državi članici Evropske unije sklenjen sporazum o gostovanju in izdano dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, in so želeli zaradi izvedbe določenih del iz sporazuma v Republiki Sloveniji prebivati do treh mesecev, medtem, ko so morali ostali pridobiti prvo dovoljenje za začasno prebivanje skladno s splošnim konceptom pridobitve prvega dovoljenja za prebivanje, torej pred vstopom v državo. Upravni akt se raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu vroči osebno pri organu, ki je dovoljenje izdal.

Skladno s sprejeto Uredbo (EU) št. 610/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o Schengenskih mejah), Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, uredb Sveta (ES) št. 1683/95 in (ES) št. 539/2001 ter uredb (ES) št. 767/2008 in (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, objavljeno v Uradnem listu EU št. L182 z dne 29.6.2013, se roki, navedeni v mesecih, spremenijo v dneve.

K 19. členu

V prvem odstavku 39. člena je bilo potrebno, skladno s spremembo določil 55. člena zakona (razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje), preošteviti sklice na zavrnilne razloge.

V četrtem odstavku je imetniku modre karte EU omogočeno, da v prvih dveh letih zaposlitve zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, in da lahko zamenja delodajalca že na podlagi soglasja Zavoda RS za zaposlovanje, kar pomeni, da se v tem postopku ne preverjajo vsi pogoji za izdajo nove modre karte EU.

V petem odstavku je določen postopek za pisno odobritev v primeru zamenjave delodajalca ali delovnega mesta pri istem delodajalcu. Tujec, ki ima modro karto EU, lahko namreč v prvih dveh letih zakonite zaposlitve poleg že dosedaj določene možnosti za zamenjavo delodajalca, zamenja tudi delovno mesto pri istem delodajalcu in sicer na podlagi pisne odobritve, ki jo izda pristojni organ po prejemu soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

K 20. členu

Nove določbe tega člena omogočajo tujcu, ki v Sloveniji že zakonito prebiva (na podlagi vizuma C, potnega lista in dovoljenja za prebivanje, izdanega v drugi državi članici EU, potnega lista ali veljavne osebne izkaznice) in ima že sklenjeno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, pridobitev prve modre karte EU, v Republiki Sloveniji. Navedena ureditev pomeni izjemo od splošnega koncepta pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje pred vstopom tujca v državo in hkrati olajšan postopek ter odpravo administrativnih ovir glede pridobitve prve modre karte EU, saj tujcu ni potrebno čakati na vročitev prve modre karte EU izven države. Tujcu, ki v Sloveniji že zakonito prebiva in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, je tako omogočeno, da prošnjo za pridobitev prve modre karte EU vložijo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, in sicer v roku 1 meseca od vstopa v Slovenijo, pri čemer mu pristojni organ (upravna enota) ob vložitvi vloge izda potrdilo, ki tujcu dovoljuje bivanje v Sloveniji do pravnomočne odločitve o njegovi prošnji, brez pravice do zaposlitve ali dela. Pravico do zaposlitve tujec pridobi z izdajo oziroma vročitvijo prve modre karte EU. Pravica do prebivanja in zaposlitve pa je priznana tujcu, ki mu je izdano potrdilo o vloženi prošnji za podaljšanje modre karte EU. Na ta način je tujcu omogočeno, da nadaljuje z zaposlitvijo pri delodajalcu, s čemer je tujcu zagotovljena kontinuirana zaposlitev in posledično ekonomska varnost. Do sedaj je bila z Ztuj-2 možnost pridobitve prve modre karte EU v državi, pod pogoji, določenimi z Ztuj-2, določena le za imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici EU, ki je moral pred potekom dovoljenega enomesečnega prebivanja v državi, zaprositi za izdajo modre karte EU, medtem, ko so morali ostali tujci pridobiti prvo modro karto EU skladno s splošnim konceptom pridobitve prvega dovoljenja za prebivanje, torej pred vstopom v državo.

Med dokazili, ki jih je potrebno priložiti k prošnji za izdajo modre karte EU, ni več določeno potrdilo delodajalca, da bo tujca zaposlil, saj zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, takšnega potrdila ne določa. Črtana je tudi določba glede obveznosti predložitve dokazila o primerljivih poklicnih izkušnjah.

K 21. členu

Predlogi sprememb se na nanašajo na predrugačen zapis obstoječe določbe, sama vsebina določbe pa se ne spreminja.

K 22. členu

V predlogu spremembe drugega odstavka 42. člena je dodatno določena možnost vložitev prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu RS v tujini v državi članici, v kateri ima družinski član izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Skladno z do sedaj veljavno ureditvijo, ki se je v praksi izkazala za neustrezno, je lahko imetnik modre karte EU vložil prošnjo za družinskega člana, ki je imel v drugi državi članici EU dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana, samo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, torej šele po prihodu družinskega člana v Slovenijo, medtem, ko je lahko zase za izdajo modre karte EU zaprosil že na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije, torej pred prihodom v Republiko Slovenijo. S predlagano dopolnitvijo se imetniku modre karte EU omogoča, da istočasno vložijo prošnjo za izdajo prve modre karte EU zase in prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, že pred prihodom v Slovenijo, pri čemer pa je določena obveznost, da imetnik modre karte EU o vloženi prošnji po prihodu v Slovenijo obvesti upravno enoto, ki družinskemu članu izda potrdilo, ki mu omogoča prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji. Predlagana rešitev odpravlja zaznane administrativne ovire.

K 23. členu

Glede na to, da je kot pravno sredstvo zoper odločbe ali sklepe, ki jih je v postopku izdal organ prve stopnje, glede izdaje enotnega dovoljenja in modre karte EU določen upravni spor in ne pritožba, izdano potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji, zaradi česar je potrebno spremeniti navedbo, da potrdilo o pravočasno vloženi prošnji velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

K 24. členu

Novo določbo tega člena omogočajo tujcu, ki v Sloveniji že zakonito prebiva (na podlagi vizuma C, potnega lista in dovoljenja za prebivanje, izdanega v drugi državi članici EU, potnega lista ali veljavne osebne izkaznice ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice EU zaradi študija), in ki predloži dokazilo o vpisu na študij, pridobitev prvega dovoljenja za začasno prebivanje iz razloga študija, v Republiki Sloveniji. Navedena ureditev pomeni izjemo od splošnega koncepta pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje pred vstopom tujca v državo in hkrati olajšan ter administrativno razbremenjen postopek glede pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, saj tujcu ni potrebno čakati na vročitev dovoljenja izven države, prav tako pa je tujcu že na podlagi izdanega potrdila o pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, omogočeno prebivanje v Sloveniji iz namena študija (v času odločanja lahko tujec tudi študira oziroma je vključen v oblike izobraževanja, navedene v prvem odstavku tega člena). Z navedeno ureditvijo se odpravljajo administrativne ovire pri študentih, državljanih tretjih držav, ki so se pojavljale v praksi pri pridobitvi dovoljenj za začasno prebivanje iz razloga študija pred vstopom v državo (problematika študentov v okviru študentskih izmenjav - programi Erasmus).

Do sedaj je bila z Ztuj-2 možnost pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje iz razloga študija v državi določena le za tiste študente, ki so že imeli izdano dovoljenje za prebivanje zaradi študija v drugi državi članici (zaradi česar se določba dosedanjega 6. odstavka črta, saj je vsebinsko zajeta v predlogu novega 6. odstavka), medtem, ko so morali vsi ostali tujci študentje, državljanji tretjih držav, pridobiti prvo dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija skladno s splošnim konceptom pridobitve prvega dovoljenja za prebivanje, torej pred vstopom v državo, kar je v veliki meri, kljub temu, da je določena prednostna obravnava prošenj iz razloga študija, podaljšalo postopek pridobitve dovoljenja za prebivanje.

K 25. členu

S predlagano spremembo 45. člena se uvaja postopek enotnega dovoljenja tudi za kategorijo tujcev, ki bodo v Republiki Sloveniji opravljali sezonsko delo, daljše od 90 dni, oziroma bodo opravljali delo ali se bodo usposabljali v okviru napotitve v gospodarsko družbo v Slovenijo kot napoteni delavci.

V prvem odstavku so določeni pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, daljšega od 90 dni, v drugem odstavku pa je opredeljena časovna veljavnost enotnega dovoljenja v primeru opravljanja sezonskega dela, pri čemer je dodana omejitev glede skupnega trajanja enotnih dovoljenj izdanih iz razloga sezonskega dela, ki ostaja enaka kot po dosedanjii ureditvi.

Tretji in četrti odstavek urejata opravljanje dela v Republiki Sloveniji za napotene delavce, za katere se skladno s predlogom tega člena uvaja enotno dovoljenje, pri čemer se posebej opredeli tudi veljavnost enotnega dovoljenja, ki je vezana na čas trajanja v pogodbi oziroma aktu o napotitvi določenih del ter pogodbe o usposabljanju, pri čemer je dodana omejitev izdaje

enotnega dovoljenja na obdobje enega leta. V primerih, ko je storitev posebnega pomena za državo, se storitev lahko izvaja tudi daljši čas in s tem posledično se lahko izda enotno dovoljenje tudi za daljše obdobje. O tem ali gre za storitev posebnega pomena za državo, MDDSZ odloča na podlagi prošnje in utemeljene obrazložitve naročnika storitve, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za konkretno področje dejavnosti. V praksi je bilo v preteklosti kot storitvah posebnega pomena za državo najpogosteje odločeno v primerih del na večjih javnih objektih ali projektih, ki so javnega pomena (dela na Termoelektrarni Toplarni Ljubljana, gradnja plinovoda ipd.).

Ker delodajalci ne napotujejo svojih delavcev le v primeru izvajanja storitev, temveč so delavci lahko napoteni tudi na podlagi akta o napotitvi v podružnico ali v drugo pravno osebo, katere lastnik je delodajalec ali na usposabljanje na podlagi pogodbe o usposabljanju, so v 3. odstavku 45. člena navedeni vsi trije primeri napotitve delavca.

Skladno s predlogom zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, se za tujce za izvajanje čezmejnih storitev ne bo v vseh primerih izdajalo soglasja, zaradi tega je dodano, da soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja, če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo kot napoteni delavec ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja.

Predlagana določba navedenim kategorijam poenostavlja obstoječo zakonsko ureditev in jo administrativno razbremeni, saj navedene kategorije tujcev glede na trenutno veljavno ureditev za vstop in prebivanje v RS potrebujejo dovoljenje za prebivanje ne glede na nameravani čas prebivanja, torej tudi za obdobje krajše od 90 dni.

K 26. členu

S predlagano spremembo tega člena se za dnevne delovne migrante uvaja koncept izdaje enotnega dovoljenja, skladno z Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku. Predpisani so pogoji za izdajo enotnega dovoljenja za dnevne delovne migrante, pri čemer je izrecno določeno, da se glede postopka izdaje dovoljenja za prebivanje za dnevne delovne migrante uporabljajo določbe, ki se nanašajo na postopek izdaje enotnega dovoljenja, pri čemer pa se, glede na to, da gre za posebno, nacionalno vrsto dovoljenja za prebivanje, na enotnem dovoljenju vpiše oznaka, da gre za dnevne delovne migrante.

K 27. členu

V prvem odstavku spremembe predloga 47. člena, so spremenjeni pogoji, ki jih mora izpolnjevati tujec za priznanje pravice do združitve družine in sicer se za uveljavljanje pravice do združitve družine za tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje in tujca z veljavnim dovoljenjem za začasno prebivanje, dodatno uvaja pogoj, da je tujec zadnje leto v Republiki Sloveniji prebival na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in da ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta. Odločilni razlog za ponovno uvedbo dodatnega pogoja so ugotovljene zlorabe pri uveljavljanju socialnih transferjev za družinske člane tujcev v prvem letu združevanja družine; tujec kot vlagatelj, takoj po pridobitvi dovoljenja za prebivanje, zaprosi za pridobitev socialnih transferjev iz naslova združitve z družinskimi člani, pri čemer pa se naknadno ugotovi, da njegovi družinski člani sploh ne prebivajo v Republiki Sloveniji, temveč v matični državi. S strani CSD smo bili obveščeni, da je bilo v zadnjem času ugotovljenih nekaj tisoč tovrstnih primerov zlorab socialnih transferjev.

V enoletni rok veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje se šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje oziroma izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, tako, da ne prihaja do primerov, ko tujcu ne bi

bila priznana pravica do združitve družine zaradi dlje časa trajajočega postopka za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, zaradi česar tujcu dovoljenja za začasno prebivanje ni bilo mogoče podaljšati oziroma izdati z veljavnostjo enega leta. Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine, daje državam članicam možnost izbire, ali bodo pravico do združitve družine podelile tujcu oziroma sponzorju takoj ob pridobitvi dovoljenja za prebivanje ali pa da bo imel sponzor pravico do združevanja družine šele po določenem obdobju bivanja v državi. S predlagano spremembo se zasleduje slednja rešitev, na podlagi katere si bo tujec v času enoletnega prebivanja v Sloveniji lahko zagotovil ekonomsko varnost in stabilnost in nato uveljavljal pravico do združevanja svojih družinskih članov.

Pri določitvi izjem, ki se nanašajo na možnost takojšnjega združevanja družine za določene kategorije tujcev (družinske člane tujca imetnika modre karte EU, tujca, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva in tujca z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije) je predlagatelj sledil smernicam in določilom zavezujočih pravnih aktov na ravni EU. Direktiva Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve za družinske člane imetnika modre karte EU (visokokvalificiranega delavca) omogoča, da država članica za združitev družine za družinskega člana tovrstnega imetnika ne zahteva minimalnega obdobja prebivanja v državi članici. Nadalje Direktiva Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja glede pogojev za združevanje družine določa, da izdaja dovoljenja za prebivanje družinskim članom raziskovalca, ki se mu dovoli vstop v državo članico, ne bo pogojena z zahtevanim minimalnim obdobjem prebivanja raziskovalca.

Z namenom privabljanja čim večjega števila visokokvalificiranih tujcev, ki opravljajo delo na področju raziskav in visokega šolstva ter tujcev, čigar pridobitev dovoljenja za prebivanje je v interesu Republike Slovenije, se je predlagatelj odločil za možnost takojšnjega združevanja družine za navedene kategorije tujcev.

V prvem odstavku predlaganega člena je določeno, da se interes Republike Slovenije, zaradi katerega lahko tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, ne glede na dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji in ne glede na veljavnost njegovega dovoljenja za prebivanje, združuje družinske člane, ugotavlja na podlagi mnenja pristojnega ministrstva.

K 28. členu

Z novima 47. a in 47. b členom se v Zakonu o tujcih na novo ureja združevanje družine tujcev, ki jim je v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita, kar je trenutno urejeno v Zakonu o mednarodni zaščiti (ZMZ).

Po ZMZ lahko oseba s priznano mednarodno zaščito združuje družino s svojimi družinskimi člani, pod pogojem, da je družina obstajala že v izvorni državi, pri čemer zakon določa tudi obseg družinskih članov, s katerimi je mogoče združevanje družine. ZMZ predvideva, da mora oseba s priznano mednarodno zaščito zaprositi za združitev družine in prošnji priložiti dokazila, na podlagi katerih se presojuje pogoji za združevanje družine. V kolikor so ti pogoji izpolnjeni, se družinskim članom begunca prizna enak status kot vlagatelju prošnje, t.j. status begunca ali status subsidiarne zaščite. ZMZ pogojev za združevanje družine ne določa podrobno, v praksi pa se presoja le obstoj družinskih vezi.

Dosedanja ureditev združevanja družine tujcev, kijim je priznana mednarodna zaščita, ni ustrezna, saj predvideva, da se družinskim članom ob izpolnjevanju pogojev za združevanje družine priznana mednarodna zaščita, ne da bi se upravičenost do statusa begunca (preganjanje na podlagi rase, vere, narodnosti, političnega prepričanja ali pripadnosti posebni družbeni skupini) ali statusa subsidiarne zaščite (utemeljeno tveganje, da bo oseba ob vrnitvi v izvorno državo podvržena resni škodi), kot to določa ZMZ, sploh presojala. Glede na navedeno se predlaga, da se združevanje družine tujcev, ki jim je priznana mednarodna zaščita, na novo uredi v Zakonu o tujcih.

Predloga novih 47. a in 47. b člena torej na novo urejata združitev družine tujcev, ki jim je v Republiki Sloveniji priznan status begunca ali priznana subsidiarna zaščita, pri čemer se pravica do združitve družine osebam s priznano mednarodno zaščito prizna takoj po priznanju statusa, če mu je subsidiarna zaščita priznana za več kot eno leto (kar velja tudi za begunce). V primeru, da je subsidiarna zaščita tujcu priznana za manj kot eno leto pa lahko pravico do združitve družine uveljavlja šele po tem, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana skladno s postopkom po Zakonu o mednarodni zaščiti.

Predlog novih 47. a in 47. b člena glede združitve družine določa pogoj, ki ga, kot možnega za implementacijo v smislu pravice do združitvi družine, določa drugi odstavek 9. člena Direktive 2003/86/ES o združitvi družine, in sicer, da je družina begunca ali osebe s priznano subsidiarno zaščito obstajala že pred vstopom begunca ali osebe s subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, pri čemer pa se nekoliko spreminja tudi obseg upravičenih družinskih članov iz ZMZ. Ta se namreč izenačuje z družinskimi člani drugih tujcev, ki imajo na podlagi 47. člena zakona pravico do združitve družine. S tem se za begunce širi obseg družinskih članov, s katerimi se lahko združuje, v primerjavi z ZMZ.

Predlog člena določa, da mora begunec ali oseba s priznano subsidiarno zaščito prošnjo za združitev družine vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa, prošnji pa mora predložiti listinske dokaze, s katerimi izkazuje družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če begunec ali oseba s priznano subsidiarno zaščito teh dokazov nima oziroma jih ne more predložiti, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje družinski člani v času vložitve bivajo. V tem primeru mora prošnji predložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za namen izvedbe postopka preverjanja družinskih vezi podatke o njegovih družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pri presoji družinskih vezi pristojni organ upošteva tudi podatke in izjave begunca ali osebe s priznano subsidiarno zaščito, podane v postopku priznanja mednarodne zaščite. Predlagano besedilo temelji na dosedanjih izkušnjah pri izvedbi postopkov za združitev družine, pri katerih je odločanje v teh postopkih oteževalo predvsem dejstvo, da ni določeno, na kakšen način se dokazuje družinska vez, niti ne predvideva možnosti, da se lahko pri preverjanju obstoja družinskih vezi uporabijo mednarodne organizacije, ki delujejo na področju migracij, ter da se lahko upoštevajo tudi podatki in izjave, ki jih je begunec ali oseba s priznano subsidiarno zaščito podala v postopku priznanja mednarodne zaščite.

Ker se družinske vezi med beguncem ali osebo s priznano mednarodno zaščito in njegovimi družinskimi člani presoja na različne načine, saj ti dve kategoriji tujcev velja, da lahko družinske vezi dokazujejo tudi na druge načine, je potrebno v zakonu, kot izjemo, predvideti tudi potrebo po storitvah preverjanja in tolmačenja. Glede na navedeno, se za preverjanje družinskih vezi omogoča sodelovanje tolmača ali prevajalca, pri čemer sredstva za plačilo storitev zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. V zvezi s tem je potrebno izpostaviti, da pravica do tolmača v postopkih združevanja družine ni obveznost države članice po Direktivi 2003/86/ES in zato pomeni nadstandard.

Begunec ali oseba s priznano subsidiarno zaščito, ki prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje njegovim družinskim članom ne bo vložila v 90 dneh od dneva priznanja statusa, bo za izdajo dovoljenja za prebivanje njegovim družinskim članom moral izkazati tudi izpolnjevanje pogojev izdaje dovoljenja za prebivanje, določenih v tretjem odstavku 33. člena Zakona o tujcih in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev dovoljenja za prebivanje iz 55. člena zakona. Pri tem predlagatelj sledi določbam Direktive o 2003/86/ES o združitvi družine, ki beguncem, ki za združevanje družine zaprosijo v treh mesecih od priznanja statusa, olajšuje pogoje za združevanje družine.

Predlog določa, da se prošnja za združitev družine vloži pri Ministrstvu za notranje zadeve, ki je sicer pristojni organ za odločanje v postopkih mednarodne zaščite. Prav tako se v predlogu upošteva tudi mednarodne obveznosti, ki se nanašajo na osebe s priznano mednarodno zaščito in določa, da se morajo osebni podatki begunca in osebe s priznano subsidiarno zaščito ter njihovih družinskih članov, varovati pred organi države izvora, s čimer se varuje varnost begunca in osebe s priznano mednarodno zaščito ter njihovih družinskih članov pred subjekti preganjanja, tako v postopku izdaje kot tudi pri vročitvi dovoljenja za prebivanje.

Vsi upravni akti, izdani v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje tujcu, ki je družinski član begunca ali osebe s priznano subsidiarno zaščito na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve.

Predlog zakona ureja tudi primere izdaje dovoljenja za prebivanje družinskemu članu begunca ali osebe s priznano subsidiarno zaščito v primeru, da je družina nastala po vstopu begunca ali osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, kar do sedaj v zakonodaji ni bilo urejeno. Predlog zakona predvideva, da se v tem primeru uporabi ureditev iz 47. člena zakona.

Tako za begunce kot tudi za osebe s subsidiarno zaščito predlog zakona določa, da se lahko v primeru poligamne zakonske zveze, dovoljenje za prebivanje izda ali podaljšuje le enemu zakoncu. Takšna omejitev je v zakonu predvidena tudi za združitev družine za druge državljane tretjih držav in po trenutno veljavnem Zakonu o mednarodni zaščiti velja tudi za združitev družine oseb s priznano mednarodno zaščito.

Tujce, ki so dovoljenje za začasno prebivanje pridobili kot družinski člani osebe s priznano subsidiarno zaščito, na področju uveljavljanja pravic iz zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, priznava enaka obravnava kot so je deležni državljani Republike Slovenije. Predlagane določbe deloma sledijo zahtevam Direktive 2003/86/ES, ki določa, da je potrebno družinskim članom na področju zaposlovanja in izobraževanja priznati enako raven pravic kot jih imajo sponzorji. Glede na to, da je osebam s priznano subsidiarno zaščito na področju zaposlovanja in izobraževanja priznana enaka raven pravic kot državljanom Republike Slovenije, je potrebno tudi njihovim družinskim članom priznati enak obseg pravic. Dodatno se navedeni kategoriji določa enaka raven pravic kot državljanom Republike Slovenije na področju zdravstvenega in socialnega varstva, saj gre za posebej občutljivo kategorijo državljanov tretjih držav, ki ji je potrebno nameniti posebno skrb, pri čemer je bistvenega pomena ravno primerna obravnava na področju zdravstvenega in socialnega varstva.

K 29. členu

S spremembo 48. člena se uvaja enotno dovoljenje tudi za tujce, ki imajo v drugi državi članici EU status rezidenta za daljši čas in želijo v Republiko Slovenijo prebivati iz namenov, ki so skladno s predlogom sprememb zakona vključeni v enotni postopek (zaposlitev ali delo, samozaposlitev, opravljanje sezonskega dela, dnevni delovni migrant). Glede na to, da Direktiva Sveta 2003/109/ES o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas določa, da lahko rezident za daljši čas prebiva v državi članici tudi iz drugih namenov kot so študij ali drugi utemeljeni razlogi, za katere se skladno s predlogom zakona ne določa enotnega

postopka, bodo morali rezidenti za daljši čas, v kolikor bodo želeli prebivati v Sloveniji iz teh namenov, zaprositi za pridobitev dovoljenja za začasno prebivanje. Prav tako je izdaja dovoljenja za začasno prebivanje predvidena tudi za družiske člane rezidenta za daljši čas.

Glede na to, da Direktiva Sveta 2003/109/ES o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas določa ugodnejše pogoje, ki se nanašajo na vstop in prebivanje rezidentov za daljši čas in njihovih družinskih članov, so ostale določbe v tem delu nespremenjene. Skladno z uvedbo enotnega postopka za rezidente za daljši čas, ki bodo v Sloveniji prebivali iz namenov, ki so skladno s predlogom sprememb zakona vključeni v enotni postopek, je bilo potrebno ustrezno preformulirati obstoječe odstavke 48. člena, pri čemer se je prvi odstavek dopolnil s pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za izdajo enotnega dovoljenja (soglasje, neobstoj razlog za zavrnitev po 55. členu, izpolnjevanje slošnih pogojev iz 33. člena...).

V zvezi s spremenjenim drugim odstavkom pojasnjujemo, da je navedena sprememba posledica nove ureditve pravice do združevanja družine v predlogu 24. člena tega zakona, skladno s katero se dodatno uvaja pogoj, da je tujec zadnje leto v Republiki Sloveniji prebival na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, in da ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta. Skladno z na novo uvedenim zahtevanim, vsaj enoletnim prebivanjem tujca v Republiki za pridobitev pravice do združitve družine, je bilo potrebno v drugem odstavku predloga tega člena, črtati tujca, ki namerava prebivati v Sloveniji zaradi čezmejnega opravljanja storitev kot napoteni delavec, kadar se storitve izvajajo za čas do enega leta. Tujec namreč z novo uvedenim pogojem vsaj enoletnega prebivanja v RS in izdanega dovoljenja z veljavnostjo najmanj enega leta, ne bo izpolnil pogoja za združitev družine.

V četrtem odstavku se črta časovna dvoletna omejitev izdaje oziroma podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana rezidenta za daljši čas, saj Direktiva Sveta 2003/109/ES o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, časovne omejitve ne določa. Skladno z navedeno direktivo, druga država članica izda članom družine rezidenta za daljši čas obnovljiva dovoljenja za prebivanje, veljavna za enako obdobje, kot dovoljenje za prebivanje rezidenta za daljši čas.

Glede na to, da je za določene namene prebivanja rezidenta za daljši čas v RS predviden enotni postopek, se v 5. odstavku glede izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja dodaja sklic na uporabo določb relevantnih členov, ki določajo enotni postopek in izdajo enotnega dovoljenja po posameznih namenih.

V novem osmem odstavku se za tujce, ki so slovenskega rodu, krajša linija prednikov, na katerih slovensko narodnost se sklicujejo tujci in sicer iz četrtega kolena na drugo koleno. Raven četrtega kolena v ravni vrsti sestavlja kar šestnajst bioloških prednikov in ohranitev narodnostne identitete zgolj enega od šestnajstih prednikov je v tujem okolju skozi štiri oziroma pet generacij praktično nemogoča. Pri prosilcih, ki se sklicujejo na tako oddaljeno povezavo, pravi vzgib za prošnjo za pridobitev dovoljenja za prebivanje zelo pogosto predstavljajo povsem pragmatični razlogi, ki ne kažejo na povezanost posameznika z Republiko Slovenijo.

Z novim osmim odstavkom se za tujce, ki so slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti, in ki že zakonito prebivajo v Republiki Sloveniji, določa tudi možnost vložitve prošnje za pridobitev prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji. Navedena ureditev pomeni izjemo od splošnega koncepta pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje pred vstopom tujca v državo in hkrati olajša postopek pridobitve prvega dovoljenja za začasno prebivanje v državi.

K 30. členu

Dopolnitev, in sicer predlog četrtega odstavka 49. člena, uvaja pridobitev dovoljenja za prebivanje tudi za v Republiki Sloveniji rojene otroke tujcev, ki imajo v Republiki Sloveniji priznana mednarodno zaščito ali status subsidiarne zaščite. Dopolnitev je potrebna zaradi prenosa pravice do združitve družine iz Zakona o mednarodni zaščiti v Zakon o tujcih. Trenutno namreč status novorojenih otrok oseb s priznana mednarodno zaščito ureja Zakon o mednarodni zaščiti.

Po uradni dolžnosti bo, skladno z navedenim predlogom, najkasneje v treh mesecih od rojstva (v kolikor v tem času otrok ne bo pridobil državljanstva Republike Slovenije) pridobil dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji rojen otrok tujca, ki mu je v Sloveniji priznana mednarodna zaščita, pod pogojem, da ima vsaj eden od staršev oziroma skrbnikov priznan status begunca. Po uradni dolžnosti se bo izdalo dovoljenje za začasno prebivanje tudi otroku tujca, ki ima priznan status subsidiarne zaščite, vendar bo le-ta upravičen do pridobitve dovoljenja za začasno in ne stalno prebivanje, saj bo veljavnost njegovega dovoljenja vezana na začasni status subsidiarne zaščite očeta, matere oziroma skrbnika (status subsidiarne zaščite se tujcu prizna za obdobje od enega do treh let, z možnostjo podaljšanja).

Dodatno je določeno, da izdana dovoljenja za prebivanje iz tega člena, veljajo od otrokovega rojstva dalje. V praksi se je namreč izkazalo, da ne glede na to, da so dovoljenja za prebivanje v večini primerov izdana pred otrokovim tretjim mesecem starosti, imajo ti otroci zaradi take določbe, ki vpliva na prijavo prebivališča, težave pri zdravstvenem zavarovanju, matere oz. starši pa težave pri uveljavljanju socialno varstvenih prejemkov. V izogib tovrstnim situacijam je tako predlagana določba, skladno s katero, tako dovoljenje, kot tudi prijava prebivališča veljata retroaktivno, od otrokovega rojstva dalje.

K 31. členu

Žrtvam trgovine z ljudmi in žrtvam nezakonitega zaposlovanja, ki imajo izdano dovoljenje za začasno prebivanje, je med drugim priznana pravica do osnovne oskrbe. Pravica do osnovne oskrbe tujca je opredeljena v drugem odstavku 75. člena Zakona o tujcih in sicer v delu, ki se nanaša na dovolitev zadrževanja, pri čemer je kot organ, ki je pristojen za zagotovitev osnovne oskrbe, in sicer sredstev za izplačilo denarne pomoči, v primeru, ko je tujcu dovoljeno zadrževanje, določen center, ki je opredeljen v določbi 24. člena (Center za tujce).

S predlagano spremembo člena se glede pravice tujca do osnovne oskrbe ukinja sklic na določbe, ki se nanašajo na dovolitev zadrževanja, saj je v primeru, ko ima oseba izdano dovoljenje za začasno prebivanje kot žrtev trgovine z ljudmi ali žrtve nezakonitega zaposlovanja, pristojen organ za zagotavljanje sredstev za izplačilo denarne pomoči center za socialno delo in ne Center za tujce, kot je to določeno v primeru, ko je osebi v RS dovoljeno zadrževanje.

K 32. členu

Zaradi spremembe določb 55. člena in posledične spremembe števila in vrstnega reda alinej v prvem odstavku 55. člena, je bilo potrebno ustrezno popraviti sklic iz sedme na deveto alinejo prvega odstavka 55. člena.

S predlagano spremembo drugega odstavka 51. člena se glede pravice tujca do osnovne oskrbe ukinja sklic na določbe, ki se nanašajo na dovolitev zadrževanja, saj je v primeru, ko ima oseba izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi tega, ker njegova odstranitev iz države ni možna zaradi načela nevračanja, tujcu pa je bilo s strani policije dovoljeno zadrževanje,

pristojen organ za zagotavljanje sredstev za izplačilo denarne pomoči center za socialno delo in ne Center za tujce, kot je to določeno v primeru, ko je osebi v RS dovoljeno zadrževanje.

K 33. členu

S predlagano spremembo prvem odstavku 52. člena dodatno določeno, da se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji. Glede na to, da je pridobitev prvega dovoljenja za začasno prebivanje v državi, s predlaganimi spremembami Ztuj-2 omogočena določenim kategorijam tujcev, ki že zakonito prebivajo v Republiki Sloveniji (glej obrazložitev k členu 10, 14, 15, 17, 21, 26), je potrebno, da se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, v šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji. Izdano potrdilo namreč tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, dovoljuje prebivanje v Sloveniji.

Namen predlagane dopolnitve tretjega odstavka tega člena, je podrobnejša opredelitev dosedanje prakse oziroma jasnejša določitev, da se o izdaji dovoljenj za stalno prebivanje pred iztekom 5-letnega obdobja, odloča na podlagi mnenja pristojnega ministrstva, na področju katerega tujec uveljavlja interes.

Državljan tretjih držav lahko dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji pridobijo pod zakonsko določenimi pogoji, ki so usklajeni s pogoji, ki jih za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje določa Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25.11.2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas. Glede na to, da zadevna direktiva med razlogi, zaradi katerih se tujcu dovoljenje za stalno prebivanje ne izda iz razlogov nevarnosti za javni red in javno varnost, ne določa pogoja obsojenosti na zaporno kazen, se črta navedba, da se dovoljenje za stalno prebivanje ne izda tujcu, ki je bil v zadnjih treh letih obsojen na zaporne kazni, katerih skupna dolžina presega eno leto. Glede razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja zaradi nevarnosti za javni red in varnost se uporablja določba pete alineje 33. člena tega predloga.

K 34. členu

Z novim 53. a členom se v nacionalno zakonodajo prenaša Direktiva 2011/51/EU, s katero se širi področje uporabe direktive 2003/109/ES tudi na upravičence do mednarodne zaščite. Predlog v celoti sledi določbam direktive in predvideva, da lahko status rezidenta za daljši čas pridobi tudi tujec s priznano mednarodno zaščito, ki pet let neprekinjeno prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi priznanega statusa mednarodne zaščite, v kolikor izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene z zakonom in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena zakona. Predlog specialno in skladno z direktivo določa štetje obdobja neprekinjenega zakonitega prebivanja, in sicer določa, da se v obdobje neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja šteje tudi polovica časa prebivanja tujca v Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito, v kolikor pa to obdobje presega 18 mesecev, se v obdobje neprekinjenega zakonitega prebivanja šteje celotno obdobje prebivanja tujca kot prosilca za mednarodno zaščito.

Prošnja za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas se po drugem odstavku predlaganega člena vložijo pri upravni enoti, na območju katere tujec prebiva.

Ker se osebam, ki jim je priznana mednarodna zaščita, po pridobitvi statusa mednarodne zaščite izda dovoljenje za prebivanje v obliki samostojne listine, je potrebno zaradi zahtev direktive, ki določa, da je potrebno na dovoljenju za prebivanje, ki se izda rezidentu za daljši čas, v primeru, da je bil ta status pridobljen na podlagi priznane mednarodne zaščite, navedeno dejstvo na dovoljenju ustrezno označiti. Iz tega razloga predlog predvideva, da se tujcu izda

ново dovoljenje za stalno prebivanje, na katerem se označi, da gre za rezidenta za daljši čas, vpiše pa se tudi opomba, da mu je priznana mednarodna zaščita, opredeli pa se tudi državo članico, ki je priznala mednarodno zaščito in datum priznanja statusa.

Četrty odstavek predlaganega člena omogoča pridobitev statusa rezidenta za daljši čas v Sloveniji tujcu, ki mu je bil status rezidenta za daljši čas na podlagi mednarodne zaščite priznan v drugi državi članice Evropske unije, pod pogojem, da mu v tej državi članici mednarodna zaščita ni prenehala ali mu bila odvzeta in pod pogojem, da v Republiki Sloveniji neprekinjeno pet let zakonito prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje po veljavnem zakonu. Zaradi preverjanja veljavnosti statusa mednarodne zaščite v drugi državi članici predlog četrtega odstavka pristojnemu organu nalaga obveznost, da od države članice Evropske unije, ki je tujcu priznala status mednarodne zaščite pridobi podatek, ali je tujcu mednarodna zaščita v tej državi še priznana in podatek o datumu priznanja le- te.

S petim odstavkom predlaganega člena se glede vstopa in prebivanja tujca, ki je status rezidenta za daljši čas pridobil na podlagi mednarodne zaščite, priznane v drugi državi članici Evropske unije in njegovih družinskih članov ter obveščanja pristojnih organov druge države članice Evropske unije o izdanem dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov napotuje na uporabo 48. člena zakona.

Po šestem odstavku predlaganega člena mora policija pred odstranitvijo rezidenta za daljši čas, ki mu je bila mednarodna zaščita priznana v drugi državi članici Evropske unije, preveriti, ali je tujec v drugi državi članici še upravičen do mednarodne zaščite. V kolikor je rezident za daljši čas do mednarodne zaščite v drugi državi članici še vedno upravičen, se ga namesto v izvorno državo, skupaj z njegovimi družinskimi člani, odstrani v državo, ki mu je priznala mednarodno zaščito. Pri tem je potrebno upoštevati načelo navračanja, ki je določeno v 72. členu zakona. V kolikor obstajajo razlogi iz prvega odstavka 61. člena, se tujca in njegove družinske člane, lahko odstrani v drugo državo, ki ni država članice Evropske unije, ki mu je priznala mednarodno zaščito, kar določa osmi odstavek predlaganega člena.

Sedmi odstavek ureja situacijo, ko ima oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji, status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, ta država pa sprejme odločitev o odstranitvi iz države. V kolikor je takemu tujcu mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji še vedno priznana, mora Republika Slovenija temu tujcu, skupaj z družinskimi člani, dovoliti vstop na ozemlje Republike Slovenije.

Osmi odstavek določa, kdaj se tujca, ki mu je priznana mednarodna zaščita in njegove družinske člane, lahko odstrani v državo, ki ni članica Evropske unije.

Po devetem odstavku predlaganega člena je za postopek pridobitve statusa rezidenta za daljši čas po tem členu predvidena upravna taksa v višini upravne takse za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje.

K 35. členu

54. člen določa pristojne organe za izdajo in podaljšanje dovoljenj za prebivanje.

Zaradi uvedbe enotnega dovoljenja je potrebno v prvem odstavku 54. člena dodati sklic na enotno dovoljenje in posamezne vrste enotnih dovoljenj, dodan pa je tudi popravek pri citiranju

dovoljenja za začasno prebivanje iz 38. člena Ztuj-2 (dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva).

V drugem odstavku je zaradi uvedbe pravice do združitve družine tujcem, ki jim je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita (9. odstavek 47.a člena) ter glede na to, da bo za izdajo in podaljšanje dovoljenj za začasno prebivanje za navedeno kategorijo tujcev pristojno Ministrstvo za notranje zadeve (poenoten sistem tako za tujca, ki ima priznan status begunca kot za tujca, s priznano subsidiarno zaščito v Republiki Sloveniji) na novo določeno, da dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana tujca, s priznano subsidiarno zaščito v Republiki Sloveniji, izdaja in podaljšuje ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Glede na to, da je za izdajo in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi obstoja interesa Republike Slovenije pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, se navedena določba iz prvega odstavka smiselno prenese v drugi odstavek.

Zaradi uvedbe pravice do združitve družine tujcem, ki jim je v Republiki Sloveniji priznan status begunca (47.a člen), ter glede na ureditev, da o vlogah za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca iz 47.a člena odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, se oblikuje novi četrti odstavek, ki določa izjemo od siceršnje ureditve, da je za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje pristojna upravna enota, na območju katere tujec prebiva (tretji odstavek). V novem četrtm odstavku je tako določeno, da je za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca iz 47.a člena zakona, pristojno Ministrstvo za notranje zadeve.

K 36. členu

V prvem odstavku 55. člena sta med razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje dodana dva nova razloga, in sicer obstoja razlogov za domnevo, da tujec ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije in obstoja razlogov za sum, da utegne biti tujec v času svojega prebivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi. S predlaganima zavrnitvenima razlogom se želi preprečiti izdaja dovoljenja za prebivanje v primerih, ko se že v postopku izdaje ugotovi, da so podani zadostni razlogi za domnevo, da namen tujca ni dejansko prebivanje na ozemlju Republike Slovenije, oziroma da obstaja sum, da bi bil lahko tujec žrtev trgovine z ljudmi, kar predstavlja tudi enega izmed ukrepov uspešnega boja proti trgovini z ljudmi (problematika barskih plesalk iz Dominikanske Republike).

Pri zavrnitvenem razlogu obstoja razlogov za sum, da tujec ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije, je dodana izjema, na podlagi katere neprebivanje tujca na ozemlju Republike Slovenije ne predstavlja zavrnitvenega razloga za izdajo dovoljenja za prebivanje. Države članice Evropske unije, v katere so, zaradi opravljanja storitev, napoteni tujci, državljani tretjih držav, ki so v delovnem razmerju pri delodajalcu s sedežem v drugi državi članici EU, od teh tujcev, v skladu s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti (sodbe v zadevah C-43/93, C-445/03 in C-244/04), namreč lahko zahtevajo predložitev dokazila o tem, da imajo v Republiki Sloveniji izdano delovno dovoljenje in dovoljenje za prebivanje. Glede na navedeno sodno prakso sodišča Evropskih skupnosti in zahtevami drugih držav članic Evropske unije so tudi tujci, državljani tretjih držav, ki so zaposleni pri delodajalcu s sedežem v Republiki Sloveniji in katere le-ta v času trajanja delovnega razmerja, zaradi opravljanja storitev v tujini oziroma drugi državi članici Evropske unije, napoti na delo v tujino oziroma v katero izmed držav članic Evropske unije, ob izpolnjevanju vseh pogojev, ki jih za izdajo dovoljenja za prebivanje določa Zakon o tujcih, upravičeni do izdaje dovoljenja za prebivanje tujca v Republiki Sloveniji. Navedenim tujcem se tako izdaje dovoljenja za prebivanje ne zavrne zaradi neizpolnjevanja pogoja dejanskega oziroma nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji.

Kot razlog za zavrnitev dovoljenja za prebivanje se poleg sklenitve zakonske zveze izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, šteje tudi registracija partnerske skupnosti, pri čemer ni potrebno, da bi bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, zadošča že očitno dejstvo, da je bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje. Glede na to, da se število registriranih partnerskih skupnosti povečuje, se s predlogom spremembe želi preprečiti morebitne zlorabe pri pridobitvi dovoljenja za prebivanje tudi v teh primerih. S širitvijo pojma "izključno" na "predvsem", se želi omogočiti lažje dokazovanje obstoja zavrnilnega razloga, saj je v praksi težko dokazati, da je bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, medtem ko je dejstvo, da je bila sklenjena oziroma registrirana predvsem iz tega namena, lažje dokazljivo.

Črta se določba četrtega odstavka, ki se nanaša na pridobitev podatkov o obstoju razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja (obstoj razlogov za sum, da utegne tujec pomeniti nevarnost za javni red in varnost oziroma obstoj razlogov za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu), iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav, in sicer v delu, da je za posredovanje teh podatkov pristojno diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. V praksi prihaja namreč do situacije, ko diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve teh podatkov ne more pridobiti. V slednjih dveh primerih gre namreč za pridobitev podatkov, ki niso dostopni v uradni evidenci slovenskih organov, zaradi česar je potrebno pri pridobitvi uporabiti pravila o pravni pomoči (namenjena pravila o izmenjavi podatkov iz uradnih evidenc se ne sme širiti preko začrtanih mej, te meje pa predstavljajo evidence slovenskih organov). Temeljno pravilo mednarodne pravne pomoči je, da zanjo veljajo določbe mednarodnih pogodb, če te niso sklenjene, pa načelo vzajemnosti. Da bi torej organ lahko sam pridobival potrdila /podatke od organa druge države, bi morala obstajati mednarodna pogodba, ki bi določila upravičenja in obveznosti glede zaprosanja in posredovanja podatkov organom različnih držav. Če tega ni, pa lahko organ od stranke zahteva, da te podatke pridobi in predloži sama.

Skladno s spremembo alinej v prvem odstavku 55. člena se spremeni sklic na alineje tega člena.

K 37. členu

V določbah 56. člena je urejena razveljavitev dovoljenja za prebivanje. Med razlogi za razveljavitev dovoljenja za prebivanje je, glede na uvedbo enotnega dovoljenja in določitev razlogov za umik soglasja, v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, dodana nova alineja oziroma razlog in sicer umik soglasja k izdaji enotnega dovoljenja ali modre karte.

Namen novega drugega odstavka, ki je nadomestil določbo sedanjega drugega odstavka, je, da tujec, ki je zaradi okoliščin, ki niso na njegovi strani, ostal brez zaposlitve, ne trpi posledic, pri čemer se mu omogoči, da mu dovoljenje kljub prenehanju zaposlitve ostane v veljavi, za čas, dokler je upravičen do pravic iz zavarovanja za primer zaposlenosti.

Določba tretjega odstavka se črta, saj bodo razlogi za razveljavitev modre karte, določeni v tem odstavku, določeni v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in sicer v okviru razlogov za umik soglasja.

Skladno z implementacijo Direktive 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite, ki daje državam članicam možnost, da status rezidenta za daljši čas državljana tretje države odvzamejo, če je bila mednarodna zaščita preklicana, odpravljena ali je bilo podaljšanje zavrnjeno, so v novem tretjem odstavku določeni razlogi za

razveljavitev dovoljenja za stalno prebivanje tujca s priznano mednarodno zaščito v Sloveniji, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas.

K 38. členu

Glede na to, da je skladno z določbami Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12 – upb2), izgon tujca mogoč kot pravna posledica obsodbe in ne več kot stranska kazen, je bilo potrebno ustrezno preformulirati oziroma dopolniti trejo alineo prvega odstavka 57. člena. Stranska kazen izgona tujca iz države pa je še vedno možna po Zakonu o prekrških.

Glede na ureditev izdaje dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca v 47.a členu, so pri prenehanju dovoljenja za stalno prebivanje določeni pogoji, na podlagi katerih dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu begunca preneha.

K 39. členu

Veljavnost izkaznice je pri dovoljenju za stalno prebivanje časovno omejena in sicer na dobo desetih let, zato mora tujec, ki mu je bilo dovoljenje za stalno prebivanje izdano v obliki samostojne listine, po desetih letih, samostojno listino zamenjati za novo listino. Glede na to, da je časovna veljavnost listine omejena na deset let, je navajanje, da dovoljenje za stalno prebivanje velja "največ" deset let, nepotrebno.

Zaradi uvedbe enotnega dovoljenja za prebivanje in delo, je potrebno določiti, da se podrobnejši način izdaje dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev prenehanja dovoljenja za prebivanje predpiše ob soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti..

Z določbo nove sedme alineje 2. odstavka 58. člena in novih določb sedmega do enajstega odstavka 58. člena se implementirajo določbe sedmega člena Direktive o enotnem postopku, ki določa izdajo dovoljenj za prebivanje, ki so izdana za druge namene, kot je delo. Skladno z obstoječo ureditvijo in predlogom zakona, dovoljenje za začasno prebivanje tujcu dovoljuje prebivanje v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo dovoljenje za prebivanje izdano, pri čemer je tujcu pri posameznih vrstah dovoljenj za prebivanje, omogočeno tudi opravljanje drugih dejavnosti. Navedeno velja za dovoljenje za začasno prebivanje izdano zaradi združitve družine (t.i. nevezano dovoljenje), ki tujcu omogoča tudi opravljanje drugih dejavnosti kot npr. zaposlitev ali delo, študij. Prav tako je kot nevezano dovoljenje izdano dovoljenje za začasno prebivanje tujcem slovenskega rodu, žrtvam trgovine z ljudmi in žrtvam nezakonitega zaposlovanja. Zakon dovoljuje zaposlitev ali delo tudi tujcu z izdanim dovoljenjem za začasno prebivanje zaradi študija.

Skladno z direktivo, države članice pri izdaji dovoljenj za prebivanje v skladu z Uredbo (ES) št. 1030/2002 navedejo podatke glede dovoljenja za delo, ne glede na vrsto dovoljenja za prebivanje. V primeru, ko je tujcu dovoljenje za prebivanje izdano za druge namene kot je delo (t.i. "nevezana" dovoljenja), mora biti, skladno z mnenjem Evropske komisije, pravica do dostopa na trg dela razvidna že iz dovoljenja za prebivanje, brez dodatno izdanih delovnih dovoljenj. Upoštevajoč mnenje EK in določbo sedmega odstavka predmetne direktive, se bo tujcu, kateremu je, skladno s predhodno navedenim v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, po posameznem namenu dovoljena zaposlitev ali opravljanje dela, na izkaznici dovoljenja za prebivanje, po prejemu obvestila o izdanem potrdilu o pravici tujca do zaposlitve ali dela s strani ZRSZ, po uradni dolžnosti označilo, da mu je v Sloveniji dovoljena zaposlitev ali opravljanje dela, pri čemer bo upravna enota po uradni dolžnosti obstoječo izkaznico dovoljenja za prebivanje zamenjala z

ново izkaznico dovoljenja za prebivanje, na kateri bo, skladno s predhodno navedenim, tujcu označila pravico do zaposlitve ali dela. Pristojnost za označitev pravice do zaposlitve ali dela bodo, kot predhodno omenjeno, imele upravne enote, in sicer v primeru, da bo s strani ZRSZ izdano predmetno potrdilo, katerega bo upravna enota na podlagi obvestila s strani ZRSZ pridobila po uradni dolžnosti. Predlagana rešitev zasleduje cilj čim manjše administrativne obremenitve tujcev, ki v Republiki Sloveniji že imajo dovoljenje za prebivanje in želijo delati.

Za tiste tujce, kateri imajo skladno z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pravico do prostega dostopa na trg dela (6. člen predloga zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev), pa se bo pravica do trga dela označila po uradni dolžnosti ob izdaji t.i. "nevezanega" dovoljenja za prebivanje (pristojnost za označitev bo na upravni enoti, ki bo predmetno dovoljenje za prebivanje izdala).

Pogoje in postopek izdaje potrdila o pravici do zaposlitve ali dela, bo, glede na to, da je pristojnost ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, v primerih izdaje t.i. "nevezanih" dovoljenj le označitev pravice do zaposlitve ali opravljanja dela na izkaznici dovoljenja za prebivanje in posledična zamenja izkaznice dovoljenja za prebivanje, določil zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

Postopek zamenjave izkaznice dovoljenja za prebivanje zaradi označitve pravice do zaposlitve ali dela, je takse prost, kar pomeni, da tujcu za zamenjavo izkaznice dovoljenja za prebivanje ne bo potrebno plačati takse.

V primeru, da bo organ, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, naknadno zavrnil tujcu dostop do trga dela, bo moral ta organ o navedenem dejstvu po uradni dolžnosti obvestiti upravno enoto, na območju katere tujec prebiva. Upravna enota bo tujca pozvala, da v roku 8 dni zamenja izkaznico dovoljenja za prebivanje, na kateri ima označeno pravico do dela, za izkaznico dovoljenja za prebivanje, kjer pravica do dela, skladno z naknadno zavrnitvijo dostopa do trga dela, ne bo označena (upravna enota bo tujcu izdala novo izkaznico dovoljenja za prebivanje). V kolikor tujec tega v predpisanem roku ne bo storil, je v 144. členu določena sankcija in sicer globa za prekršek v višini 400 eur.

K 40. členu

Glede na to, da je s predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih kot pravno sredstvo zoper odločbe in sklepe, ki jih na prvi stopnji izda upravna enota, določen upravni spor, je potrebno določiti, da tujcu, ki je zaprosil za izdajo oziroma podaljšanje enotnega dovoljenja ali modre karte EU, izdano potrdilo o vloženi vlogi omogoča prebivanje do pravnomočne, in ne do dokončne odločitve o prošnji, kot je to v primeru izdaje ostalih vrst dovoljenj za prebivanje, zoper katere je dovoljenja pritožba (dovoljenje za prebivanje zaradi študija, opravljanja raziskovalnega dela,...). Na podlagi izdanega potrdila tujec ne more prehajati državne meje, razen v primeru, če gre za dnevnega delovnega migranta. Navedeno izjemo je potrebno določiti, saj gre v primeru dnevnega delovnega migranta za posebno kategorijo tujcev, ki ne prebivajo v Republiki Sloveniji na podlagi izdanega dovoljenja za prebivanje, temveč jim to dovoljenje omogoča zaposlitev ali opravljanje dela v Republiki Sloveniji, kamor se vsakodnevno vozijo.

Kot rok za prostovoljno vrnitev se z novim predlogom šteje tudi rok za zapustitev države, ki ga tujcu določi upravna enota v odločbi ali sklepu, s katerim je prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, kadar je tujcu v času odločanja o prošnji za izdajo prvega dovoljenja za

začasno prebivanje omogočeno dovoljeno prebivanje v Republiki Sloveniji, zavrjnena, zavržena ali je postopek ustavljen.

Glede na to, da tujec lahko zakonito prebiva v Sloveniji tudi na podlagi vizuma, se s predlogom določa, da rok za zapustitev države določi tujcu tudi pristojni organ za razveljavitev ali preklic vizuma (vse vrste vizumov, vključno z vizumom D), torej policija ali ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, v odločbi o razveljavitvi vizuma, če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo.

K 41. členu

Dosedanja praksa policije in vseh ostalih subjektov, vključenih v postopke vračanja oziroma odstranjevanja tujcev iz države je izkazala potrebo po natančnejši definiciji obeh osnovnih pojmov *prostovoljna vrnitev* in *odstranitev*. Čeprav je pojem prostovoljna vrnitev opredeljen v 2. členu ZTuj-2, je potrebno v 63. členu pojem povezati s pravnim aktom, ki ga izda policija in tako definirati status tujca znotraj postopka vračanja oziroma odstranjevanja. Postopek se začne z ugotovitvijo nezakonitega prebivanja, sankcioniranja le-tega in izdaje odločbe. Narava odločbe je odvisna od različnih okoliščin, ki jih v postopku s tujcem ugotovi policija, predvsem realnostjo pričakovanja, da bo tujec schengenski prostor tudi dejansko zapustil. Tako je potrebno že v prvem členu poglavja jasno določiti, da gre za prostovoljno vrnitev, v primerih vrnitve na podlagi odločbe z določenim rokom vrnitve, ki daje tujcu možnost, da sam zapusti schengenski prostor v roku 7 do 30 dni ziroma o odstranitvi v primerih, ko ni bilo podanih pogojev, da bi policija tak rok tujcu določila.

K 42. členu

V prvem odstavku 64. člena je dodan dodaten razlog za izdajo odločbe o vrnitvi. Večina postopkov izročanja tujcev se izvrši na podlagi t.i. »neformalnega vračanja« v roku 72 ur. Tujce katerim država pogodbenica zavrne sprejem pa pristojne policijske enote podajo prošnjo Sektorju mejne policije Uprave uniformirane policije za »formalno najavo« na podlagi sporazuma. Postopki vračanja, ki se vodijo na državnem nivoju pa običajno trajajo dalj časa (tudi nekaj mesecev). V tem času je tujcu omejeno gibanje na območje Centra za tujce. Center za tujce ugotavlja, da je v večini primerov odstranitev tujca iz RS v matično državo možna pred pridobitvijo odgovora na prošnjo Slovenije za ponovni sprejem. Pogosto je to tudi v interesu tujcev. Odstranitev v matično državo pa ni možna, ker tujcu ni bila izdana odločba o vrnitvi. Upoštevati je potrebno tudi stroškovni vidik, ki je pri takojšnji odstranitvi veliko manjši kot pri daljši nastanitvi v Centru za tujce. Ne sme se zanemariti niti dejstvo, da bi s to zakonsko rešitvijo omilili poseg v temeljno človekovo pravico – svobodo gibanja, saj bi se čas nastanitve v centru občutno zmanjšal.

Z dodanim novim tretjim odstavkom se tujcu v postopku izdaje odločbe o vrnitvi, ki ga vodi policija, zagotavlja brezplačno pravno svetovanje in kadar je to potrebno prevajalsko pomoč. Gre za določbo, ki je implementirana na podlagi Direktive o skupnih standardih vračanja. Policija v postopkih vračanja tujcev pravno svetovanje že omogoča na podlagi projekta, katerega izvajanje se financira iz črpanja finančnih sredstev Sklada za vračanje EU. Iz imenovanega sklada se sofinancira tudi prevajanje (tolmačenje) postopkov s tujci v okviru vračanja.

K 43. členu

Drugačno opredelitev časovne dimenzije oziroma zaporedja izdaje dveh različnih aktov v dveh različnih postopkih izkazuje dosedanja praksa izvajanja Zakona o tujcih. Sedaj veljavna določba opredeljuje, da policija odločbo o vrnitvi izda po končanem postopku o prekršku, po spremembi

prvega odstavka 63. člena Zakona bi policija izdala odločbo po izdani odločbi o prekršku. Odločba o prekršku postopkovno in glede pritožbenih rokov sledi Zakon o prekrških, med tem ko je odločba o vrnitvi upravni akt izdan v skladu z zakonom o tujcih, kjer so določeni tudi pritožbeni roki, ki so specialni, krajši kot v navadnih upravnih postopkih, saj sledijo namenu – učinkovitemu vračanju nezakonito prebivajočih tujcev. V praksi je v veliko primerih prihajalo do kolizije med (ne)končanim postopkom po prekršku ter končanim pravnim delom postopka vračanja, ko je odločba o vračanju postala pravnomočna in izvršljiva, čeprav odločba o prekršku ni. V posebno negotovem pravnem položaju so se znašli tujci, ki so v roku zapustili državo, čeprav njihova pritožba zoper odločbo o prekršku še ni bila rešena. Na drugi strani so to kolizijo in negotovost s pridom izkoriščali nedobroverni tujci, tisti, ki so želeli z nezakonitim prebivanjem v naši državi nadaljevati in so si z vlaganjem pritožb v obeh, vzporednih postopkih kupovali čas in ostajali v schengenskem prostoru.

Predlagatelj ocenjuje, da bo sprememba zakonske določbe bolj natančno opredelila časovno zaporedje, kakor tudi dejansko in pravno neodvisnost obeh postopkov. Poudariti je potrebno tudi, da sta v prvi fazi v veliki večini primerov oba akta izdana na isti policijski postaji, v istem postopku in da je bila želja zakonodajalca že ob prvem definiranju postopka vračanja v skladu z relevantnim besedilom evropske zakonodaje zgolj časovno opredeliti potek postopka, predvsem zaradi istega državnega organa, ki oba akta izdaja.

Večina postopkov izročanja tujcev se izvrši na podlagi t.i. »neformalnega vračanja« v roku 72 ur. Za tujce, katerim država pogodbenica zavrne sprejem, pa pristojne policijske enote podajo prošnjo Sektorju mejne policije Uprave uniformirane policije za »formalno najavo« na podlagi sporazuma. Postopki vračanja, ki se vodijo na državnem nivoju pa običajno trajajo dalj časa (tudi nekaj mesecev). V tem času je tujcu omejeno gibanje na območje Centra za tujce. Center za tujce ugotavlja, da je v večini primerov odstranitev tujca iz Republike Slovenije v matično državo možna pred pridobitvijo odgovora na prošnjo Republike Slovenije za ponovni sprejem. Pogosto je to tudi v interesu tujcev. Odstranitev v matično državo pa ni možna, ker tujcu ni bila izdana odločba o vrnitvi. Upoštevati je potrebno tudi stroškovni vidik, ki je pri takojšnji odstranitvi veliko manjši kot pri daljši nastanitvi v Centru za tujce. Ne sme se zanemariti niti dejstva, da bi s to zakonsko rešitvijo omilili poseg v temeljno človekovo pravico – svobodo gibanja, saj bi se čas nastanitve v centru občutno zmanjšal.

K 44. členu

Spremljanje odstranjevanja tujcev (return monitoring) je eno od osnovnih načel Direktive o skupnih standardov vračanja. V evropsko zakonodajo je bilo vključeno na izrecno željo evropskih poslancev s ciljem zagotavljanja najvišjih standardov spoštovanja človekovih pravic v postopkih vračanja tujcev iz EU v matične države. Za te namene so zagotovljena tudi finančna sredstva v Skladu EU za vračanje. Možnost sodelovanja policije z nevladnimi in drugimi neodvisnimi institucijami je potrebno zaradi transparentnosti, še posebej v primeru koriščenja sredstev EU, opredeliti v zakonu. K temu poziva tudi urad varuhinje človekovih pravic. Glede na to, da policija sodeluje z nevladnimi organizacijami pri odstranitvi, je določena tudi kot pristojni organ za sklenitev pisnega dogovora o spremljanju odstranjevanja tujcev. Prav tako so določene faze postopka vračanja pri katerih bodo lahko prisotni opazovalci neodvisne organizacije, institucije ali organa. V primeru, da bi opazovalci v svoji vlogi opazili dejanja ali opustitve policije, ki bi lahko pomenile kršitev temeljnih svoboščin ali človekovih pravic bo policija ugotovitve obravnavala po pritožbenem postopku predvidenem v zakonu o nalogah in pooblastilih policije.

K 45. členu

Med razlogi za dovolitev zadrževanja po drugem odstavku 73. člena so dodani novi razlogi. Razloga, navedena v četrti in peti alineji, sta povzeta iz razlogov, navedenih v drugem odstavku 20. člena, zaradi obstoja katerih lahko tujec, kljub poteku dovoljenega bivanja iz prvega in drugega odstavka 14. člena Zakona o tujcih, zaprosi za podaljšanje vizuma D pri pristojnem organu v Sloveniji. S predlagano spremembo se želi doseči enakost glede razlogov za podaljšanje bivanja tistih tujcev, ki imajo v Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje, s tistimi, ki so v Slovenijo vstopili na podlagi vizuma ali v okviru brezvizumskega režima. Dosedaj so bili namreč tisti tujci, ki so imeli v Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje v slabšem položaju kot tujci, ki so v Slovenijo vstopili brez vizuma, saj razloga kot sta smrt ali hujša bolezen družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji ali nujna udeležba tujca v postopku pred državnim organom Republike Slovenije, nista bila navedena kot razloga, na podlagi katerih bi lahko tujec, ki ima v Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje, zaprosil za dovolitev zadrževanja. Razlog v novi peti alineji je namenjen tudi uspešnemu zaključevanju sodnih, predvsem kazenskih postopkov v naši državi, saj sodišča velikokrat prosijo policijo, naj tujcem dovolijo zadrževanje v državi zaradi njihove vloge v posameznih postopkih, kot priče ali obdolženci. Predvsem v zadnjem primeru je prihajalo do kolizije interesov posameznika in države, ki bi se z vrnitvijo lahko izognil kaznovanju.

V praksi so pogosti primeri, ko tujec po pravnomočno končanem postopku za mednarodno zaščito poda pritožbo na Ustavno sodišče, upravna sodišča ali pristojni mednarodni pravosodni organ in le-ta sprejme zadevo v prednostno obravnavo in izda začasno odredbo o zadržanju izvršitve odstranitve. Ker so postopki dolgotrajni, bi lahko v tem primeru tujcu dovolili zadrževanje na območju RS do zaključka postopka pred sodiščem.

V primeru, ko za zadrževanje zaprosi tujec, ki je nastanjen v Centru za tujce, iz česar lahko sklepamo, da niso bili podani razlogi za izdajo odločbe o prostovoljni vrnitvi, je potrebno določiti, da tujec do odločitve ostane v centru za tujce, v okolju omejitve svobode gibanja.

Nastanitev v centru se odredi na podlagi 76. člena. Gre za izjemno ravnanje in kot določa direktiva o vračanju je upravičeno samo z namenom priprave vrnitve ali izvedbe postopka odstranitve in če uporaba milejših prisilnih ukrepov ni zadostna. Vložitev prošnje za dovolitev zadrževanja tako ne more biti podlaga za nastanitev v centru. Odstranitev iz države je realno dejanje, ki se izvede s privedbo do državne meje in napotitvijo čez mejo ali z izročitvijo organom te države, zato se o tem ne vodi postopka.

K 46. členu

Za prenehanje dovolitve zadrževanja je potrebno predvideti izdajo individualnega pravnega akta, z možnostjo pritožbe zoper ugotovitevno odločbo policije, s katero preneha dovolitev zadrževanja. S prenehanjem dovolitve zadrževanja je v veliki meri povezana tudi ponovna nastanitev v Centru za tujce, to je omejitev gibanja, zato je možnost pritožbe zoper tako odločitev nujno potrebno predvideti. Ker pa gre za prenehanje razlogov, ki preprečujejo dejansko izvršitev odstranitve, je potrebno s ciljem učinkovite odstranitve tujca ponovno nastaniti v centru za tujce ter izvesti vse aktivnosti za odstranitev.

Trenutno Zakon o tujcih ne določa, kako mora postopati organ, če prenehajo razlogi za dovolitev zadrževanja pred potekom šestih mesecev, za kolikor se dovoli zadrževanje v Republiki Sloveniji. Zato je potrebno izdati ustrezen akt – odločbo, s katero se ugotovi dejansko stanje. Pomembno pa je, da je akt izvršljiv, ker bi v nasprotnem primeru lahko stranka s pritožbo zavlačevala izvršitev z namenom, da se ponovno vzpostavi stanje ali situacija, zaradi katere se

lahko izreče dovolitev zadrževanja (npr. zdravstveno stanje tujca se izboljša in je odstranitev možna, konec šolskega leta, itd).

K 47. členu

Tujec, kateremu je v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje, ima pravico do osnovne oskrbe, ki se zagotavlja z izplačilom denarne pomoči, v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Predlog zakona dodatno opredeljuje, da je center za tujce, ki je skladno z določilom drugega odstavka 75. člena določen kot organ za zagotavljanje teh sredstev, pristojen tudi za izplačilo teh sredstev.

Praksa Centra za tujce izkazuje, da tujci v postopkih ugotavljanja istovetnosti navajajo lažne oziroma izmišljene osebne podatke. Z določbo se tako izognemo »izigravanju« tujcev v smislu, da jim pripada pravica do osnovne oskrbe, ker so se ravnali v skladu 90. členom tega zakona, kljub temu, da so navajali lažne podatke. Pravica jim pripada le, če popolnoma sodelujejo v postopkih ugotavljanja istovetnosti in če je njihova istovetnost potrjena s strani diplomatskega, konzularnega ali drugega uradnega organa države, katere državljanji so.

Tujci so lahko v času dovolitve zadrževanja sprejeti na zdravljenje v splošno bolnišnico, psihiatrično bolnišnico, napoteni na prestajanje zaporne kazni, ipd. V tem času policiji ni treba skrbeti za osnovno oskrbo, saj imajo le to zagotovljeno v državni instituciji v kateri so začasno nameščeni. Zaradi tega ni smiselno, da država še dodatno zagotavlja finančna sredstva za osnovno oskrbo, kot je to navedeno v drugem odstavku tega člena.

K 48. členu

Dodani novi sedmi odstavek 76. člena je posledica opozorila Evropske komisije, ki je v zadnji oceni o skladnosti prenosa določil Direktive o skupnih standardih vračanja za Slovenijo izpostavila nedoslednost pri prenosu petega odstavka 16. člena navedene direktive. Iz pripomb Evropske komisije je razbrati, da je potrebno zakonsko urediti pravico tujca do obveščenosti, saj se le tako lahko preverja ustreznost prenosa direktive v nacionalno zakonodajo. Ravno tako gre za individualno pravico tujca, ki jo je potrebno zakonsko urediti.

V primeru samovoljnih zapustitev centra, pobegov, izrečenih ukrepov na podlagi Zakona o kazenskem postopku in Kazenskega zakonika ter postopkov mednarodne zaščite, se čas, v katerem je bil tujec odsoten iz centra ter čas od podaje vloge do pravnomočne odločitve o tujčevi vlogi za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ne šteje v omejitve, ki je določena v četrtem odstavku 76. člena ZTuj-2 – (6 mesečna omejitve). Z dodanim odstavkom policiji, ki je odgovorna za odstranjevanje, zagotovimo, da v zakonsko določenem roku izvede vse ukrepe, ki so potrebni za izvršitev odstranitve tujca iz države. S tem se izognemo tudi upravnim postopkom zaradi predhodnih vprašanj.

Nujno je potrebno zakonsko definirati območje omejitve gibanja ter določiti obveznost tujcev, da spoštujejo dodatne ukrepe Hišnega reda. Vsem nastanjenim tujcem v centru je na razpolago prevod hišnega reda v jezike, ki jih razumejo. Na novo se zakonsko določi tudi možnost gibanja izven območja centra z namenom, da se tujcu omogoči osebni obisk organov s ciljem ureditve pravnega statusa. Pri tem se upoštevajo določila Hišnega reda, ki govorijo o tem, da mora tujec pred tem pristojnega inšpektorja centra zaprositi za dovoljenje. Pri odločanju o izdaji dovoljenja, pristojni inšpektor upošteva vse okoliščine posameznega primera. Pri presoji razlogov za izdajo dovoljenja se smiselno upoštevajo okoliščine in dejstva kot pri izreku milejšega ukrepa.

K 49. členu

Za lažje upravljanje centra, kot posebne policijske institucije in možnosti zagotavljanja varnosti vseh nameščenih tujcev, obiskovalcev in zaposlenih je potrebno v novem 76.a členu predvideti dolžnost tujca, da upošteva dodatne ukrepe hišnega reda in navodila delavcev centra, kakor tudi sankcijo za neupoštevanje osnovnih pravil – to je odreditev strožjega policijskega nadzora. Center za tujce je začasno stičišče različnih navad, kultur, veroizpovedi tujcev. Istočasno je prostor velikih frustracij in razočaranj po ugotovitvi, da je njihovo potovanje namesto v ciljni državi, zaključeno v centru ter s tem povezanih individualnih in/ali družinskih razprtij. Zaposleni v centru morajo imeti vzvode in zakonsko določene možnosti upravljanja življenja v tej nastanitveni instituciji, kakor tudi možnost sankcioniranja tujca v kolikor ne spoštuje hišnega reda.

K 50. členu

Sprememba 78. člena je posledica opozorila Evropske komisije, da je načelo hitrega sodnega varstva kršeno s predhodnim odločanjem Ministrstva za notranje zadeve, ki na nedopusten način zamika časovno obdobje do odločitve sodnega organa o upravičenosti ali neupravičenosti omejitve gibanja (oziroma v primeru namestitve v strožji policijski nadzor dodatnih ukrepov omejitve gibanja znotraj Centra za tujce). V primeru najdaljših rokov pri uveljavljanju pravice do pritožbe, bi bilo lahko posameznemu tujcu neupravičeno omejeno gibanje za 24 dni (8+8+8), kar je, v okviru sodb Evropskega sodišča za človekove pravice, predolgo. Trenutni dopustni časovni parametri za sodno presojo so, po zatrjevanju predstavnikov Evropske komisije, med 48 urami in devetimi dnevi, kar je bilo upoštevano pri oblikovanju sprememb obstoječega 78. člena, ki določa postopek v zvezi z omejitvijo gibanja. Spremenjeni člen je oblikovan tako, da bo omogočal sprejem sodne presoje v devetih dneh od vročitve odločbe policije o omejitvi gibanja. Na tak način bo dosežena tudi primerljivost nacionalne zakonodaje, saj Zakon o mednarodni zaščiti, v primerih omejitve gibanja prosilcev za azil, ravno tako predvideva neposredno oziroma takojšnjo vložitev tožbe na upravno sodišče.

Dodan nov peti odstavek 78. člena je posledica opozorila Evropske komisije, ki v zadnji oceni o skladnosti prenosa določil Direktive o skupnih standardih vračanja, Slovenijo opozarja na neskladnost prenosa četrtega odstavka 16. člena navedene direktive. Iz pripomb Evropske komisije je razbrati, da ureditev dostopa nevladnih in mednarodnih organizacij v podzakonskem aktu (hišni red centra) ni ustrezen in je potrebno to materijo zakonsko urediti.

K 51. členu

Direktiva o skupnih standardih vračanja v tretjem odstavku 15. člena določa redne *ex-officio* nadzore, revizije omejitve gibanja oseb, ki so v postopku vračanja iz države. Nadzor v času podaljšanja omejitve gibanja mora biti izveden s strani sodnega organa, ne glede na to ali tujec izkoristi predvidena pravna sredstva ali ne. Dodatni 79.a člen predvideva, da nadzor omejitve gibanja v prvem (največ) šestmesečnem obdobju vsake tri mesece preveri Ministrstvo za notranje zadeve. V primeru podaljšanja pa v skladu s pričakovanji direktive to izvaja upravno sodišče. Namen nadzora je v obeh primerih enak, in sicer ali je omejevanje gibanja tujcu v postopku vračanja upravičeno oziroma sorazmerno z namenom, kakor tudi ali je ob realnih pričakovanih vračanja še upravičeno.

Obstoječi način pregleda, upravnega in sodnega (izključno po pritožbi) je Evropska komisija ocenila kot nezadostnega oziroma v neskladju z Direktivo (NON CONFORM). Evropska komisija je poudarila, da mora biti pregled opravljen s strani neodvisnega organa, v času podaljšanja omejitve gibanja pa s strani sodnega organa, v razumnih časovnih intervalih. Slovenska zakonodaja ne pozna posebnih sosvetov ali komisij, ki bi lahko igrale vlogo takega

neodvisnega organa, prav tako ne poznamo specializiranih migracijsko-azilnih sodišč, ki bi bila lahko prepoznana kot sodni organi. Vsled tega smo oblikovali zelo široko in odprto zakonsko določbo, ki sledi načelu Direktive, po drugi strani pa sledi pravnim okvirom oziroma drugim okoliščinam delovanja upravnih/sodnih organov v naši državi. Mnenja npr. poznamo tudi v drugih postopkih, namen pregleda pa bi seveda bil neodvisen pogled na upravičenost omejitve gibanja tujca.

Izvajanje nadzorov bo potekalo na način, da bo Policija vse odločitve glede omejitve gibanja in izvedene aktivnosti v smeri odstranitve tujca v razumnih časovnih intervalih pred potekom trimesečnega obdobja posredovala po uradni dolžnosti Ministrstvu za notranje zadeve, v času omejitve gibanja, oziroma upravnemu sodišču v času podaljšanja omejitve gibanja, v mnenje.

K 52. členu

Evropska komisija v zadnji oceni o skladnosti prenosa določil Direktive o skupnih standardih vračanja Slovenijo opozarja na neskladnost prenosa tretjega odstavka 17. člena navedene direktive. Iz pripomb Evropske komisije je razbrati, da je z namenom zaščite najbolj ranljivih oseb nastanjenih v centru potrebno zakonsko urediti tudi njihovo pravico do kvalitetne izrabe prostega časa. Zagotavljanja Slovenije, da se take aktivnosti že izvajajo Evropski komisiji ne zadošča in od Slovenije pričakuje, da bo materijo zakonsko uredila.

K 53. členu

Ob usklajevanju pravilnika se je izkazala neenakost tujcev v postopku vračanja, ki so nastanjeni v Centru za tujce oziroma izven, glede njihove obveznosti kritja stroškov postopka. Ministrstvo za pravosodje je opozorilo na diskriminatornost določb v tem delu ter na nedorečenost oziroma nedopustnost take zakonske ureditve v primeru potreb tujcev po uporabi lastnih (deponiranih) finančnih sredstev. Prav tako je Ministrstvo za pravosodje predlagalo, da se uporaba sredstev veže na razumnost potreb izkazanih s strani tujca.

K 54. členu

Zakon o tujcih je eden od redkih materialnih predpisov, ki policiji nalaga odločanje v okviru Zakona o splošnem upravnem postopku. Policijo je v vseh upravnih postopkih v smislu teh določil potrebno šteti kot enovit organ, saj zakon, ki ureja naloge in pristojnosti policije, posamezni policijski postaji oziroma drugi notranje organizacijski enoti, ne določa vloge subjekta v upravnem postopku. V primerih ukerpv iz VI. poglavja Zakona o tujcih gre za odločanje o individualnih pravicah oziroma obveznostih, ki lahko posegajo tudi v temeljne človekove pravice. Zaradi transparentnosti postopkov odločanja, pradvsem pa zaradi zagotavljanja učinkovite izrabe pravice do pravnega sredstva, je treba v zakonu podrobneje določiti nosilce odločanja znotraj Policije.

K 55. členu

Določba 87. člena ureja pravna sredstva zoper prvostopenjske odločbe in postopek na drugi stopnji v zadevah, ki se vodijo po Zakonu o tujcih. Za odločanje o pritožbah zoper odločbe, sklepe in ukrepe, ki jih na prvi stopnji sprejmejo upravne enote in policija, je praviloma pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Predlog spremembe tretjega odstavka določa izjemo od pravila vložitve pritožbe zoper prvostopenjske odločitve in sklepe in taksativno določa, v katerih primerih zoper upravne akte, ki jih je na prvi stopnji izda upravna enota, ni pritožbe, ampak je dovoljen upravni spor. Upravni spor je kot pravno sredstvo na novo določeno v primeru izdaje enotnega dovoljenja in modre

karte EU. Zoper sodbe upravnega sodišča je možna pritožba na Vrhovno sodišče. Dvostopenjsko pravno varstvo in sicer upravni spor in pritožba na Vrhovno sodišče je določeno tudi v primeru, ko o izdaji dovoljenja za prebivanje po 47.a členu odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve (v primerih združitve družine tujcev, ki jim je bil v Republiki Sloveniji priznan status mednarodne zaščite). Pristojni organ za izdajo dovoljenj po 47.a členu pa je v tem primeru ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Glede na to, da je v zadevah izdaje enotnega dovoljenja in modre karte EU kot pravno sredstvo predpisan upravni spor, je upravni spor določen tudi v primeru izdaje prvega enotnega dovoljenja in prve modre karte EU, zaradi česar je v četrtem odstavku črtan sklic na določila 39.,42., in 42. člen (določbe, ki se nanašajo na enotno dovoljenje in modro karto EU).

K 56. členu

Praksa policije kaže, da tujci, ki ne posedujejo osebnih dokumentov za dokazovanje istovetnosti, o sebi navajajo lažne ali izmišljene osebne podatke, z namenom, da se jih ne bi vračalo v državo, katere državljani so ali pa tudi s ciljem, da pridobijo drugo pravno korist (npr. dovolitev zadrževanja v RS, itd). Ne Zakon o tujcih (razen ukrepa nastanitve tujca v Centru za tujce za največ 12 mesecev) niti drugi zakon v Republiki Sloveniji ne vsebuje mehanizma, ki bi vzpodbujal tujca, da sodeluje v postopkih ugotavljanja istovetnosti. Tujcu se bivanje v Centru za tujce zaključi po največ 12 mesecih nastanitve, lahko pa tudi prej (v kolikor so podani razlogi 73. člena) in se mu dovoli zadrževanje v Republiki Sloveniji. V tem primeru mu, v skladu s 75. členom, pripada pravica do osnovne oskrbe. Tretji odstavek 75. člena sicer že vsebuje določbo, da tujcu pravica do osnovne oskrbe ne pripada, če ne ravna v skladu s prvim in drugim odstavkom 90 člena, zakon pa ne določa obveznosti tujce v specifičnih postopkih, ki se izvajajo v sodelovanju s tujimi predstavništvi države, kot so diplomatske, konzularne in druge misije. Predlagatelj meni, da je potrebna jasna zakonska določba, iz katere nesporno izhaja, kaj vse mora tujec narediti v postopkih ugotavljanja istovetnosti in kaj ima za posledico njena kršitev (v tem primeru pravica do osnovne oskrbe).

K 57. členu

Z implementacijo Direktive o enotnem postopku se uvaja enotni postopek izdaje dovoljenja za prebivanje in delo, v okviru katerega se ne bodo izdajala več delovna dovoljenja, temveč bo za izdajo enotnega dovoljenja, poleg ugotavljanja pogojev, ki so bili že sedaj določeni z Zakonom o tujcih, potrebno pridobiti soglasje ZRSZ, vloga pa se bo vložila na enem mestu. V namen odprave administrativnih ovir in zagotavljanja čim hitrejšega odločanja o vlogah, se rok za izdajo tako dovoljenj za prebivanje kot potrdil o prijavi prebivanja, v primeru izvedbe posebnega ugotovitvenega postopa iz treh mesecev skrajšuje na 60 dni.

K 58. členu

Sprememba tretjega odstavka 106. člena se nanaša na ugotovitev pomanjkljivosti zakonske ureditve, in sicer na neupravičenost do udeležbe v programu učenja slovenskega jezika za tujce, ki so vključeni v redni izobraževalni program v Republiki Sloveniji, predvsem v prvostopenjski in magistrski študij po bolonjskem programu, ki pa je zastavljen mednarodno in zato poteka v enem izmed svetovnih jezikov. Skladno s sedaj veljavno zakonsko dikcijo namreč tujci, kljub temu, da izobraževalni program ne poteka v slovenščini temveč je zastavljen mednarodno in poteka v tujem jeziku, niso upravičeni do udeležbe v programu učenja slovenskega jezika. Predlagana sprememba omogoča tujcem, ki so vključeni v redni izobraževalni program, ki poteka v tujem jeziku, udeležbo v programih učenja slovenskega jezika, ki jim bo omogočala vsakdanjo komunikacijo v slovenskem jeziku. Predlagana sprememba tako upošteva mednarodni vidik rednega študija v Republiki Sloveniji in tako

omogoča tujcem, ki se redno šolajo v Republiki Sloveniji v tujem jeziku, pridobitev znanja slovenskega jezika na osnovni ravni, ki jim bo v pomoč pri obštudijskem in vsakodnevnem vključevanju v slovensko družbo.

K 59. členu

Ker trenutno veljavni zakon ne določa stvarne pristojnosti za vodenje in odločanje v postopkih, ki se nanašajo na pravice tujcev do programov pomoči pri vključevanju, predlog zakona določa, da so za te postopke na prvi stopnji pristojne upravne enote glede na kraj prebivališča tujca.

K 60. členu

S spremembo 109. člena se obveznost prijave začasnega prebivališča določa tudi za osebe, ki imajo izdan vizum za dolgoročno bivanje v RS.

K 61. členu

Podrobneje je določen sklic na podatke, ki so predmet posredovanja Ministrstvu za notranje zadeve, ki upravlja Register tujcev.

K 62. členu

Zavod RS za zaposlovanje v postopku mora v postopku izdaje soglasja preverjati različne pogoje, glede na to, ali se soglasje izda pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, dovoljenja za delo tujega zastopnika, osebnega delovnega dovoljenja ali dovoljenja za delo za individualne storitve. V dodanih odstavkih so tako določeni podatki, ki jih Zavod RS za zaposlovanje, poleg podatkov navedenih v prvem odstavku tega člena, potrebuje za odločanje o izdaji soglasja.

Biometrični podatki se morajo zajemati v tujini - torej še pred prihodom tujca v državo. To se izvaja na diplomatskih predstavništvi ali konzulatih RS v tujini (DPK). Upravni postopek izdaje dovoljenja za prebivanje pa obravnavajo krajevno pristojne upravne enote. Vloge, ki se sprejmejo na DPK se po diplomatski pošti posredujejo pristojnim upravnim enotam v državi, do začetka obravnave posamezne vloge tako lahko mine več časa. To pa pomeni, da bi se tujec moral vrniti na predstavništvo samo z namenom zajama prstnih odtisov. Druga okoliščina, ki jo je treba pri tem upoštevati, je tudi ta, da je mreža DPK izven EU dokaj šibka, zaradi česar morajo tujci prepotovati daljše razdalje, da bi lahko oddali predpisane biometrične podatke.

Namen vzpostavitve začasne evidence je ta, da bi DPK lahko zajela te podatke in jih shranila v začasno evidenco že v trenutku, ko stranka na DPK poda vlogo za dovoljenje za prebivanje.

Dostop do podatkov v začasni evidence bi imele upravne enote in sicer tako, da bi na podlagi podatkov iz vloge prenesle predhodno zajete prstne odtise v Register tujcev. Kakršnokoli drugačno pregledovanje podatkov ni omogočeno. Podatki se v začasnem odložišču hranijo največ 60 dni, s prenosom podatkov v register tujcev pa se predčasno zbrisejo.

S tem predlogom se skrajša tudi čas obravnave posameznih vlog in odpravlja administrativno breme tako za stranke, kot tudi za, v postopek vključene državne organe.

K 63. členu

S predlogom spremembe tretjega odstavka 112. člena se ukinja sklic na zunanjega ponudnika storitev, saj se v praksi prošnje za izdajo vizuma niso vlagale pri zunanjem ponudniku storitev (podatek o nazivu in naslovu zunanjega ponudnika storitev tudi ni predmet evidence vizumov).

K 64. členu

V Uradnem listu Evropske unije št. L 182 z dne 29. 6. 2013 je bila objavljena Uredba (EU) št. 610/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah), Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, uredb Sveta (ES) št. 1683/95 in (ES) št. 539/2001 ter uredb (ES) št. 767/2008 in (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta. S to uredbo se je poenotila definicija kratkotrajnega bivanja do največ 90 dni v katerem koli 180 dnevnom obdobju. Glede na navedeno je bilo potrebno v členih 119, 124 in 127, ki se nanašajo na vstop in prebivanje državljanov EU v Republiki Sloveniji, roke, določene v mesecih ustrezno spremeniti v dneve in definicijo poenotiti skladno z določili Uredbe.

K 65., 66., 67. in 68. členu

Glede na to, da je skladno z določbami Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12 – upb2), izgon tujca mogoč kot pravna posledica obsodbe in ne več kot stranska kazen, je bilo potrebno navedeno spremembo ustrezno prilagoditi tudi v določbah 133., 134., 135. in 138. člena zakona.

K 69. členu

Skladno z Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravicah državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki določa podatek o naslovu osebe, ki se prijavlja, kot obvezni podatek, ki mora biti naveden na potrdilu o prijavi, se določba 137. člena Zakona o tujcih, v delu, ki se nanaša na podatke na izdanem potrdilu o prijavi prebivanja, dopolnjuje z naslovom prebivališča tujca v Republiki Sloveniji.

K 70. členu

Ker se pri razlogih za zavrnitev vizuma in zavrnitev dovoljenja za prebivanje pri presoji ugotavljanja fiktivnih zakonskih zvez dokazni standard zaradi lažjega dokazovanja znižuje iz "izključno" na predvsem, je potrebno navedeno spremembo ustrezno upoštevati tudi v 128. in 135. členu.

K 71. členu

Z novim šestim odstavkom se določa sankcija v primeru, če tujec, kateremu je Zavod RS za zaposlovanje naknadno zavrnil pravico do dela, na poziv upravne enote v roku 8 dni ne zamenja izkaznice za novo izkaznico dovoljenja za prebivanje, na kateri pravica do dela, skladno z naknadno zavrnitvijo ne bo označena. Globa za prekršek je določena v višini 400 eur.

K 72. členu

Zaradi prenosa direktive o enotnem postopku, je potrebno določiti prehodno določbo, na podlagi katere bodo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi zaposlitve ali dela, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot samozaposlena oseba, opravljanja storitev kot napoteni delavec in kot dnevni delovni migrant, ki so bila izdana na podlagi Ztuj-1 in ZTuj-2 ostala v veljavi do poteka njihove veljavnosti. Skladno s predlogom sprememb zakona, se bo namreč za vsa dovoljenja za prebivanje in delo izdalo enotno dovoljenje. Do pridobitve slednjih bodo tujci, ki že imajo veljavna dovoljenja za začasno prebivanje zaradi zgoraj nevedenih namenov dela, ki so bila izdana na podlagi Ztuj-1 in ZTuj-2, upravičeni šele po poteku veljavnosti dovoljenj za začasno prebivanje, seveda ob izpolnjevanju pogojev, ki so za izdajo enotnega dovoljenja predpisani z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih.

Za ugotavljanje razlogov za razveljavitev dovoljenj za prebivanje, ki so bila izdana iz razloga zaposlitve ali dela, sezonskega dela, dela kot napoteni delavec in dnevni delovni migrant, je, glede na to, da bodo predmetna dovoljenja, ki so bila izdana na podlagi Ztuj-1 in Ztuj-2, ostala veljavna do poteka njihove veljavnosti, potrebno določiti, da se še vedno kot razlog za razveljavitev dovoljenja iz prve alineje 56. člena Ztuj-2, uporabljajo določbe, ki kot pogoj za opravljanje dela, navajajo pogoje, ki jih za opravljanje posamezne dejavnosti določajo zakoni in drugi predpisi Slovenije (pogoj delovnega delovnega dovoljenja...).

V tretjem odstavku se določa prehodna določba za vse postopke, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, in sicer se ti nadaljujejo in zaključijo po določbah dosedanjih predpisov.

K 73. členu

Z uvedbo enotnega dovoljenja za prebivanje in delo je potrebno spremeniti posamezne obrazce prošenj in obrazce potrdil o vloženi prošnji za izdajo dovoljenj za prebivanje, ki so predpisani s Pravilnikom o načinu izdaje dovoljenja za prebivanje, načinu zajemanja prstnih odtisov in načinu označitve prenehanja dovoljenja za prebivanje (Ur.l.RS, št. 85/11, 52/13).

S sprejetjem ZTuj-2 je na podlagi 150. člena prenehal veljati Pravilnik o zavrnitvi vstopa v Republiko Slovenijo državljanu tretje države, izdaji vizuma na mejnem prehodu in načinu označitve razveljavitve vizuma (Ur. list RS št. 29/07). V omenjenem pravilniku so bili določeni mejni prehodi, na katerih se je lahko ob izpolnjevanju zakonskih pogojev izdal vizum na mejnem prehodu. Z novim pravilnikom se ponovno določajo mejni prehodi, na katerih je mogoče izdajati vizume. Seznam mejnih prehodov ostaja enak kot v predhodnem pravilniku.

V skladu z določbo petega odstavka 20. člena zakona, se lahko vizum za dolgoročno prebivanje lahko izda tudi zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja in znanosti, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva, ki pa mora pogoje za izdajo mnenja opredeliti v podzakonskem aktu.

Zaradi spremenjenih določb o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje v tretjem odstavku 33. člena in 36. člena zakona, je potrebno uskladiti tudi Pravilnik o načinu ugotavljanja zadostnih sredstev za preživljanje v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje (Ur. list RS, št. 61/12).

K 74. členu

Glede na vstop Republike Hrvaške v EU, z dnem 1.7.2013, je potrebno v prehodnih določbah določiti veljavnost izdanih dovoljenj za prebivanje državljanom Republike Hrvaške, ki so bila

skladno z določbo 58. člena Zakona o tujcih (Ztuj-2) izdana v obliki samostojne listine, skladno z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 157 z dne 15.6.2002), spremenjene z Uredbo Sveta ES št. 380/2008 z dne 18. aprila 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav. Z vstopom v EU se bo državljanom Republike Hrvaške izdajala dovoljenja za prebivanje, v obliki izkaznice, določene s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu izdaje ter prenehanja potrdil o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za državljane držav članic EU in njihove družinske člane ter družinske člane slovenskih državljanov (Ur.l.RS, št. 99/11). Že izdana dovoljenja za začasno prebivanje bodo ostala v veljavi do poteka njihove veljavnosti, glede dovoljenj za stalno prebivanje pa je določeno prehodno obdobje za zamenjavo, in sicer tri mesece od dneva uveljavitve Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih.

K 75. členu

Ker je uveljavitev zakona vezana na zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno predvideti ustrezno časovno obdobje, potrebno za prilagoditev poslovanja organov ter vzpostavitev materialne in tehnične podpore. Glede na navedeno, predlog predvideva nastop veljavnosti petnajsti dan po objavi v Uradnem listu, pri čemer določa, da se začne uporabljati 1.10. 2014, razen določb, ki se nanašajo na vračanje tujcev, ki se začne uporabljati z dnem uveljavitve zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo pogoji in načini vstopa, zapustitve in bivanja tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon vsebinsko povzema naslednje direktive in sklep Evropske unije:

- Direktivo Sveta 2001/40/ES z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločitev o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 149 z dne 2. 6. 2001, str. 34);
- Direktivo Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26. Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L št. 187 z dne 10. 7. 2001, str. 45);
- Direktivo Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L št. 328 z dne 5. 12. 2002, str. 17);
- Direktivo Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L št. 251 z dne 3. 10. 2003, str. 12);
- Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44);
- Direktivo Sveta 2003/110/ES z dne 25. novembra 2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti (UL L št. 321 z dne 6. 12. 2003, str. 26);
- Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);
- Direktivo Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi, ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi (UL L št. 261, 6. 8. 2004, str. 19);
- Direktivo Sveta 2004/114/ES z dne 13. decembra 2004 o pogojih za sprejem državljanov tretjih držav za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela (UL L št. 375, 23. 12. 2004, str. 12);
- Direktivo Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja (UL L št. 289, 3. 11. 2005, str. 15);
- Direktivo Sveta 2008/115/ES z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 348, 24.12.2008, str. 98),
- Direktivo Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L št. 155, 18.6.2009, str. 17);
- Direktivo 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30.6.2009, str. 24);
- Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici (UL L št. 327 z dne 19. 12. 1994, str. 1).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske Unije:

- Uredbe Sveta (ES) 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajajo države članice (UL L št. 385, 29. 12. 2004, str. 1);

- Uredbe Sveta (ES) 539/2001/ES z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L št. 81, 21. 3. 2001, str. 1);
- Uredbe Sveta (ES) št. 562/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (UL L št. 105, 13. 4. 2006, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah);
- Uredbe Sveta (ES) št. 380/2008 z dne 18. aprila 2008 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 115, 29. 4. 2008, str. 1);
- Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L št. 243, 15.9.2009, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Vizumski zakonik);
- Uredbe (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (UL L št. 85, 31. 3. 2010, str. 1).

10. člen

(zavrnitev vstopa v Republiko Slovenijo)

- (1) Tujcu se zavrne vstop v Republiko Slovenijo iz razlogov, določenih v Zakoniku o schengenskih mejah. Minister ali ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za notranje zadeve, podrobneje predpiše razloge za zavrnitev vstopa tujcu zaradi nevarnosti za javni red, notranjo varnost Republike Slovenije ali javno zdravje.
- (2) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole po postopku, urejenem v Zakoniku o schengenskih mejah. Zoper zavrnitev vstopa se tujec lahko pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.
- (3) Pri tujcu, ki vstopa v Republiko Slovenijo na podlagi dovoljenja za prebivanje, izdanega v Republiki Sloveniji, se razlogi za zavrnitev vstopa, določeni v Zakoniku o schengenskih mejah, ne ugotavljajo.
- (4) Zavrnitev vstopa se označi v tujčevi potni listini in vnese v evidenco zavrnenih oseb na način, določen v Zakoniku o schengenskih mejah.

12. člen

(nedovoljen vstop v Republiko Slovenijo)

Za nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo se šteje, če:

- vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav mu je bil na podlagi 10. člena tega zakona zavrnen vstop;
- se izogne mejni kontroli;
- pri vstopu uporabi ponarejene, tuje ali kako drugače spremenjene potne in druge listine, ki so potrebne za vstop, ali če organom mejne kontrole navede lažne podatke;
- vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji v nasprotju s 7. in 8. členom tega zakona.

14. člen

(dovoljen čas bivanja tujca)

- (1) Tujec lahko vstopi v Republiko Slovenijo in biva v Republiki Sloveniji toliko časa, kolikor mu je dovoljeno z vizumom, dovoljenjem za prebivanje, sklepom Vlade Republike Slovenije, zakonom ali mednarodno pogodbo.
- (2) Tujec, ki na podlagi pravnega reda Evropske unije ali mednarodne pogodbe ali sklepa Vlade Republike Slovenije za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko v

Republiko Slovenijo vstopa in v njej biva največ tri mesece v šestih mesecih, računajoč od dneva prvega vstopa, z enakimi nameni kot so dovoljeni tujcem, ki morajo imeti vizum za kratkoročno bivanje.

(3) Tujec, ki lahko tri mesece v obdobju šestih mesecev brez vizuma biva in se giblje na območju držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah ne preseže treh mesecev v obdobju šestih mesecev, računajoč od dneva prvega vstopa v eno od držav pogodbenic.

(4) Tujec, ki ima veljaven vizum za kratkoročno bivanje ali vizum za dolgoročno bivanje, izdan s strani druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali veljavno dovoljenje za prebivanje, izdano s strani druge države pogodbenice, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane na podlagi veljavnega vizuma oziroma dovoljenja za prebivanje največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah, razen v državi, ki je vizum ali dovoljenje za prebivanje izdala, ne preseže treh mesecev v obdobju šestih mesecev, računajoč od dneva prvega vstopa v eno od držav pogodbenic, oziroma do poteka veljavnosti vizuma ali dovoljenja za prebivanje, če je ta krajša.

(5) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, lahko v Republiki Sloveniji ostanejo tri mesece od dneva vstopa v Republiko Slovenijo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša.

(6) Tujec mora zapustiti Republiko Slovenijo pred potekom dovoljenega časa bivanja v Republiki Sloveniji, če tako odloči pristojni organ.

18. člen

(pristojni organ za izdajo in podaljšanje veljavnosti vizumov)

(1) Vizume izdajajo diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini in v primerih, določenih v drugem odstavku 20. člena tega zakona, ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(2) V primerih, določenih v Vizumskem zakoniku, lahko vizum za kratkoročno bivanje in letališko tranzitni vizum izda tudi organ mejne kontrole Republike Slovenije ali diplomatsko predstavništvo oziroma konzulat druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, s katerim ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, sklene dogovor o zastopanju v vizumskem poslovanju.

(3) V primerih in na način, določen v Vizumskem zakoniku, lahko veljavnost vizuma za kratkoročno bivanje podaljša ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

19. člen

(vizum za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se izda za čas nameravanega bivanja tujca v Republiki Sloveniji, vendar najdlje za eno leto. Vizum za dolgoročno bivanje mora tujec pridobiti pred vstopom v Republiko Slovenijo, razen če ta zakon ne določa drugače.

(2) Vizum za dolgoročno bivanje tujcu dovoljuje vstop in bivanje v Republiki Sloveniji ves čas veljavnosti vizuma.

20. člen

(izdaja vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se lahko izda tujcu:

- ki je družinski član državljana EU in tujcu, ki je družinski član slovenskega državljana in namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi združitve družine z državljanom EU oziroma s slovenskim državljanom, če za vstop v Republiko Slovenijo potrebuje vizum,
 - ki je imetnik diplomatskega ali službenega potnega lista in ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja mandata v diplomatskem predstavništvu ali konzulatu druge države oziroma mednarodni organizaciji, ki ima sedež v Republiki Sloveniji in njegovim družinskim članom, kot jih določa 47. člen tega zakona, če tujec in njegovi družinski člani za vstop v Republiko Slovenijo potrebujejo vizum,
 - zaradi udeležbe ali sodelovanja na tečaju ali drugih, podobnih oblikah izobraževanja ali izpopolnjevanja, zaradi katerih tujec ne potrebuje dovoljenja za prebivanje zaradi študija,
 - zaradi obstoja gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo, ki ga tujec izkaže z mnenjem ministrstva, pristojnega za gospodarstvo,
 - zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju visokega šolstva in znanosti, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva,
 - ki je športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec in ki namerava skleniti pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji,
 - je kot poročevalec za tuje medije ali kot tuj dopisnik akreditiran v Republiki Sloveniji,
 - ki bo v Republiki Sloveniji opravljal duhovniški poklic v okviru registrirane verske skupnosti in tujcu, ki bo organiziral oziroma vodil karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek, se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda tudi tujcu, ki že biva v Republiki Sloveniji in ki za vstop v Republiko Slovenijo ni potreboval vizuma, dovoljen čas trimesečnega bivanja v Republiki Sloveniji iz drugega odstavka 14. člena tega zakona pa mora podaljšati, zaradi:
- nujnega bolnišničnega zdravljenja,
 - smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji,
 - naravne nesreče,
 - nujnega podaljšanja poslovnega obiska, ki je posledica nepredvidljivih okoliščin, da se prepreči nastanek večje gospodarske škode ali da se preprečijo škodljive posledice za okolje,
 - nujne udeležbe v postopku pred državnim organom Republike Slovenije.
- (3) Prošnjo za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje iz prejšnjega odstavka mora tujec vložiti pred potekom dovoljenega trimesečnega bivanja v Republiki Sloveniji pri ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.
- (4) Minister, pristojen za gospodarstvo, izda pravilnik, s katerim predpiše kriterije za ugotavljanje obstoja gospodarskega interesa iz četrte alineje prvega odstavka tega člena.
- (5) Minister, pristojen za visoko šolstvo in znanost, izda pravilnik, s katerim predpiše kriterije za ugotavljanje obstoja interesa iz pete alineje prvega odstavka tega člena.

26. člen

(zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje)

- (1) Vizum za dolgoročno bivanje se tujcu ne izda, če:
- niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 22. člena tega zakona;
 - je tujcu izrečen ukrep prepovedi vstopa v državo;
 - se na vabilo pristojnega organa pri njem ne zglasi osebno;
 - obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
 - obstajajo resni razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
 - obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;

– se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;

– se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje zavrnjena izdaja vizuma ali dovoljenja za prebivanje ali mu je bil vizum ali dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali drugih držav članic EU ali EGP ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU ali EGP povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

– je podano negativno mnenje policije;

– je očitno, da je bila zakonska zveza sklenjena izključno z namenom pridobitve vizuma za dolgoročno bivanje.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz pete in šeste alinee prejšnjega odstavka ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi ter podatkov o vloženi pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz pete in šeste alinee prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi prejetih podatkov pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav, ki jih posreduje diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat druge države.

28. člen

(razveljavitev vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se razveljavi, če:

– se ugotovi, da tujec ne izpolnjuje pogojev za izdajo vizuma ali da obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje vizuma iz prvega odstavka 26. člena tega zakona;

– je tujec namenoma navedel napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke, ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo vizuma;

– je zoper tujca izrečena stranska sankcija izгона iz države.

(2) Vizum razveljavi policija ali ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. V primeru, če tujec še ni vstopil v Republiko Slovenijo, lahko vizum razveljavi tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat.

(3) Tujec, ki mu je bil vizum razveljavljen in se nahaja v Republiki Sloveniji, mora državo nemudoma zapustiti.

31. člen

(dovoljenje za prebivanje)

- (1) Tujec, ki želi v Republiko Slovenijo vstopiti in v njej prebivati iz drugačnih razlogov, kot je to mogoče na podlagi vizuma, mora imeti dovoljenje za prebivanje.
- (2) Dovoljenje za prebivanje pomeni dovoljenje za vstop v Republiko Slovenijo in prebivanje za določen čas in za določen namen ali prebivanje za nedoločen čas.
- (3) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji ni potrebno za tiste tujce in v tistih primerih, za katere je tako določeno z zakonom ali mednarodno pogodbo.

32. člen (vrsta dovoljenj za prebivanje)

- (1) Dovoljenje za prebivanje se izda kot:
 1. dovoljenje za začasno prebivanje, ali
 2. dovoljenje za stalno prebivanje.
- (2) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za določen namen in za določen čas.
- (3) Dovoljenje za začasno prebivanje, brez vezave na določen namen, se kot nevezano dovoljenje za začasno prebivanje, lahko izda določenim tujcem v primerih, ko ta zakon tako določa.
- (4) Dovoljenje za stalno prebivanje se izda brez omejitev glede trajanja in namena bivanja v Republiki Sloveniji. Tujec, ki je ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega prebivanja na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje po tem zakonu ali na podlagi 55. člena tega zakona pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.
- (5) Dovoljenje za stalno prebivanje, izdano imetniku modre karte EU, vsebuje oznako, da gre za nekdanjega imetnika modre karte.

33. člen (pogoji za izdajo dovoljenja za prebivanje)

- (1) Dovoljenje za prebivanje se izda na prošnjo tujca, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji. Prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje tujca v Republiki Sloveniji lahko v primerih, ki so določeni s tem zakonom, vloži tudi druga fizična ali pravna oseba.
- (2) V prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora biti naveden namen prebivanja v Republiki Sloveniji ali razlog iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se tujcu lahko izda dovoljenje za prebivanje.
- (3) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje in zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi oziroma mu mora biti preživljanje kako drugače zagotovljeno, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec imeti veljavno potno listino, ne glede na njeno časovno veljavnost. Tujec lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero tujcu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero tujcu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko tujec dokazuje največ polovico zagotovljenih sredstev za preživljanje, v celoti pa le v primeru izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi študija. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa. V primeru izdaje dovoljenja za stalno prebivanje tujec zadostnih sredstev za preživljanje ne more dokazovati s sredstvi, ki mu jih na podlagi pogodbe o preživljanju izplačuje druga fizična ali pravna oseba.

(4) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati tudi pogoje, ki se s tem zakonom določeni za izdajo posamezne vrste dovoljenja za prebivanje.

(5) Vlagatelj mora prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje priložiti veljavno potno listino iz tretjega odstavka tega člena oziroma overjeno kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena. Če je po tem zakonu pogoj za izdajo dovoljenja za prebivanje veljavno delovno dovoljenje, se lahko prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje vloži sočasno s prošnjo za izdajo delovnega dovoljenja.

(6) Dovoljenje za prebivanje, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, se lahko izda tudi tujcu, ki nima in si ne more priskrbeti potne listine svoje matične države, če njegova istovetnost ni sporna.

(7) Dovoljenje za prebivanje se vroči osebno tujcu, za katerega se izda, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(8) Z zakonom ali mednarodno pogodbo se lahko določi, da imajo določeni tujci ob pogojih, določenih z zakonom ali mednarodno pogodbo, pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji.

35. člen

(izdaja dovoljenja za začasno prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda tujcu, ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati iz naslednjih namenov:

- zaposlitve ali dela;
- združitve družine;
- študija, izobraževanja, specializacije ali strokovnega izpopolnjevanja ter praktičnega usposabljanja, sodelovanja oziroma udeležbe v programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev in v drugih programih, ki ne sodijo v sistem formalnega izobraževanja;
- drugih upravičenih in z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli in običaji utemeljenih razlogov ali zaradi interesa Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji se izda tudi:

- tujcem, ki imajo status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije;
- tujcem slovenskega rodu do četrtega kolena v ravni vrsti;
- otrokom tujcev, rojenih v Republiki Sloveniji;
- žrtvam trgovine z ljudmi;
- žrtvam nezakonitega zaposlovanja;
- tujcem, ki jim je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja, vendar najdlje za eno leto, če zakon ne določa drugače.

(4) Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, lahko prebiva v Republiki Sloveniji do poteka roka veljavnosti izdanega dovoljenja.

(5) Tujec, ki mu je bilo izdano dovoljenje za začasno prebivanje za določen namen, lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano dovoljenje, razen če ta zakon določa drugače.

(6) Tujec lahko začne uresničevati pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi izdanega dovoljenja za začasno prebivanje z dnem vročitve dovoljenja za začasno prebivanje.

36. člen

(podaljšanje dovoljenja za prebivanje in izdaja nadaljnjih dovoljenj)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Prošnjo za podaljšanje dovoljenja mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom roka, do katerega dovoljenje velja.

(2) Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji, lahko pred iztekom roka, za katerega je dovoljenje izdano, vloži prošnjo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, za izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje z drugačnim namenom.

(3) Tujec se zoper odločbo in sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje zavržena, zavrnjena ali je postopek ustavljen, lahko pritoži v roku 15 dni od vročitve odločbe ali sklepa.

37. člen

(dovoljenje za prebivanje zaradi zaposlitve ali dela)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če ima delovno dovoljenje ali če izpolnjuje pogoje, ki jih za opravljanje posamezne dejavnosti določajo zakoni in drugi predpisi Republike Slovenije, kadar tujec za opravljanje teh dejavnosti delovnega dovoljenja ne potrebuje.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje zaradi zaposlitve ali dela se tujcu izda za čas, za katerega velja delovno dovoljenje oziroma za čas opravljanja dejavnosti, vendar ne dlje od enega leta.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po poteku veljavnosti lahko podaljša, če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje, kot to določa drugi odstavek 36. člena tega zakona, in so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena za čas, za katerega velja delovno dovoljenje oziroma za čas opravljanja dejavnosti, vendar največ za dve leti.

(4) Tujcu, ki na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega zaradi zaposlitve ali dela prebiva v Republiki Sloveniji neprekinjeno tri leta, lahko pristojni organ, ob pogojih iz prvega odstavka tega člena, dovoljenje za začasno prebivanje podaljša tudi za daljši čas od dveh let, vendar ne dlje od veljavnosti delovnega dovoljenja.

(5) V primeru, da ima tujec pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu sklenjeno za čas, krajši od veljavnosti delovnega dovoljenja, se tujcu dovoljenje za začasno prebivanje, ne glede na drugi, tretji in četrti odstavek tega člena, izda ali podaljša za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe o delu.

(6) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje zaradi zaposlitve ali dela lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, delodajalec pa lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje zaradi zaposlitve ali dela vloži tujčev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdanega dovoljenja za prebivanje.

(7) Vlada Republike Slovenije z uredbo določi, v katerih primerih pri izdaji dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, ni potrebno upoštevati kvot iz drugega odstavka 5. člena tega zakona.

38. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva)

(1) Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja raziskovalnega dela ali izobraževalnega dela na področju visokega šolstva se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če ima sklenjen sporazum o

gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije in če izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, vendar ne dlje kot za eno leto. Do dokončanja dela po sporazumu o gostovanju se dovoljenje lahko podaljšuje z veljavnostjo do enega leta.

(3) Prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje lahko vloži raziskovalec, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod. Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec morajo prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, raziskovalna organizacija in visokošolski zavod pa lahko prošnjo vložita pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije sklenjen sporazum o gostovanju in izdano dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi zaradi izvedbe določenih del iz navedenega sporazuma v Republiki Sloveniji prebivati določen čas do treh mesecev, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej do tri mesece prebiva na podlagi dovoljenja, izdanega v drugi državi članici Evropske unije oziroma do poteka veljavnosti tega dovoljenja, če je le-ta krajša.

(5) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi v Republiki Sloveniji opravljati raziskovalno ali pedagoško delo za obdobje, daljše od treh mesecev, mora za prebivanje v Republiki Sloveniji pridobiti dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca na podlagi sklenjenega sporazuma o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom in ob izpolnjevanju ostalih pogojev, določenih v prvem odstavku tega člena. Raziskovalec, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v treh mesecih po prihodu raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca v Republiko Slovenijo oziroma pred iztekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, če je le-ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v državi pristojni organ raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v državi, se dovoljenje vroči osebno pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(6) Če raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec, s katerim je raziskovalna organizacija ali visokošolski zavod iz Republike Slovenije sklenil sporazum o gostovanju, v času veljavnosti sporazuma ali šest mesecev po prenehanju veljavnosti sporazuma v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, mora raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod kriti stroške njegove nastanitve, vrnitve ali odstranitve, če raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec nima lastnih sredstev.

(7) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje raziskovalcem, visokošolskim učiteljem in visokošolskim sodelavcem obravnavajo prednostno.

39. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi visokokvalificirane zaposlitve – modra karta EU)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi visokokvalificirane zaposlitve se lahko izda modra karta EU, če ima veljavno potno listino, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, če pristojni organ poda soglasje k

izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega člena in iz druge, tretje, četrte, pete, sedme, osme ali devete alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Modra karta EU se izda za čas dveh let, v primeru, da je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajše obdobje, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za dve leti.

(3) Modra karta EU se lahko podaljša z veljavnostjo treh let, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajši čas, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za tri leta. Prošnjo za podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali delodajalec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pred potekom njene veljavnosti.

(4) V prvih dveh letih zakonite zaposlitve lahko imetnik modre karte EU zamenja delodajalca na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev izda po prejemu soglasja za zamenjavo delodajalca. Pristojni organ soglasje za zamenjavo delodajalca pridobi po uradni dolžnosti pri organu, pristojnem za podajo soglasja za zamenjavo delodajalca po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Prošnji za zamenjavo delodajalca mora imetnik modre karte EU priložiti dokazila iz drugega odstavka 40. člena tega zakona, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja.

(5) Po prvih dveh letih zakonite zaposlitve lahko imetnik modre karte EU zamenja delodajalca brez pisne odobritve pristojnega organa za izdajo modre karte EU, vendar mora pred zamenjavo delodajalca pristojnemu organu pisno sporočiti, da bo zamenjal delodajalca.

(6) Modra karta EU se izda v obliki v skladu s 58. členom tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »modra karta EU«.

40. člen

(pristojnost in postopek za izdajo modre karte EU)

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prve modre karte EU vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, delodajalec pa lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU vloži tujcev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdane modre karte EU.

(2) Prošnji mora tujec priložiti veljavno potno listino ali overjeno kopijo veljavne potne listine, pogodbo o zaposlitvi ali potrdilo delodajalca da ga bo zaposlil, dokazilo o ustreznem zdravstvenem zavarovanju in dokazilo o izobrazbi ali primerljivih poklicnih izkušnjah.

(3) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU po uradni dolžnosti zaprosi organ, pristojen za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju modre karte EU. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU odločiti v roku 30 dni od prejema popolne zahteve. V kolikor ne odloči v določenem roku, mora pristojni organ pred potekom tega roka obvestiti o podaljšanju roka. V primeru, da zahteva za podajo soglasja ni popolna, organ, pristojen za podajo soglasja, od pristojnega organa zahteva dopolnitev. Pristojni organ s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje modre karte EU iz prejšnjega člena nadaljuje po prejemu soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU.

(4) Če soglasje k izdaji modre karte EU ni podano, organ, pristojen za podajo soglasja, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU zavrne, ne da bi preverjal izpolnjevanje ostalih pogojev iz prejšnjega člena.

41. člen

(prebivanje imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije)

(1) Tujcu z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki je na podlagi veljavne modre karte EU na njenem ozemlju prebival zadnjih 18 mesecev, se lahko izda modra karta EU, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 39. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje prebiva en mesec od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora tujec ali njegov delodajalec pred pretekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, na območju katerega prebiva, zaprositi za izdajo modre karte EU. Za izdajo modre karte EU lahko tujec ali njegov delodajalec zaprosi tudi pred prihodom v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri že ima modro karto EU, delodajalec pa tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če je prošnja vložena pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko imetnik modre karte EU iz prejšnjega odstavka vstopi v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnji, o čemer mora po prihodu obvestiti organ v Republiki Sloveniji, pristojen za odločitev o prošnji. O vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pristojni organ v Republiki Sloveniji ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdana modra karta EU, odločba o zavrnitvi izdaje modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje modre karte EU, se tujcu, ki že prebiva na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) O odločitvi o prošnji za izdajo modre karte EU iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je modro karto EU izdala.

42. člen

(družinski člani imetnika modre karte EU)

(1) Za družinske člane tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi modre karte EU, izdane v Republiki Sloveniji, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Družinski člani imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU in so v tej državi članici z imetnikom modre karte EU tudi prebivali, lahko v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi veljavnega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, en mesec od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta rok krajši. Če želijo v Republiki Sloveniji prebivati dlje, mora imetnik modre karte EU pred potekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu, na območju katerega prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje je treba priložiti tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona ter dovoljenje za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, na podlagi katerega je družinski član prebival v drugi državi članici Evropske unije. O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje iz prejšnjega odstavka se izda in podaljšuje za enako časovno obdobje, kot se izda in podaljšuje modra karta EU imetniku karte.

(4) Za družinske člane imetnika modre karte EU, ki so njegovi družinski člani postali za tem, ko je zapustil drugo državo članico Evropske unije, v kateri je prebival kot imetnik modre karte EU, se uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(5) O odločitvi o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je izdala dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

43. člen

(ponovni sprejem imetnika modre karte EU in njegovih družinskih članov po poteku veljavnosti dovoljenj)

(1) Imetniku modre karte EU in njegovim družinskim članom, ki so Republiko Slovenijo zapustili v času veljavnosti modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanih v Republiki Sloveniji, z namenom prebivanja v drugi državi članici Evropske unije zaradi visokokvalificirane zaposlitve, in v drugi državi članici Evropske unije modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU niso pridobili, ob vstopu v Republiko Slovenijo pa nimajo več veljavne modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU v Republiki Sloveniji, Republika Slovenija dovoli vstop v državo.

(2) Nekdanji imetnik modre karte EU in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka se morajo v roku petih dni od dneva vstopa v državo zglasiti pri upravni enoti, na območju katere prebivajo, ali pri upravni enoti, ki je izdala modro karto EU iz prejšnjega odstavka, katere veljavnost je potekla. Upravna enota nekdanjemu imetniku modre karte EU zaradi iskanja nove visokokvalificirane zaposlitve in njegovim družinskim članom izda posebno potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje za čas treh mesecev od dneva izdaje potrdila.

(3) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko pred potekom dovoljenega bivanja zase in za družinske člane pri upravni enoti, na območju katere prebiva, vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu in družinskim članom izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

44. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija)

(1) Tujcu, ki je sprejet na študij, druge oblike izobraževanja, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, ali bo sodeloval v mednarodni študijski izmenjavi v ustreznih izobraževalnih ustanovah v Republiki Sloveniji ali bo sodeloval v izobraževalnih programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, zadošča pisna izjava študentovih staršev oziroma njegovega zakonitega zastopnika o tem, da ga bodo v času študija preživljali.

(2) Tujcem iz prejšnjega odstavka se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija, izobraževanja, specializacije oziroma strokovnega izpopolnjevanja, vendar ne dlje od enega leta. V primeru, če študij, izobraževanje, specializacija, strokovno izpopolnjevanje traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje letno podaljšuje.

(3) Pogoj za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka je dokazilo o sprejemu na študij, izobraževanje, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, ki ga izda izobraževalna ustanova, na katero je tujec sprejet kot študent, oziroma potrdilo pristojnega državnega organa, ki je pristojen za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe ali je dajalec štipendije, oziroma potrdilo, ki ga izda od države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa.

(4) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija obravnavajo prednostno.

(5) Tujec, ki v Republiki Sloveniji študira oziroma se izobražuje in ima dovoljenje za začasno prebivanje, izdano zaradi študija, se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonih, ki urejajo delovna razmerja in delo študentov.

(6) Tujec lahko na podlagi veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, prebiva na območju Republike Slovenije tri mesece od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora pred potekom dovoljenega prebivanja pri upravni enoti, na območju katere prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija v Republiki Sloveniji. Izdano dovoljenje, odločba o zavrnitvi, sklep o ustavitvi in sklep o zavrženju prošnje, izdane v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje, se tujcu vroči pri upravni enoti v Republiki Sloveniji, ki je dovoljenje, odločbo ali sklep izdala.

45. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela in za čezmejno opravljanje storitev z napotnimi delavci)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se tujcu izda in podaljšuje zaradi opravljanja sezonskega dela za čas veljavnosti delovnega dovoljenja, pri čemer skupno trajanje dovoljenj za prebivanje ne sme preseči šest mesecev, oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedem mesecev v koledarskem letu.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda tujcu, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 5. člena tega zakona.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko izda na prošnjo tujca ali delodajalca. Delodajalec lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložil pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje vložijo tujčev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdanega dovoljenja za prebivanje.

(4) Zaradi izvajanja čezmejnih storitev se tujcu lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje pod pogojem, da ima delovno dovoljenje, da je v državi, iz katere je napoten, socialno zavarovan in da je na seznamu napotnih delavcev, ki ga izda Zavod za zaposlovanje. Čezmejne storitve se izvajajo na podlagi pogodbe, sklenjene med pogodbenima strankama, ki sta tuj delodajalec, pri katerem je tujec v delovnem razmerju, in naročnik storitev iz Republike Slovenije, ki je s tujim delodajalcem v pogodbenem razmerju in h kateremu je tujec napoten na delo. Dovoljenje se izda za čas trajanja v pogodbi določenih del, ki pa ne more biti daljši od enega leta, če z meddržavno pogodbo ni drugače določeno.

(5) Če iz upravičenih razlogov pogodbe ni mogoče realizirati v predpisanem roku, se dovoljenje tujcu podaljša do roka dokončanja del na podlagi predhodno pridobljenega podaljšanja veljavnosti delovnega dovoljenja, če ga tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, potrebuje.

(6) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz četrtega odstavka tega člena lahko vložijo tujec ali zakoniti zastopnik pogodbenih strank iz četrtega odstavka tega člena. Če prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje vložijo zakoniti zastopnik, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdanega dovoljenja za prebivanje.

(7) Zakoniti zastopnik pogodbenih strank iz četrtega odstavka tega člena lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

46. člen

(dnevni delovni migranti)

(1) Dnevnemu delovnemu migrantu se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za dnevne delovne migranta.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje za dnevne delovne migranta se tujcu izda za čas, za katerega velja delovno dovoljenje, vendar ne dlje od dveh let, če izpolnjuje pogoje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi zaposlitve ali dela in dokaže, da je dnevni delovni migrant.

(3) Tujcu iz prvega odstavka tega člena, ki po poteku veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje za dnevne delovne migranta še izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, se lahko dovoljenje za začasno prebivanje za dnevne delovne migranta podaljša za čas, za katerega velja delovno dovoljenje, vendar ne dlje od dveh let.

(4) Če je dnevnemu delovnemu migrantu v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, izdano osebno delovno dovoljenje z veljavnostjo treh let, se dovoljenje za začasno prebivanje za dnevne delovne migranta ob izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka tega člena izda ali podaljša za dobo treh let.

(5) Če ima dnevni delovni migrant pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu sklenjeno za čas, krajši od veljavnosti delovnega dovoljenja, se dnevnemu delovnemu migrantu dovoljenje za začasno prebivanje, ne glede na drugi, tretji in četrti odstavek tega člena, izda ali podaljša za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe o delu.

47. člen

(združitev družine in pravica do celovitosti družine)

(1) Tujcu, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali dovoljenje za začasno prebivanje, razen tujcu, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, izdano zaradi opravljanja sezonskega dela, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane, lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za svoje družinske člane vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) Za družinske člane tujca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci tujca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- starši mladoletnega tujca, s katerimi je pred prihodom v Republiko Slovenijo prebival v družinski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši tujca, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika tujca, če posebne okoliščine govoriyo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.

(5) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se izda in podaljšuje na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje tistih družinskih članov, ki nameravajo prebivati v državi.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se družinskemu članu tujca, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, izda z veljavnostjo, kot velja njegovo dovoljenje oziroma do poteka veljavnosti njegovega dovoljenja, vendar ne dlje kot za eno leto, podaljšuje pa za enako časovno obdobje, kot velja njegovo dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne dlje kot

za dve leti. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu imetnika modre karte EU izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot velja njegova modra karta EU. Dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana tujca, ki je kot imetnik modre karte EU pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, se izda in podaljšuje z veljavnostjo treh let. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, izda z veljavnostjo enega leta, podaljšuje pa z veljavnostjo do dveh let. Mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali njegovega zakonca ali registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in staršem mladoletnega tujca se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine ne more izdati ali podaljšati za daljši čas od otrokove polnoletnosti.

(7) Družinskim članom tujca se, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje, izda dovoljenje za prebivanje kot nevezano dovoljenje.

(8) Pristojni organ lahko družinskemu članu tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša dovoljenje za prebivanje tudi v primeru, če je tujec umrl ali če je zakonska skupnost, registrirana skupnost ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. Navedeno dovoljenje se lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta.

48. člen

(rezidenti za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, njihovi družinski člani in tujci slovenskega rodu)

(1) Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi zaposlitve ali dela, študija, opravljanja sezonskega dela, čezmejnega opravljanja storitev kot napoteni delavec ali iz drugih upravičenih razlogov ali bo dnevni delovni migrant, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona, in pogoje, opredeljene v tem zakonu pri posamezni vrsti dovoljenja za začasno prebivanje, ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona.

(2) Tujcu iz prejšnjega odstavka, razen tujcu, ki je dnevni delovni migrant in tujcu, ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja sezonskega dela ali čezmejnega opravljanja storitev kot napoteni delavec, ki se izvajajo za čas do enega leta, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, če imajo v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas ali druge vrste dovoljenje za prebivanje in če so s tujcem iz prejšnjega odstavka v državi članici Evropske unije, kjer ima tujec status rezidenta za daljši čas, prebivali v družinski skupnosti.

(3) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka lahko prebivajo na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje tri mesece od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želijo na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora rezident za daljši čas zase in za družinske člane, pred pretekom dovoljenega prebivanja, pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, na območju katerega prebivajo, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko zase in za družinske člane zaprosi tudi pred prihodom v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas. Če so prošnje vložene pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka vstopijo v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnjah, o čemer morajo po prihodu obvestiti organ v Republiki Sloveniji, pristojen za odločitev o prošnjah. O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ v Republiki Sloveniji ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o

ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, se rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom, ki že prebivajo na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje se rezidentu za daljši čas izda in podaljšuje za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja in v skladu z veljavnostjo, opredeljeno v tem zakonu pri posamezni vrsti dovoljenja za začasno prebivanje. Družinskemu članu se dovoljenje za začasno prebivanje izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot rezidentu za daljši čas, vendar ne dlje kot za dve leti. Rezident za daljši čas lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano dovoljenje za začasno prebivanje.

(5) O izdanem dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri ima tujec status rezidenta za daljši čas.

(6) Za družinske člane rezidenta za daljši čas, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, vendar z njim v državi članici Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas, niso prebivali v družinski skupnosti in za njegove družinske člane, ki v drugi državi članici Evropske unije nimajo dovoljenja za prebivanje, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona. Ta ureditev se uporablja tudi za družinske člane rezidenta za daljši čas, ki so njegovi družinski člani postali zatem, ko je zapustil državo članico Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas.

(7) Tujcu, ki je slovenskega rodu do četrtega kolena v ravni vrsti in ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona.

49. člen

(otroci tujcev, rojeni v Republiki Sloveniji)

(1) Otrok tujca, rojen v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih treh mesecih od rojstva ne potrebuje dovoljenja za prebivanje.

(2) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka najkasneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda dovoljenje za prebivanje, ki velja oziroma se po uradni dolžnosti podaljšuje toliko časa, kolikor ima dovoljenje ali se podaljšuje dovoljenje otrokovi materi ali otrokovemu očetu oziroma skrbniku do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.

(3) Pristojni organ izda po uradni dolžnosti dovoljenje za stalno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena, ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji oziroma katerega skrbnik je slovenski državljan ali tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji.

50. člen

(žrtve trgovine z ljudmi in žrtve nezakonitega zaposlovanja)

(1) Žrtvi trgovine z ljudmi, ki v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje za čas treh mesecev, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja trgovine z ljudmi. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi nezakonitega zaposlovanja, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zoper delodajalca zaradi kaznivega dejanja nezakonite zaposlitve ali če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja. Iz utemeljenih razlogov se lahko žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja dovolitev zadrževanja podaljša za čas do treh mesecev.

(2) Zadrževanje se lahko zavrne, če bi prebivanje žrtve trgovine z ljudmi ali prebivanje žrtve nezakonitega zaposlovanja v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi

povezано z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi, in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(3) V času dovoljenega zadrževanja imata žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja pravice, ki so po tem zakonu zagotovljene tujcem z dovoljenim začasnim zadrževanjem in pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja. Policija in nevladne organizacije ju morajo seznaniti z možnostjo in pogoji za pridobitev dovoljenja za prebivanje, v primeru žrtve trgovine z ljudmi ali žrtve nezakonitega zaposlovanja, ki je mladoletnik brez spremstva, storijo tudi vse potrebno, da se kar najhitreje vzpostavi stik z njeno družino.

(4) Žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja se, ne glede na druge pogoje, določene v tem zakonu, za izdajo dovoljenja za prebivanje lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če je pripravljena sodelovati kot pričča v kazenskem postopku, in bo njeno pričanje pomembno, kar potrdi pristojni organ kazenskega pregona, žrtvi nezakonitega zaposlovanja pa tudi v primeru, če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja in je njegova prisotnost na ozemlju Republike Slovenije pomembna za sodni postopek, kar potrdi pristojno sodišče.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka;
- bi njeno prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi, in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
- se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da ima žrtev trgovine z ljudmi samovoljno stike z osumljencem, obdolžencem ali obtožencem kaznivega dejanja trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa samovoljne stike z delodajalcem, ki je osumljen, obdolžen ali obtožen kaznivega dejanja nezakonitega zaposlovanja.

(6) Prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje morata žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred pretekom roka, do katerega jima je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji oziroma pred pretekom dovoljenega prebivanja, če žrtev trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji prebiva zakonito na drugi podlagi. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje oproščena plačila upravne takse, plačila tiskovin ter stroškov tolmačenja in prevajanja.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja izda za predviden čas kazenskega postopka, vendar ne manj kot za šest mesecev in ne več kot za eno leto. Dovoljenje za začasno prebivanje se do konca kazenskega postopka in ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena lahko na prošnjo žrtve trgovine z ljudmi in žrtve nezakonitega zaposlovanja podaljšuje z veljavnostjo do enega leta. Žrtvi nezakonitega zaposlovanja, kateri delodajalec ni izplačal neporavnanih plačil, se lahko na njeno prošnjo, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena in predložitvi dokazila o vloženi tožbi za povrnitev neporavnanih plačil pred pristojnim sodiščem, dovoljenje za začasno prebivanje podaljšuje tudi po koncu kazenskega postopka z veljavnostjo do enega leta. V primeru izplačila neporavnanih

plačil pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, mora žrtev nezakonitega zaposlovanja o izplačilu obvestiti upravno enoto, ki je dovoljenje za prebivanje izdala ali upravno enoto, na območju katere prebiva.

(8) Žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja, ki ji je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in osnovne oskrbe, enako kot tujci, katerim je v Republiki Sloveniji dovoljeno začasno zadrževanje. V času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje se žrtev trgovine z ljudmi lahko zaposli ali opravlja delo v Republiki Sloveniji pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa se lahko pod enakimi pogoji, v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, zaposli ali opravlja delo tudi pri drugem delodajalcu.

(9) Žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja se lahko izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje iz drugega namena prebivanja v Republiki Sloveniji, če so izpolnjeni pogoji za izdajo tega dovoljenja. Prošnja za izdajo nadaljnjega dovoljenja mora biti vložena pred potekom veljavnosti prejšnjega dovoljenja.

51. člen

(dovoljenje za prebivanje iz drugih utemeljenih razlogov in zaradi interesa Republike Slovenije)

(1) Tujcu, ki v skladu z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli ali običaji izkaže utemeljen razlog, zaradi katerega je njegovo bivanje v Republiki Sloveniji upravičeno, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje in sicer za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od enega leta. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec izpolnjevati tudi ostale pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu.

(2) Tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo dveh let. Prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložiti pred potekom roka, do katerega mu je dovoljeno zadrževanje. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. Dovoljenje se lahko izda ne glede na določbo sedme alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki je dovoljenje izdal. Tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Tujec, ki mu je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in osnovne oskrbe, enako kot tujci, katerim je v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano na podlagi tega odstavka, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da odstranitev tujca iz države v skladu z 72. členom tega zakona še vedno ni dovoljena, kar potrdi policija, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje izda pristojni organ tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Tujec, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi tega odstavka oproščen plačila upravne takse in tiskovin.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji,

vendar ne dlje od petih let. Vlada Republike Slovenije na predlog zainteresiranega ministrstva ali drugega državnega organa izda sklep, da obstaja interes Republike Slovenije za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje tujcu. V predlogu mora zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ utemeljiti obstoj interesa in priložiti soglasje tujca za uvedbo postopka za izdajo dovoljenja za prebivanje ter dokazila, da ima tujec zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje oziroma zagotoviti ta sredstva v višini zneska osnovnega minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji za ves čas veljavnosti dovoljenja za prebivanje. Na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti uvede postopek izdaje dovoljenja za začasno prebivanje. Stranki v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje sta tujec in zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ne ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe. Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda tudi tujcu, ki dejansko že biva v Republiki Sloveniji. V tem primeru se tujcu prvo dovoljenje za začasno prebivanje vroči pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve.

52. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se v šteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant in čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot osebe z začasno zaščito se ne v šteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Imetnik modre karte EU izpolnjuje pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz prejšnjega odstavka tudi, če je na območju Evropske unije kot imetnik modre karte EU prebival neprekinjeno zakonito pet let, od tega v Republiki Sloveniji neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za

stalno prebivanje. Odsotnosti iz ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja, če so krajše od dvanajstih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo osemnajst mesecev v petletnem obdobju.

(3) Tujcu, ki je slovenskega rodu, ali tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena. Družinskim članom tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje. Pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi tujcu, kateremu je dovoljenje za stalno prebivanje prenehalo na podlagi šeste, sedme ali osme alinee tretjega odstavka 57. člena tega zakona, pod pogojem, da je v primeru prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje iz osme alinee tretjega odstavka 57. člena tega zakona tujcu status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije prenehal.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki je bil v zadnjih treh letih obsojen na zaporne kazni, katerih skupna dolžina presega eno leto. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva pet let neprekinjeno na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali poklicnega usposabljanja, in tujcu, ki v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, poklicnega usposabljanja, sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant.

(6) Tujec, kateremu je bilo dovoljenje za stalno prebivanje izdano ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi prvega odstavka tega člena, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

54. člen

(pristojnost organov za izdajo dovoljenj)

(1) Dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji izdaja in podaljšuje upravna enota, na območju katere namerava tujec prebivati, oziroma upravna enota, na območju katere tujec prebiva. Dovoljenja za začasno prebivanje zaradi zaposlitve ali dela, dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela, dovoljenja za začasno prebivanje za čezmejno opravljanje storitev z napotnimi delavci in modre karte EU lahko izdaja in podaljšuje upravna enota, kjer je sedež delodajalca oziroma raziskovalne organizacije ali kjer se opravlja dejavnost. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi obstoja interesa Republike Slovenije izdaja in podaljšuje ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) Dovoljenja za stalno prebivanje izdaja upravna enota, na območju katere tujec prebiva.

55. člen

(zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji se tujcu ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona;
- je tujcu prepovedan vstop v državo;
- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti dovoljenja ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
- obstajajo resni razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

- obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;
- je očitno, da je bila zakonska zveza sklenjena izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, ali če se v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje ali izdaje dovoljenja za stalno prebivanje ugotovi, da družinski član dejansko ne živi v družinski skupnosti s tujcem, kateremu ta zakon priznava pravico do združitve družine;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji iz drugačnih razlogov, kot je to mogoče na podlagi vizuma;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja zavrtna izdaja vizuma zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov iz prve alineje prejšnjega odstavka glede zadostnih sredstev za preživljanje ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrtnitev izdaje dovoljenja iz četrte ali pete alineje prvega odstavka tega člena ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi, podatkov o vloženi pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče ter na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(4) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrtnitev izdaje dovoljenja iz četrte ali pete alineje prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi podatkov, pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav, ki jih posreduje diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(5) V postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu mora pristojni organ v primeru, ko obstoji razlog za zavrtnitev podaljšanja dovoljenja upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(6) V odločbi, s katero pristojni organ zavrne prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v četrti alineji prvega odstavka tega člena, ali iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka tega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, lahko pristojni organ določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo. Čas, za katerega je tujcu prepovedan vstop v državo, ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o zavrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) Po pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(8) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz drugega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja davčni organ ter način ugotavljanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, določi minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

56. člen
(razveljavitev dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če:

- se naknadno ugotovi, da tujec ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja;
- je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(2) Dovoljenje za prebivanje izdano zaradi zaposlitve ali dela se ne glede na določbo prve alineje prvega odstavka tega člena zaradi prenehanja veljavnosti delovnega dovoljenja ne razveljavi v prvih treh mesecih od prenehanja veljavnosti delovnega dovoljenja, če je tujec brez lastne krivde ali volje ostal brez zaposlitve, ki je v Republiki Sloveniji trajala najmanj eno leto, in je prijavljen kot iskalec zaposlitve, o čemer izda potrdilo pristojni organ za zaposlovanje.

(3) Modra karta EU se, poleg razlogov iz prejšnjega odstavka, razveljavi tudi v primeru, če je imetnik modre karte EU brezposeln več kot tri zaporedne mesece ali če je v času veljavnosti modre karte EU najmanj dvakrat postal brezposeln.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(5) V odločbi o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v četrti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ali iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se lahko določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(6) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero se lahko tujec pritoži na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh po njeni vročitvi.

(7) Po pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

57. člen
(prenehanje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje preneha, če:

- preteče njegova veljavnost ali, če je razveljavljeno;
- je tujcu odpovedano prebivanje;
- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali, če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;
- se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za začasno prebivanje;
- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- tujec pridobi dovoljenje za stalno prebivanje;

– se tujcu pred pretekom veljavnosti dovoljenja podaljša dovoljenje za začasno prebivanje, izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja;

– tujec umre.

(2) Modra karta EU in dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana imetnika modre karte EU, poleg razlogov iz prejšnjega odstavka, preneha veljati, če tujec v drugi državi članici EU pridobi modro karto EU oziroma dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje preneha veljati, če:

– je dovoljenje razveljavljeno;

– je tujcu odpovedano prebivanje;

– je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali, če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;

– se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za stalno prebivanje;

– tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;

– se tujec izseli ali če ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno eno leto ali dlje, razen v primeru, če je poslan na delo, študij ali zdravljenje;

– se tujec izseli ali ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno šest let ali dlje, pri čemer občasna, kratkotrajna vračanja v Republiko Slovenijo za čas do treh mesecev ne prekinejo navedenega obdobja;

– tujec v drugi državi članici Evropske unije pridobi status rezidenta za daljši čas;

– tujec umre.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje imetnika modre karte EU ali dovoljenje za stalno prebivanje izdano družinskemu članu imetnika modre karte EU preneha veljati iz vseh razlogov iz prejšnjega odstavka, v primeru šeste alineje prejšnjega odstavka pa samo, če se tujec izseli ali, če ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno dve leti ali dlje.

58. člen

(način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Pristojni organ tujcu dovoljenje za prebivanje izda v obliki samostojne listine, katere veljavnost je pri dovoljenju za začasno prebivanje enaka veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, pri dovoljenju za stalno prebivanje pa največ deset let. Tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje mora pred potekom veljavnosti samostojne listine pri upravni enoti, ki je dovoljenje za prebivanje izdala, ali pri upravni enoti, na območju katere prebiva, samostojno listino zamenjati za novo listino.

(2) Dovoljenje za prebivanje mora vsebovati fotografijo osebe, ki ji je bilo dovoljenje izdano, in podatke o:

– vrsti dovoljenja,

– namenu prebivanja ali razlogu iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se dovoljenje izda oziroma navedbi, da gre za dovoljenje za stalno prebivanje,

– roku veljavnosti,

– datumu in kraju izdaje,

– priimek in ime, državljanstvo, spol in datum rojstva osebe, kateri je dovoljenje izdano in

– podobi obraza in dveh prstnih odtisov imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, mlajšemu od šestih let, ali imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne vsebuje prstnih odtisov. Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, vsebuje en prstni odtis.

(4) Če tujec prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali dovoljenja za začasno prebivanje, ki je bilo izdano z veljavnostjo daljšo od enega leta, ni dal prstnih odtisov ali

prstnega odtisa zaradi zdravstvenih razlogov začasne narave, ki so lahko ozdravljeni, mora pri pristojnemu organu dati prstne odtise v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov. Pristojni organ tujcu izda novo samostojno listino, ki vsebuje tudi podatek o prstnih odtisih ali prstnem odtisu imetnika.

(5) V primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje mora tujec v osmih dneh po prenehanju pristojnemu organu vrniti samostojno listino. Če tega ne stori, mu policija ob kontroli zakonitosti prebivanja v državi, zakonitosti vstopa v državo ali ob preverjanju istovetnosti samostojno listino odvzame in jo pošlje pristojnemu organu. Po poteku roka iz prvega stavka tega odstavka lahko samostojno listino odvzame tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije in jo pošlje pristojnemu organu.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše podrobnejši način izdaje dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev prenehanja dovoljenja za prebivanje.

60. člen (nezakonito prebivanje)

(1) Šteje se, da tujec nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, če:

- je nedovoljeno vstopil;
- nima vizuma ali je vizum prenehal veljati ali če prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z vstopnim naslovom oziroma mu je potekel čas, ko je na podlagi zakona ali mednarodne pogodbe lahko v Republiki Sloveniji;
- nima dovoljenja za prebivanje ali je dovoljenje prenehalo veljati.

(2) Tujec, ki je pravočasno vložil prošnjo za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnega dovoljenja, sme ostati v državi, dokler o njegovi prošnji ni odločeno, o čemer se mu izda posebno potrdilo, ki po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje, velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

(3) Tujec mora državo zapustiti v roku, ki mu je bil postavljen. Pri določanju roka, v katerem mora tujec zapustiti državo, mora pristojni organ, ki izda odločbo o razveljavitvi vizuma za dolgoročno bivanje, odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, odločbo o odpovedi prebivanja, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje zavržena, zavrnjena ali je postopek ustavljen, upoštevati čas, v katerem tujec to lahko stori, pri čemer ta rok ne sme biti krajši od sedmih dni in ne daljši od 30 dni. Rok za zapustitev države se ne določi tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno varnost. Pristojni organ mora dokončno odločbo ali dokončen sklep iz drugega stavka posredovati policijski postaji, na območju katere tujec prebiva. Rok, v katerem mora tujec zapustiti državo, začne teči z dnem, ko je odločba ali sklep, s katerim je rok določen, dokončen.

63. člen (prostovoljna vrnitev in odstranitev)

(1) Tujcu, ki ne zapusti ozemlja Republike Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona, se na podlagi odločbe o vrnitvi omogoči prostovoljna vrnitev ali se ga iz države odstrani.

(2) Pri prostovoljnem vračanju ali odstranitvi lahko policija sodeluje tudi z drugimi državnimi organi, drugimi državami, mednarodnimi ali nevladnimi organizacijami.

64. člen
(odločba o vrnitvi)

- (1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, razen v primerih, ko je tujec prijet pri nezakonitem prehajanju državne meje ali v povezavi z njim in po tem ni pridobil pravice do prebivanja, tujcu, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju oseb in tujcu, ki mu je bila izrečena stranska sankcija izгона tujca iz države. Če je postopek vračanja po mednarodni pogodbi končan tako, da tujec ni bil sprejet v državo pogodbenico, se mu izda odločba o vrnitvi.
- (2) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in ima v drugi državi članici Evropske unije veljavno dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja, mora takoj zapustiti Republiko Slovenijo in oditi v to državo članico. Če tujec tega ne stori ali če mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo nemudoma zaradi ogrožanja javnega reda in miru ali državne varnosti, se mu izda odločba o vrnitvi.
- (3) Zoper odločbo o vrnitvi, ki jo je izdala policija, se tujec lahko pritoži v roku treh dni od vročitve odločbe. O pritožbi odloči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, najkasneje v osmih dneh.
- (4) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločitvijo ministrstva, pristojnega za notranje zadeve iz prejšnjega odstavka, ima tujec pravico do brezplačne pravne pomoči, kot jo ureja zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

65. člen
(postopek izdaje odločbe o vrnitvi)

- (1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu po končanem postopku o prekršku zaradi kršitve druge ali tretje alineje drugega odstavka 60. člena tega zakona in v primeru iz prve alineje prvega odstavka 60. člena tega zakona, če tujec, ki je nedovoljeno vstopil, v postopku vračanja na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju oseb ni bil sprejet v državo pogodbenico.
- (2) V primeru, da policija tujcu z odločbo o vrnitvi določi rok za prostovoljno vrnitev, se odločba o vrnitvi izda na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.
- (3) Odločba o vrnitvi, izdana na obrazcu iz prejšnjega odstavka tega člena, se vroči osebno tujcu. Izrek in pravni pouk odločbe o vrnitvi, izdane v skladu s predpisom iz prejšnjega odstavka, sta prevedena v vsaj pet tujih jezikov.
- (4) V primeru, ko se tujcu z odločbo o vrnitvi ne določi rok za prostovoljno vrnitev in v primeru, ko se z odločbo o vrnitvi določi prepoved vstopa, se tujcu odločba o vrnitvi ne izda na obrazcu iz drugega odstavka tega člena. Odločba o vrnitvi se tujcu izda v pisni obliki in obsega ime organa, ki izdaja odločbo, številko in datum izdaje odločbe, uvod, izrek, obrazložitev, pouk o pravnem sredstvu, podpis uradne osebe in žig organa.
- (5) Odločba o vrnitvi iz prejšnjega odstavka se vroči osebno tujcu. Izrek in pravni pouk odločbe o vrnitvi morata biti na zahtevo tujca pisno ali ustno prevedena v jezik, ki ga tujec razume.

69. člen
(odstranitev tujca)

- (1) Policija tujca, ki države ni zapustil v roku, določenem za prostovoljno vrnitev, tujca, ki mu ni bil podaljšan rok za prostovoljno vrnitev na podlagi četrtega odstavka 67. člena tega zakona, tujca, ki mu je bila določena prepoved vstopa, in tujca, ki mu je bila izrečena stranska sankcija izгона tujca iz države, iz države odstrani.
- (2) Tujec se lahko odstrani iz države samo, če je odločba o vrnitvi, na podlagi katere je dolžan zapustiti državo, izvršljiva.
- (3) Tujca, ki se ga mora v skladu z zakonom odstraniti iz države, policija privede do državne meje in ga napoti čez mejo ali izroči organom te države.

(4) Policija privede do državne meje in napoti čez mejo ali izroči organom te države tudi tujca, ki se ga vrača na podlagi mednarodne pogodbe.

73. člen (dovolitev zadrževanja)

(1) Zadrževanje po tem zakonu pomeni dovoljenje tujcu, ki se ga mora odstraniti, da začasno ostane v Republiki Sloveniji.

(2) Zadrževanje v Republiki Sloveniji se dovoli tujcu, če:

- tujčeva odstranitev iz države v skladu s prejšnjim členom ni dovoljena,
- tujec nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je,
- zdravnik zaradi tujčevega zdravstvenega stanja odsvetuje takojšnjo odstranitev iz države,
- mladoletni tujec v Republiki Sloveniji obiskuje osnovno šolo, do zaključka šolskega leta,
- tujca država, katere državljan je ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, ni pripravljena sprejeti,
- odstranitev ni možna, ker ni mogoče zagotoviti prevoza tujca iz države po kopenski, zračni ali vodni poti,
- odstranitev ni možna, ker so v državi, katere državljan je tujec ali v državi, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, nastopile okoliščine, kot so naravne in druge nesreče, ki ne omogočajo vrnitve,
- za mladoletnega tujca brez spremstva to zahteva njegov skrbnik za posebni primer.

(3) Dovoljenje za zadrževanje izda policija na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti za dobo šestih mesecev. Dovoljenje se lahko na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti podaljša, dokler trajajo razlogi iz prejšnjega odstavka. Tujcu, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, policija izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.

(4) Policija z odločbo, s katero dovoli tujcu zadrževanje v Republiki Sloveniji, lahko določi kraj prebivanja na določenem naslovu.

(5) Obveznost tujca, da zapusti državo, z dovolitvijo zadrževanja ne preneha in se ne spremeni. V primeru obstoja razlogov za sum, da se bo tujec odstranitvi iz države poskusil izogniti, se mu lahko naloži obveznost rednega javljanja na najbližji policijski postaji, položitev ustrezne finančne garancije, predložitev dokumentov ali obveznost zadrževanja na določenem mestu.

74. člen (prenehanje dovolitve zadrževanja)

Dovolitev zadrževanja preneha če:

- prenehajo razlogi za dovolitev zadrževanja;
- tujec pridobi dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji na podlagi zakona ali mednarodne pogodbe;
- tujec v času dovolitve zadrževanja zapusti ozemlje Republike Slovenije;
- tujec ne upošteva obveznosti iz petega odstavka prejšnjega člena.

75. člen (pravice tujca, ki mu je dovoljeno zadrževanje)

(1) Tujec, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, osnovne oskrbe, šoloobvezni mladoletni tujci pa tudi pravico do osnovnega šolstva.

(2) Pravica do osnovne oskrbe iz prejšnjega odstavka je pravica do izplačila denarne pomoči v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne socialne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja center.

(3) Tujcu, ki ne ravna v skladu s prvim in drugim odstavkom 90. člena tega zakona, ne pripada pravica do osnovne oskrbe.

76. člen

(omejitev gibanja tujca, ki nezakonito prebiva)

(1) Za tujca, pri katerem obstaja nevarnost pobega ali ni zapustil države v določenem roku in ga iz kakršnih koli razlogov ni mogoče takoj odstraniti, odredi policija do njegove odstranitve iz države omejitev gibanja in nastanitev v centru ali nastanitev izven centra največ za šest mesecev.

(2) Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi v primerih, ko ni znana istovetnost tujca.

(3) Omejitev gibanja žensk, družin, otrok, mladoletnikov brez spremstva, ostarelih, huje bolnih in drugih ranljivih oseb, se zagotovi ločeno, da je zagotovljena ustrezna zasebnost. Minister, pristojen za notranje zadeve, določi postopek za nastanitev tujcev v centru.

(4) Omejitev gibanja lahko traja le toliko časa, kolikor je potrebno, da se izvede odstranitev tujca iz države, vendar ne dlje kot za šest mesecev.

(5) Tujca iz prvega odstavka tega člena, ki ga zaradi posebnih razlogov ali potreb ni mogoče nastaniti v centru, se v soglasju s socialnovarstvenim zavodom, na stroške centra, nastani v socialnovarstvenem zavodu ali zagotovi drugo ustrezno institucionalno varstvo.

(6) Tujec iz prvega in drugega odstavka tega člena ima enak obseg pravic kot tujec, ki mu je dovoljeno zadrževanje. Osnovna oskrba tujca se v tem primeru zagotavlja v centru in ne na način, kot je določeno v drugem odstavku 75. člena tega zakona.

78. člen

(postopek v zvezi z omejitvijo gibanja)

(1) Nastanitev tujca v center ali izven centra in bivanje pod strožjim policijskim nadzorom odredi policija z odločbo. Zoper odločbo o nastanitvi in odločbo o odreditvi bivanja pod strožjim policijskim nadzorom se tujec lahko pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe. O pritožbi odloči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh.

(2) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Zoper odločitev o pritožbi je dopusten upravni spor. O tožbi mora upravno sodišče odločiti v osmih dneh.

(4) Tujcu, ki mu je omejeno gibanje v centru, se omogoči vzpostaviti stik z zakonitim zastopnikom, družinskimi člani, skrbnikom in pristojnimi konzularnimi organi.

82. člen

(postopek z mladoletnimi tujci)

(1) V primeru odstranitve mladoletnega tujca brez spremstva staršev ali drugih zakonitih zastopnikov, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, policija takoj obvesti center za socialno delo, ki mora mladoletnemu tujcu nemudoma postaviti skrbnika za posebni primer. Policija izda odločbo o vrnitvi mladoletnemu tujcu brez spremstva, ko skrbnik za posebni primer po skrbni preučitvi vseh okoliščin ugotovi, da je to v najboljšem interesu mladoletnega tujca.

(2) Mladoletnega tujca iz prejšnjega odstavka se ne sme odstraniti v matično državo ali v tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti, dokler mu tam ni zagotovljen sprejem. Pred odstranitvijo se je potrebno prepričati, da bo mladoletni tujec vrnjen članu družine, izbranemu skrbniku ali ustreznim sprejemnim centrom v državi vrnitve. V nobenem primeru pa se mladoletnega tujca brez spremstva ne sme odstraniti v nasprotju s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spremenjeno s Protokoli št. 3, 5 in 8 ter dopolnjeno s Protokolom št. 2 ter njenimi protokoli št. 1, 4, 6, 7, 9, 10 in 11 (Uradni list RS – MP, št. 7/94), Evropsko konvencijo o preprečevanju mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja (Uradni list RS – MP, št. 1/94) ali Konvencijo o otrokovih pravicah (Uradni list RS – MP, št. 9/92) in

Evropsko konvencijo o uresničevanju otrokovih pravic (Uradni list RS – MP, št. 26/99). Do odstranitve se mladoletnemu tujcu dovoli zadrževanje v skladu z določbami tega zakona.

(3) Mladoletnega tujca in družino z mladoletnim tujcem se v dogovoru s skrbnikom za posebni primer nastani v primernih ustanovah za nastanitev mladoletnih oseb, kjer mu bodo zagotovljene pravice iz prejšnjega odstavka. Če to ni možno, se mladoletnega tujca brez spremstva in družino z mladoletnim tujcem nastani v center.

(4) Kadar identiteta mladoletnega tujca ni potrjena in obstaja dvom, da gre za mladoletno osebo, lahko policija ugotavlja starost osebe s pomočjo izvedencev. Na podlagi mnenja izvedenca policija o starosti osebe izda ugotovitveno odločbo. Zoper ugotovitveno odločbo se lahko tujec pritoži v roku osmih dni od vročitve odločbe. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(5) Strožji policijski nadzor se za mladoletnega tujca lahko odredi le izjemoma in to le skupaj s starši ali skupaj z enim izmed njih. Zoper mladoletnega tujca brez spremstva ni mogoče odrediti bivanja pod strožjim policijskim nadzorom.

84. člen (stroški odstranitve)

(1) Tujec iz prvega odstavka 76. člena tega zakona, ki ima lastna sredstva, je dolžan sam kriti stroške svojega preživljanja in nastanitve ter stroške odstranitve do višine lastnih sredstev.

(2) Tujec je dolžan lastna sredstva deponirati ob nastanitvi v centru. Zaradi zadovoljevanja nujnih osebnih potreb, tujec lahko zaprosi za vračilo dela deponiranih lastnih sredstev.

(3) Če tujec nima sredstev, se stroški iz prvega odstavka plačajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

(4) Stroške iz prvega odstavka tega člena solidarno nosi tudi oseba, ki je tujca pripeljala čez državno mejo na nedovoljen način ali mu omogočila nezakonito zaposlitev ali opravljanje dela ali omogočila nezakonito bivanje v Republiki Sloveniji, ter fizična ali pravna oseba, ki je tujcu omogočila pridobitev vizuma ali dovoljenja za prebivanje na podlagi dokumentacije, ki ni izkazovala pravega namena vstopa tujca v državo.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, s pravilnikom podrobneje predpiše pogoje in postopek deponiranja lastnih sredstev in vračila teh sredstev tujcu.

86. člen (organi)

(1) Diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, so pristojni za vodenje in odločanje v postopkih v zvezi z izdajo, razveljavitvijo, podaljšanjem in preklicem vizumov za kratkoročno in dolgoročno bivanje, za označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki nalepke v tujčevo potno listino ter odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala.

(2) Za ukrepe in odločitve ter postopke v zvezi s prebivanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote, na območju katerih tujec prebiva ali namerava prebivati, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Policija je pristojna za opravljanje mejne kontrole, za zavrnitev tujca na meji, izdajo vizuma za kratkoročno bivanje na meji, razveljavitve in preklic vizuma, označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki nalepke v tujčevo potno listino, odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala, za izvajanje ukrepov iz VI. poglavja tega zakona in za druge ukrepe in odločitve v zvezi s tujci na meji ali v državi, ki jih določa zakon, ter za izvajanje nadzorstva nad izvrševanjem določb tega zakona, katerih kršitve so določene kot prekrški.

4) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, opravlja upravne in strokovne zadeve, ki se nanašajo na migracijsko politiko, vstop, zapustitev in prebivanje tujcev v državi, odloča o pritožbah zoper odločbe izdane na prvi stopnji in sprejema ukrepe v zvezi s tujci, kadar je tako določeno z zakonom ter je pristojno za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz tretjega odstavka 51. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka sodeluje z drugimi ministrstvi, organi in službami, tako da usmerja in usklajuje njihovo delo. Zaradi zagotovitve povezanega in usklajenega opravljanja zadev iz prejšnjega odstavka, ki so skupnega pomena za več ministrstev in zaradi enotnega in organiziranega sodelovanja in usklajevanja, se pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, ustanovi skupno delovno telo.

87. člen

(pritožba in postopek na drugi stopnji)

(1) O pritožbah zoper odločbe in ukrepe, ki so jih na prvi stopnji izdali organi iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) O pritožbah zoper odločbe in sklepe, ki so jih na prvi stopnji izdala diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini, odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) Pritožba v zadevah izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljena le v primerih, če tujec uveljavlja svojo pravico do izdaje dovoljenja po 38., 39., 41., 42., 44., 47. in 48. členu tega zakona.

90. člen

(obveznosti tujca v postopku)

(1) Tujec mora ves čas postopka sodelovati s pristojnimi organi in se podrežati njihovim ukrepom. Tujec mora omogočiti pristojnemu organu dostop do vseh razpoložljivih dokazov ter predložiti vse listine in potrdila, ki jih ima in ki so lahko pomembna za postopek, ter se odzivati vabilom pristojnih organov. Pristojni organ lahko tujcu postavi primeren rok, v katerem mora predložiti zahtevane listine, potrdila oziroma druge dokaze, sicer jih ni dolžan upoštevati.

(2) Tujec, nastanjen v centru, mora, poleg spoštovanja obveznosti iz prejšnjega odstavka, sodelovati s policijo pri ugotavljanju njegove identitete.

(3) Če je bil postopek po tem zakonu uveden na zahtevo ali prošnjo tujca oziroma njegovega delodajalca in ga ni mogoče končati brez njegovega sodelovanja, se njegov molk šteje za umik zahteve, če kljub opozorilu pristojnega organa v postavljenem roku ne opravi nobenega dejanja za nadaljevanje oziroma dokončanja postopka oziroma, če se iz opustitve teh dejanj da sklepati, da ni več zainteresiran za nadaljevanje postopka.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za državljane EU, njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov.

91. člen

(odločanje)

(1) Pristojni organ v postopku odloča na podlagi dejstev in okoliščin, znanih v Republiki Sloveniji, če je v posameznem primeru potrebno, pa lahko tudi na podlagi dejstev in podatkov organov Republike Slovenije v tujini.

(2) O prošnjah za izdajo dovoljenja za prebivanje in potrdila o prijavi prebivanja mora pristojni organ odločiti čimprej, najpozneje pa v enem mesecu od prejema popolne prošnje. Kadar mora pristojni organ zaradi ugotovitve obstoja razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja ali potrdila izvesti poseben ugotovitveni postopek, mora o prošnji odločiti najpozneje v treh mesecih.

106. člen

(pomoč pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU)

(1) Tujci, ki niso državljani EU, so upravičeni do programov, ki zagotavljajo hitrejše vključevanje v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije, in sicer do:

- programov učenja slovenskega jezika in seznanjanja s slovensko zgodovino, kulturo in ustavno ureditvijo (v nadaljnjem besedilu: spoznavanje slovenske družbe),
- programov medsebojnega poznavanja in razumevanja s slovenskimi državljani,
- informiranja v zvezi z njihovim vključevanjem v slovensko družbo.

(2) Do brezplačne udeležbe v programih učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe so upravičeni tujci, ki niso državljani EU in ki:

- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, ter njihovi družinski člani, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine, ne glede na dolžino prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnost dovoljenja;
- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega z veljavnostjo najmanj enega leta;
- so družinski člani slovenskih državljanov ali državljanov EU, ki v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za prebivanje za družinskega člana, ne glede na dolžino prebivanja in veljavnost dovoljenja.

(3) Do udeležbe v programu učenja slovenskega jezika niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji, so vključeni v redni izobraževalni program v Republiki Sloveniji ali so že pridobili potrdilo o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenskega jezika na vsaj osnovni ravni. Do programa spoznavanje slovenske družbe niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji.

(4) Vlada Republike Slovenije z uredbo določi načine in obseg zagotavljanja programov pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU.

107. člen

(pristojnost)

(1) Za izvajanje programov učenja slovenskega jezika, spoznavanja slovenske družbe in informiranja tujcev, ki niso državljani EU, je pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) Za pripravo programov učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe je pristojno ministrstvo, pristojno za šolstvo.

(3) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kulturo, zagotavlja programe za spodbujanje medsebojnega poznavanja in razumevanja.

109. člen

(prijava in odjava prebivališča tujca)

Tujec, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, mora pristojnemu organu prijaviti svoje stalno ali začasno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

110. člen

(vrste evidenc)

(1) Zaradi zagotovitve podatkov o stanju, gibanju tujcev in odločanju o pravicah in dolžnostih tujcev po tem zakonu ter o listinah, ki so jim bile izdane, se vodijo evidence o:

- dovoljenjih za začasno prebivanje,
- dovoljenjih za stalno prebivanje,
- vizumih,
- potnih listih za tujca,
- tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja,
- tujcih, nastanjenih v centru,

- izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države,
- tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo,
- odpovedih prebivanja tujcu,
- zadržkih za izdajo potnega lista za tujca,
- tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor,
- tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra,
- tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo,
- izdanih odločbah o vrnitvi,
- vrnjenih in odstranjenih tujcih,
- overitvah garantnih pisem in
- udeležbi tujcev v programih vključevanja.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravlja evidence iz pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, štirinajste in sedemnajste alinee prejšnjega odstavka, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prejšnjega odstavka.

(3) Pristojni organ upravlja evidence iz prve, druge, četrte, devete, desete in šestnajste alinee prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(4) Organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo, upravlja evidenco iz tretje, trinajste, in petnajste alinee prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva in konzulati, upravljajo evidenco iz tretje alinee prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(6) Organi iz tretjega odstavka tega člena morajo podatke iz 111. člena tega zakona in podatke iz evidence o odpovedih prebivanja tujcu, določene v prvem in drugem odstavku 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o dovoljenjih za prebivanje in odpovedih prebivanja tujcu (Register tujcev). Organi iz tretjega in petega odstavka tega člena morajo podatke iz 113. člena tega zakona in podatke iz četrtega odstavka 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o potnih listih za tujca in zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (Evidenca potnih listin).

(7) V evidenci iz tretje alinee prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka 112. člena tega zakona tudi podatke iz zadnje alinee prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(8) V evidenci iz četrte alinee prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ lahko podatke iz evidence o udeležbi tujcev na tečajih slovenskega jezika uporablja v postopkih pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

(10) Pristojni organi iz drugega odstavka tega člena in ministrstvo, pristojno za notranje zadeve iz obstoječih zbirk podatkov Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje brezplačno pridobivajo podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala (priimek, ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo ter strokovna izobrazba in poklic osebe, kateri je izdano/prenehalo delovno dovoljenje, območna enota Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za izdajo delovnega dovoljenja, številka delovnega dovoljenja/odločbe, sklepa, datum odločitve/izdaje, začetek in zaključek veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o vloženi novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja, podatek o območni enoti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju, številka zadeve prenehanja, vrsta prenehanja delovnega dovoljenja, razlog prenehanja delovnega dovoljenja, datum prenehanja delovnega dovoljenja). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko Register tujcev poveže z zbirko podatkov Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje.

111. člen
(podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. zakonski stan;
9. poklic;
10. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
11. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
12. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
13. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
14. način zagotovitve (viri) sredstev za preživetje;
15. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
16. datum vložitve prošnje.

(2) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstne odtise na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je tujec dolžan dati tudi v primeru, ko zaradi pogošitve dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, prosi za izdajo nove listine, in v primeru zamenjave dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(4) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki dovoljenja, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen, ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje.

(5) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenj za prebivanje se o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogrēšitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

112. člen
(podatki za izdajo vizuma)

(1) Tujec je v prošnji za izdajo vizuma dolžan dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določen;
2. priimek in ime;
3. priimek ob rojstvu;
4. rojstni datum (dan, mesec, leto) in kraj rojstva (država, kraj);
5. spol;
6. državljanstvo;
7. državljanstvo ob rojstvu;
8. zakonski stan;
9. priimek in ime matere in očeta ali priimek in ime zakonitih zastopnikov;
10. podatke o potnem listu (vrsta potnega lista, številka potnega lista, organ, ki je potni list izdal, datum izdaje potnega lista, veljavnost potnega lista);
11. poklic;
12. priimek in ime zakonca;
13. priimek zakonca ob rojstvu;
14. datum in kraj rojstva zakonca;
15. priimek, ime in datum rojstva otrok;
16. osebne podatke o državljanu EU, kadar je tujec njegov družinski član (priimek in ime, rojstni datum, številka potnega lista ali osebne izkaznice, sorodstveno razmerje z državljanom EU);
17. naslov bivanja v tujini, elektronski naslov in telefonsko številko;
18. o serijski številki in veljavnosti vizumov, ki so jih izdale druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985;
19. o državi pogodbenici Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 kot državi prvega vstopa v schengensko območje in o državi pogodbenici, v katero je namenjen;
20. o dovoljenju za vstop v državo, v katero je namenjen (organ, ki je dovoljenje izdal, začetek in konec veljavnosti dovoljenja);
21. o številki overitve garantnega pisma.

(2) Poleg podatkov iz prvega odstavka je tujec dolžan prošnji za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje in prošnji za izdajo letališko tranzitnega vizuma priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca in dati prstne odtise za njihov digitalni zajem, kot to ureja Vizumski zakonik. Prošnji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje pa je poleg podatkov iz prvega odstavka tujec dolžan priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca.

(3) V evidenci vizumov (evidenca iz tretje alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena ter podatke o kraju bivanja tujca v Republiki Sloveniji. V evidenci vizumov obdeluje organ tudi podatke o številki prošnje, kraju in datumu vložitve prošnje, vrsti, datumu izdaje, veljavnosti, dovoljenem številu vstopov, dovoljenih dneh bivanja in serijski številki vizuma, datumu in razlogu razveljavitve ali preklica vizuma ter datumu in razlogu za zavrnitev prošnje za izdajo vizuma. V evidenci vizumov obdeluje organ tudi podatke o državah pogodbenicah Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, s katerimi je v postopku izdaje vizuma za kratkoročno bivanje in v postopku izdaje letališko tranzitnega vizuma potekalo predhodno posvetovanje glede izdaje vizuma, datumu posvetovanja, datumu in vsebini odgovora posamezne države pogodbenice ter

v primeru, ko je bila prošnja za izdajo vizuma vložena pri zunanjem ponudniku storitev, tudi podatek o nazivu in naslovu zunanjega ponudnika storitev.

(4) Prošnja za izdajo vizuma ter dokumenti, vključno s kopijami dokumentov, ki jih tujec predloži v postopku izdaje vizuma, odločba o zavrnitvi izdaje, sklepi in ostala pisanja v postopku izdaje vizuma, se hranijo pet let po poteku veljavnosti vizuma, v primeru, da vizum ni bil izdan pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo vizuma, nato se uničijo.

(5) V evidenci overitev garantnih pisem (evidenca iz šestnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ podatke o številki overitve garantnega pisma in o organu, ki je overitev opravil, o priimku in imenu garanta, datumu rojstva garanta, enotni matični številki garanta, državljanstvu garanta, naslovu stalnega oziroma začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, telefonski številki garanta, finančnih sredstvih garanta, lastništvu ali najemu nepremičnine garanta ter podatke iz kazenske evidence za garanta. Kadar je garant pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, se v evidenci garantnih pisem obdelujejo podatki o firmi oziroma imenu, sedežu in telefonski številki pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, matični številki pravne osebe, imenih in priimkih zakonitih zastopnikov in pooblaščenecv.

(6) V evidenci overitev garantnih pisem se poleg podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena obdelujejo tudi naslednji podatki o tujcu:

- priimek in ime;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- številka potnega lista;
- namen obiska;
- razmerje do garanta;
- informacija o tem, da je bil pridobljen podatek iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje ter evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi.

(7) Vsebinski podatki iz sedme alinee prejšnjega odstavka, ki se vodijo v spisih upravnih zadev, se uničijo v roku dveh let od njihove obdelave v upravnem postopku.

119. člen (prijava prebivanja)

(1) Državljan EU, ki pride v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez prijave prebivanja tri mesece od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje kot tri mesece, mora pred pretekom trimesečnega dovoljenega prebivanja pri upravni enoti, na območju katere prebiva, prijaviti prebivanje.

(2) O vloženi prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja upravna enota državljanu EU izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(3) Razlogi, zaradi katerih se državljanu EU lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, so:

- zaposlitev ali delo;
- samozaposlitev;
- izvajanje storitev;
- študij ali druge oblike izobraževanja;
- združitev družine in drugi razlogi.

(4) Za izdajo potrdila o prijavi prebivanja je pristojna upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

123. člen

(prijava prebivanja državljana EU zaradi združitve družine in iz drugih razlogov)

(1) Državljanu EU, ki je družinski član državljana EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za stalno prebivanje ali je družinski član slovenskega državljana, in želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi združitve družine, ali državljanu EU, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji iz drugih razlogov, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU in njegovega družinskega člana, če gre za izdajo potrdila o prijavi prebivanja zaradi združitve družine, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo;
- ustrezno zdravstveno zavarovanje.

(2) Državljan EU ali njegov družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alinee prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU ali njegovemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU ali njegovemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU ali njegov družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

124. člen

(zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja se državljanu EU ne izda, če:

- ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila, opredeljenih pri posameznih razlogih, zaradi katerih se potrdilo izda;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- se v postopku izdaje prvega potrdila o prijavi prebivanja ugotovi, da je okužen z nalezljivo boleznijo z možnostjo epidemije, navedeno v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z nalezljivo boleznijo, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- se ugotovi, da v Republiki Sloveniji dela v nasprotju s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zaposlovanje in delo ali v nasprotju s predpisi o preprečevanju zaposlovanja in dela na črno.

(2) Če upravna enota oceni, da je za ugotavljanje razloga iz druge alinee prejšnjega odstavka potrebno pridobiti podatke o kaznovanosti državljana EU v drugi državi članici, mora te podatke pridobiti sama.

(3) V primeru, da državljan EU v postopku izdaje prvega potrdila o prijavi prebivanja kaže resne znake nalezljive bolezni iz tretje alinee prvega odstavka tega člena in od njegovega vstopa v Republiko Slovenijo še niso potekli trije meseci, mora na zahtevo upravne enote opraviti zdravniški pregled. Sredstva za zdravniški pregled zagotovi ministrstvo, pristojno za zdravje.

127. člen

(družinski člani državljana EU in družinski člani slovenskega državljana)

(1) Družinski člani državljana EU in družinski člani slovenskega državljana (v nadaljnjem besedilu: družinski član) po tem zakonu so:

- zakonec ali registriran partner;
- potomci do dopolnjenega 21. leta starosti;
- potomci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, do dopolnjenega 21. leta starosti;
- potomci, starejši od 21 let, in predniki, katere je državljan EU ali slovenski državljan po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;
- potomci, starejši od 21 let, in predniki zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki jih je zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;
- predniki državljana EU in slovenskega državljana do njegovega 21. leta starosti.

Za družinskega člana šteje tudi druga oseba, ki je kot član gospodinjstva v drugi državi članici Evropske unije prebivala z državljanom EU ali slovenskim državljanom, ali jo je državljan EU ali slovenski državljan po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali jo dejansko preživlja, kakor tudi oseba, za katero državljan EU ali slovenski državljan, zaradi njenega zdravstvenega stanja, osebno skrbi in partner, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti.

(2) Družinski član, ki je državljan EU, lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom in za vstop ne potrebuje dovoljenja za vstop ne glede na namen prebivanja v Republiki Sloveniji.

(3) Družinski član, ki ni državljan EU, lahko zaradi združitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom vstopi v Republiko Slovenijo z veljavnim potnim listom, v katerem je vizum, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če je državljan države, s katero je Republika Slovenija ukinila vizume, ali z veljavnim potnim listom in dovoljenjem za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, razen če z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

(4) Družinskemu članu se vstop zavrne, če:

- nima ustreznega dokumenta oziroma dovoljenja iz drugega ali tretjega odstavka tega člena;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- kaže resne znake nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma resne znake druge nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(5) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(6) Zoper zavrnitev vstopa se lahko družinski član pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(7) Družinski član, ki je v Republiko Slovenijo vstopil na podlagi veljavne osebne izkaznice, potnega lista, potnega lista in dovoljenja za prebivanje, izdanega s strani druge države članice

Evropske unije ali potnega lista in vizuma za vstop, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje tri mesece od dneva vstopa v državo.

(8) Če želi družinski član, ki ni državljan EU, zaradi združitve oziroma ohranitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom na območju Republike Slovenije prebivati dlje, kot je dovoljeno po prejšnjem odstavku, mora pred pretekom dovoljenega prebivanja on sam oziroma njegov zakoniti zastopnik ali državljan EU oziroma slovenski državljan pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU.

(9) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

133. člen

(prenehanje dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu)

Dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu preneha, če:

- poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljeno;
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države;
- se dovoljenju odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku;
- pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;
- je v času veljavnosti dovoljenja odsoten iz Republike Slovenije več kot šest mesecev na leto;
- je v času veljavnosti dovoljenja iz Republike Slovenije enkrat odsoten več kot dvanajst zaporednih mesecev, razen če je bil odsoten iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo ali zaradi služenja vojaškega roka;
- pred pretekom veljavnosti dovoljenja pridobi novo dovoljenje za začasno prebivanje;
- umre.

134. člen

(prenehanje prijave prebivanja državljana EU)

(1) Državljanu EU, ki ima potrdilo o prijavi prebivanja v Republiki Sloveniji, prijava prebivanja preneha, če:

- se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila iz istega ali drugega razloga, zaradi katerega je bilo potrdilo izdano ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje potrdila;
- se pravici do prebivanja odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku.

(2) Pri odločanju o prenehanju prijave prebivanja zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj, mora pristojni organ upoštevati dolžino prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(3) O prenehanju prijave prebivanja odloča upravna enota, ki je izdala potrdilo o prijavi prebivanja, ali upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

(4) O prenehanju prijave prebivanja iz prvega odstavka tega člena se izda odločba, zoper katero je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.

(5) Državljanu EU prijava prebivanja preneha tudi, če:

- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države;
- pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;
- umre.

135. člen

(prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje)

Državljanu EU ali družinskemu članu dovoljenje za stalno prebivanje preneha, če:

- se izseli ali ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno več kot dve leti;
- mu je izrečena pravnomočna stranska sankcija izgon tujca iz države;
- mu je odpovedano prebivanje;
- pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- se dovoljenju odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku;
- umre;
- je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska skupnost registrirana izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje.

137. člen

(način izdaje, vsebina in oblika potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za prebivanje, označitev prenehanja ter plačilo takse)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenje za začasno in stalno prebivanje za družinskega člana in dovoljenje za stalno prebivanje za državljana EU se izda v obliki izkaznice.

(2) Potrdilo o prijavi prebivanja in dovoljenje za prebivanje iz prejšnjega odstavka mora vsebovati fotografijo osebe, kateri je izdano, in podatke:

- vrsti dovoljenja;
- roku veljavnosti in
- priimek in ime, državljanstvo, spol in datum rojstva osebe, kateri je potrdilo ali dovoljenje izdano.

(3) Način izdaje, vsebino in obliko potrdila o prijavi prebivanja in dovoljenja za prebivanje ter način označitve prenehanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) V postopku izdaje potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU in dovoljenja za začasno in stalno prebivanje za njegovega družinskega člana se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje osebne izkaznice za državljana Republike Slovenije z veljavnostjo desetih let.

(5) Izvajalec izkaznice iz prvega odstavka tega člena, sme osebne podatke iz drugega odstavka tega člena uporabljati za potrebe vpisa podatkov na obrazec potrdila ali dovoljenja in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

138. člen

(odstranitev)

(1) Državljan EU in družinski član, ki ne zapusti Republike Slovenije prostovoljno, se iz države odstrani, če:

- mu je izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države;
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je zavrnjena izdaja potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mu je potrdilo o prijavi prebivanja prenehalo ali mu je bilo dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- mu je zavrnjena izdaja prvega potrdila o prijavi prebivanja ali prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi nevarnosti za javno zdravje iz tretje alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Razen v izjemnih primerih, rok za zapustitev države ne sme biti krajši od enega meseca.

(3) Glede postopka odstranitve se smiselno uporablja določba tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

(4) V kolikor državljan EU ali družinski član iz Republike Slovenije ni odstranjen v roku dveh let od dokončnosti odločbe o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mora upravna enota, ki je izdala odločbo, preveriti ali državljan EU oziroma družinski član še vedno predstavlja resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. V primeru ugotovljene resne in dejanske nevarnosti ali obstoja suma iz prejšnjega stavka, se postopek odstranitve državljana EU ali družinskega člana iz države nadaljuje, v nasprotnem primeru pa upravna enota odločbo o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje z odločbo odpravi.

VI. OSNUTKI PODZAKONSKIH AKTOV, KI SE SPREMINJAJO NA PODLAGI SPREJETEGA ZAKONA

Na podlagi šestega odstavka 58. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 – popr. in xx/14) izdaja minister za notranje zadeve v soglasju z ministrico za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti

Pravilnik o načinu izdaje dovoljenja za prebivanje, načinu zajemanja prstnih odtisov in načinu označitve prenehanja dovoljenja za prebivanje

1. člen

V Pravilniku o načinu izdaje dovoljenja za prebivanje, načinu zajemanja prstnih odtisov in načinu označitve prenehanja dovoljenja za prebivanje (Uradni list RS, št. 85/11 in 65/13) se Priloga 1 in Priloga 2 nadomestita z novo Prilogo 1 in novo Prilogo 2, ki sta sestavni del tega pravilnika.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007- /2013

Ljubljana, dne

EVA: 2014-1711-0022

Dr. Gregor Virant
Minister
za notranje zadeve

Soglašam!
Dr. Anja Kopač Mrak
Ministrica
za delo, družino, socialne zadeve
in enake možnosti

Priloga št. 1

(obrazci prošelj za izdajo dovoljenja za prebivanje)

OPOMBA: Besedilo obrazcev prošelj za izdajo dovoljenja za prebivanje je poleg v slovenskem jeziku lahko napisano tudi v tujih jezikih.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

PROŠNJA ZA IZDAJO - PODALJŠANJE
(ustrezno obkroži)

ENOTNEGA DOVOLJENJA ZA PREBIVANJE IN DELO
(37. člen Zakona o tujcih)

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9 ¹ . Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11 ² . Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
12. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (država, kraj, ulica in hišna številka):	

¹ Polje 9 se izpolni v primeru, če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje, oziroma če je tujec

nekdanji imetnik modre karte EU.

² Polje 11 se izpolni v primeru prošnje za izdajo prvega enotnega dovoljenja, polje 12 pa v primeru prošnje za podaljšanje enotnega dovoljenja.

Prošnji za izdajo – podaljšanje enotnega dovoljenja tujec priloži:

- fotografijo ali referenčno številko iz elektronskega odložišča fotografij;
- fotokopijo potnega lista;
- dokazilo o obveznem zdravstvenem zavarovanju, kadar tujec navede, da v Republiki Sloveniji ni obvezno zdravstveno zavarovan;
- dokazilo za zadostnih sredstvih za preživljanje;
- potrdilo iz kazenske evidence matične države (v primeru izdaje prvega dovoljenja - obvezno);

Prošnji za izdajo – podaljšanje enotnega dovoljenja delodajalec priloži:

A – v primeru nove zaposlitve tujca

A1 - izjavo, da je imel delodajalec za obdobje zadnjih šest mesecev pozitiven poslovni izid v višini najmanj dveh minimalnih bruto plač, ali da je v zadnjih štirih mesecih investiral v povečanje opredmetenih osnovnih sredstev za opravljanje dejavnosti najmanj v višini 10.000 EUR (obrazec ZRSZ-TUJ-2-1);

A2 - pogodbo o zaposlitvi, podpisano s strani delodajalca;

A3 – dokazilo o strokovni izobrazbi ali poklicni kvalifikaciji tujca.

B – v primeru izdaje enotnega dovoljenja brez kontrole trga dela (ustrezno obkroži)

- a) kapitalska družba želi zaposliti tujca, ki je najmanj 51-odstotno udeležen v kapitalu te gospodarske družbe, razen če je ta tujec hkrati tudi edini zastopnik te družbe;
 - b) organ državne uprave, drug državni organ ali organ samoupravne lokalne skupnosti oziroma nosilec javnega pooblastila želi zaposliti tujega strokovnjaka;
 - c) izobraževalni ali kulturni zavod, ustanova ali društvo želi zaposliti tujega učitelja, profesorja, lektorja ali drugega strokovnjaka;
 - d) kulturni zavod, ustanova ali društvo želi zaposliti tujega kulturnega delavca;
 - e) športno društvo, zavod za šport ali gospodarska družba želi zaposliti tujega športnika, trenerja ali strokovnega delavca v športu;
 - f) diplomatsko ali konzularno predstavništvo, mednarodna organizacija ali misija tuje države želi zaposliti tujca, ki ga ne more zaposliti po mednarodnem pravu;
 - g) delodajalec želi zaposliti tujca – delovnega invalida, ki je med trajanjem delovnega razmerja v Republiki Sloveniji utrpel poškodbo pri delu ali poklicno bolezen in mu je z odločbo Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije ali sodišča v Republiki Sloveniji priznana pravica na podlagi invalidnosti (poklicna rehabilitacija, pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega in delna invalidska pokojnina ali nadomestilo za invalidnost);
- B1 - pogodbo o zaposlitvi;
- B2 - pritrdilno mnenje pristojnega ministrstva ali pristojne službe vlade, v primerih iz točk b), c), d) in f);
- B3 - pritrdilno mnenje Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez, v primeru iz točke e)
- B4 - dokazilo o ustrezni izobrazbi tujca;
- B5 - fotokopijo odločbe Zavoda za invalidsko in pokojninsko zavarovanje Slovenije ali sodišča v Republiki Sloveniji, s katero je tujcu priznana pravica na podlagi invalidnosti, v primeru iz točke g)

C – v primeru izdaje enotnega dovoljenja za delo tujih zastopnikov

C1 – fotokopijo najemne pogodbe, v primeru najema poslovnega prostora ali prostora, kjer ima sedež;

C2 – izpis iz zemljiške knjige, v primeru lastništva poslovnega prostora ali prostora, kjer ima sedež;

C3 – dokazilo o stvarnih vložkih, če stvarni vložki predstavljajo del osnovnega kapitala (fotokopija poročila o stvarnih vložkih);

C4 – dokazilo o nakupu opredmetenih osnovnih sredstev v višini 22.500 EUR;

C5 – podatek o številu zaposlenih;

C6 – pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo civilnega prava;

C7 – izjavo, da je imel delodajalec za obdobje zadnjih šestih mesecev pozitiven poslovni izid v višini najmanj dveh minimalnih bruto plač ali da je v zadnjih štirih mesecih investiral v povečanje opredmetenih osnovnih sredstev za opravljanje dejavnosti v višini več kot 10.000 EUR, na predpisanem obrazcu (v primeru, če je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik že registriran šest mesecev);

D – v primeru izdaje enotnega dovoljenja za usposabljanje

D1 – pogodbo o zaposlitvi tujca, ki jo podpiše delodajalec in izjavo tujca, da se je pripravljen zaposeliti pri tem delodajalcu, v primeru sklenitve delovnega razmerja;

D2 – program usposabljanja in izpopolnjevanja;

D3 – mnenje pristojne institucije (gospodarsko združenje, pristojna zbornica, pristojno ministrstvo);

– V primeru usposabljanja tujih napotnih delavcev ali tujim napotnim delavcem za usposabljanje slovenskih delavcev:

D4 – dokazilo o registraciji tuje gospodarske družbe;

D5 – dokazilo o kapitalski povezanosti ali sklenjeni pogodbi o poslovno-tehničnem sodelovanju ali o prenosu tehnologije;

D6 – soglasje pristojne zbornice;

D7 – pogodbo o usposabljanju med slovensko in tujo gospodarsko družbo, s programom usposabljanja, potrjenim s strani pristojne zbornice;

D8 – seznam tujih delavcev na predpisanem obrazcu;

D9 – dokazilo, da so tuji delavci zaposleni v tuji gospodarski družbi.

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- soglasje pristojnega organa k izdaji enotnega dovoljenja (podatke, ki so po Zakonu o zaposlovanju in delu tujcev potrebni za izdajo dovoljenja za zaposlitev);
- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan;
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije;
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji;
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji;
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

V postopku izdaje soglasja k enotnemu dovoljenju bo Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, kot pristojni organ za podajo soglasja k enotnemu dovoljenju, po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- podatek o registraciji oziroma vpisu v ustrezen register;

- podatek, da delodajalec šest mesecev pred vložitvijo vloge ni vložil pisnega obvestila o prenehanju potreb po delu večjega števila delavcev na zavod;
- podatek, da delodajalec šest mesecev pred vložitvijo vloge ni odpuščal iz poslovnih razlogov delavcev, ki izpolnjujejo pogoje za zasedbo delovnega mesta, za katero je delodajalec vložil vlogo;
- podatek, da delodajalec šest mesecev pred vložitvijo vloge ni zavrnil zaposlitve brezposelne osebe, ki je ustrezala zahtevanim pogojem;
- podatek, da je delodajalec zadnji šest mesecev pred vložitvijo vloge predlagal obračune davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja in ima na dan vpogleda v podatke davčnega organa poravnane davke in prispevke iz naslova zaposlitve in dela;
- podatek o prijavi potrebe po delavcu podatek, da kvota delovnih dovoljenj ni izkoriščena
- podatek iz poslovnega registra, iz katerega je razvidno, da je nastopilo univerzalno pravno nasledstvo (v primeru pravnega nasledstva)

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA ODOBRITEV ZAMENJAVE DELOVNEGA MESTA - ZAMENJAVO
DELODAJALCA - ZA ZAPOSILITEV PRI VEČ DELODAJALCIH
(ustrezno obkroži)**

(37. člen Zakona o tujcih)

prostor za fotografijo ali referenčna številka iz elektronskega odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11. Začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
12. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (država, kraj, ulica in hišna številka):	
14. Datum izdaje enotnega dovoljenja in njegova veljavnost do:	
20. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
17. Trenutni delodajalec in delovno mesto :	
18. Trenutni delodajalec in bodoče delovno mesto:	
19. Bodoči delodajalec oziroma delodajalci in delovno mesto pri bodočem delodajalcu / delodajalcih:	

19. Firma ali ime delodajalca:	
20. Sedež ali naslov delodajalca:	
21. Matična številka delodajalca:	22. Davčna številka delodajalca:
23. Vrsta in stopnja strokovne izobrazbe ali nacionalna poklicna kvalifikacija tujca:	
24. Koda poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljat:	25. Naziv delovnega mesta za katero se sklepa delovno razmerje:
26. Opis del in nalog delovnega mesta:	
27. Kraj opravljanja dela: (ustrezno obkroži) a) na sedežu delodajalca b) na terenu -lokacija	
28. Poklicna oziroma strokovna izobrazba ali nacionalna poklicna kvalifikacija, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta:	
29. Druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta:	
31. Datum vložitve prošnje:	32. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:

Prošnji za odobritev zamenjave delovnega mesta, delodajalca oziroma zaposlitve pri več delodajalcih je potrebno priložiti:

- sporazum med delodajalcem, pri katerem je tujec že zaposlen, delodajalcem, ki želi tujca zaposliti in tujcem.

V postopku izdaje soglasja k zamenjavi delovnega mesta, delodajalca oziroma zaposlitve pri več delodajalcih, bo Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje preveril naslednje podatke:

- podatek o registraciji oziroma vpisu delodajalca v ustrezen register
- podatek, da je delodajalec zadnjih šest mesecev pred vložitvijo vloge oziroma za čas poslovanja, če je ta krajši od šestih mesecev, predlagal obračune davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja in ima na dav vpogleda v podatke davčnega organa poravnane davke in prispevke iz naslova zaposlitve in dela,
- podatek o tem, ali so v evidenci brezposelnih oseb ustrezne domače ali z domačimi izenačene brezposelne osebe, kadar je v skladu z Zakonom o zaposlovanju in delu tujcev (Ur. l. RS, št. 26/11) določena kontrola trga dela;

- podatek o prepovedi zaposlovanja in dela tujcev pri delodajalcu v skladu s 1. točko četrtega odstavka, 1. točko petega odstavka, po šestem ali devetem odstavku 55. člena Zakona o zaposlovanju in delu tujcev;
- podatek o prijavi potrebe po delavcu , ki jo pri Zavodu RS za zaposlovanje na obrazcu PD vložijo delodajalec, pri katerem se bo tujec zaposlil
- podatek, da je tujec najmanj en mesec neprekinjeno zaposlen in na tej podlagi prijavljen v socialno zavarovanje pri prvem delodajalcu.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

PROŠNJA ZA IZDAJO - PODALJŠANJE DOVOLJENJA
(ustrezno obkroži)

ZA ZAČASNO PREBIVANJE
ZARADI OPRAVLJANJA DELA NA PODROČJU RAZISKAV
ALI VISokega ŠOLSTVA

(38 člen Zakona o tujcih)

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Poklic:
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11. Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
12. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (država, kraj, ulica in hišna številka):	
13 ³ . Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	14. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)

³ Polje se ne izpolni v primeru vloge za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, vložene na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini

15. Razlog ali namen prebivanja v Republiki Sloveniji:	
16. Naziv raziskovalne organizacije ali visokošolskega zavoda iz RS, s katerim je sklenjen sporazum o gostovanju:	
17. Država članica EU, v kateri je izdano dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in veljavnost dovoljenja (do):	
18. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
19. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
20. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
21. Datum vložitve prošnje:	22. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA ZAČASNA

Prošnji za izdajo – podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav ali visokega šolstva je potrebno priložiti:

- fotografijo ali referenčno številko iz elektronskega odložišča fotografij;
- fotokopijo potnega lista;
- dokazilo o obveznem zdravstvenem zavarovanju, kadar tujec navede, da v Republiki Sloveniji ni obvezno zdravstveno zavarovan;
- dokazilo za zadostnih sredstvih za preživljanje;
- potrdilo iz kazenske evidence matične države (v primeru izdaje prvega dovoljenja - obvezno);
- sporazum o gostovanju, sklenjen z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom.

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- o obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan;

- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije;
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji;
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji;
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost;
- podatek o dovoljenju za zaposlitev.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

PROŠNJA ZA IZDAJO - PODALJŠANJE
(ustrezno obkroži)

DOVOLJENJA ZA ZAČASNO PREBIVANJE
ZARADI VISOKOKVALIFICIRANE ZAPOSLOTITVE
(39. in 41. člen Zakona o tujcih)

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	
9. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
10. Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
11 ⁴ . Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (država, kraj, ulica in hišna številka):	
12 ⁵ . Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	13. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)

⁴ Polje 11 se izpolni v primeru vloge za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje.

⁵ Polje 12 se izpolni v primeru vloge za podaljšanje oziroma izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje.

14 ⁶ . Država članica EU, ki je vlagatelju izdala modro karto EU in veljavnost izdane modre karte EU (do):	
15. Razlog ali namen prebivanja v Republiki Sloveniji:	
16. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
17. Delodajalec, pri katerem se bo tujec zaposlil:	
18. Firma ali ime delodajalca:	
19. Sedež ali naslov delodajalca:	
20. Matična številka delodajalca:	21. Davčna številka delodajalca:
22. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
23. Datum vložitve prošnje:	24. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje (modre karte EU) oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA ZAČASNA

Vlogi za izdajo – podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi visokokvalificirane zaposlitve je potrebno priložiti:

- fotografijo ali referenčno številko iz elektronskega odložišča fotografij;
- fotokopijo potnega lista;
- dokazilo o obveznem zdravstvenem zavarovanju, kadar tujec navede, da v Republiki Sloveniji ni obvezno zdravstveno zavarovan;
- dokazilo za zadostnih sredstvih za preživljanje;
- potrdilo iz kazenske evidence matične države (v primeru izdaje prvega dovoljenja - obvezno);
- pogodbo o zaposlitvi, ki jo podpiše delodajalec, za najmanj eno leto, v kateri mora biti tujcu zagotovljena plača v višini najmanj 1,5 povprečne letne bruto plače v Republiki Sloveniji, nazadnje objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije:

⁶ Polje 14 se izpolni, če ima tujec, ki vloži vlogo, v drugi državi članici EU izdano modro karto EU.

- dokazilo o ustrezni izobrazbi (odločba ali mnenje pristojnega organa v Republiki Sloveniji za priznavanje oziroma vrednotenje izobraževanja) ali dokazilo o priznani poklicni kvalifikaciji, v primeru opravljanja reguliranega poklica.

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršek pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

V postopku izdaje soglasja k izdaji dovoljenja za prebivanje, bo Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pridobil naslednje podatke:

- podatek o registraciji oziroma vpisu delodajalca v ustrezen register;
- podatek, da je delodajalec zadnjih šest mesecev pred vložitvijo vloge oziroma za čas poslovanja, če je ta krajši od šestih mesecev, predlagal obračune davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja in ima na dan vpogleda v podatke davčnega organa poravnane davke in prispevke iz naslova zaposlitve in dela;
- podatek o tem, da je delodajalec prijavi prosto delovno mesto;
- podatek o prepovedi zaposlovanja in dela tujcev pri delodajalcu v skladu s 1. točko četrtega odstavka, 1. točko petega odstavka, po šestem ali devetem odstavku 55. člena Zakona o zaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 26/11).

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

PROŠNJA ZA IZDAJO - PODALJŠANJE
(ustrezno obkroži)

**DOVOLJENJA ZA ZAČASNO PREBIVANJE
ZA DRUŽINSKEGA ČLANA IMETNIKA MODRE KARTE EU
(42. člen Zakona o tujcih)¹**

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO vlagatelja:	
2. Priimek in ime vlagatelja:	
3. Država članica EU, ki je vlagatelju izdala modro karto EU in veljavnost modre karte (do):	
4. Sedanje začasno oziroma stalno prebivališče vlagatelja v Republiki Sloveniji ali v tujini (naselje, ulica in hišna številka):	
5. EMŠO družinskega člana, če je določena:	
6. Priimek in ime:	
7. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
8. Spol:	9. Državljanstvo:
10. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	11. Rojstni kraj (država, kraj):

¹ V vsa polja, razen v polja 1, 2, 3, 4 in 24, se vpišejo podatki o tujcu, za katerega se vlaga prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje. Polji 16 in 20 izpolni tujec v primeru, če ima družinski član v drugi državi članici EU izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Polje 17 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

12. Zakonski stan:	13. Poklic:
14. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
15. Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
16. Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	17. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
18. Razlog ali namen prebivanja v Republiki Sloveniji:	
19. Sorodstveno oziroma drugo razmerje z vlagateljem:	
20. Država članica EU, v kateri ima družinski član dovoljenje za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, vrsta dovoljenja (začasno, trajno) in veljavnost dovoljenja (do):	
21. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
22. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
23. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
24. Datum vložitve prošnje:	25. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA ZAČASNA

Vlogi za izdajo – podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU je potrebno priložiti:

- fotografijo ali referenčno številko iz elektronskega odložišča fotografij;
- fotokopijo potnega lista;

- dokazilo o obveznem zdravstvenem zavarovanju, kadar tujec navede, da v Republiki Sloveniji ni obvezno zdravstveno zavarovan;
- dokazilo za zadostnih sredstvih za preživljanje;
- potrdilo iz kazenske evidence matične države (v primeru izdaje prvega dovoljenja - obvezno);
- dokazilo o obstoju sorodstvenega razmerja oziroma družinske skupnosti (rojstni list, poročni list, ipd., če matična dejstva niso vpisana v matični register Republike Slovenije).

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- iz matičnega registra Republike Slovenije o rojstvu ali sklenjeni zakonski zvezi tujca na območju Republike Slovenije, oziroma o drugih matičnih dejstvih, če so vpisana v matični register Republike Slovenije,
- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije;
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji;
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji;
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA ODOBRITEV
ZAMENJAVE DELODAJALCA – ZAMENJAVE DELOVNEGA MESTA
(ustrezno obkroži)**

**IMETNIKA MODRE KARTE
(39. člen Zakona o tujcih)**

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Davčna številka:
10. Prijavljeno začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
11. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (država, kraj, ulica in hišna številka):	
12. Datum izdaje modre karte EU in njena veljavnost do:	13. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:
14. Trenutni delodajalec in delovno mesto:	
15. Trenutni delodajalec in bodoče delovno mesto:	
15. Bodoči delodajalec in bodoče delovno mesto:	
16 ⁷ . Firma ali ime delodajalca:	
18. Sedež ali naslov delodajalca:	
19. Matična številka delodajalca:	20. Matična številka delodajalca:
24. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
25. Datum vložitve prošnje oziroma obvestila:	25. Podpis vlagatelja:

⁷ Polja od 16 do 20 se izpolnijo v primeru prošnje za odobritev zamenjave delodajalca.

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:

Prošnji za odobritev zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu oziroma zamenjave delodajalca je potrebno priložiti:

- dokazilo o ustrezni izobrazbi (odločba ali mnenje pristojnega organa v Republiki Sloveniji za priznavanje oziroma vrednotenje izobraževanja) ali dokazilo o priznani poklicni kvalifikaciji, v primeru opravljanja reguliranega poklica;
- pogodbo o zaposlitvi, ki jo podpiše delodajalec, za najmanj eno leto, v kateri mora biti tujcu zagotovljena plača v višini najmanj 1,5 povprečne letne bruto plače v Republiki Sloveniji, nazadnje objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije.

V postopku izdaje soglasja k odobritvi zamenjave delodajalca oziroma zaposlitve pri več delodajalcih, bo Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pridobil naslednje podatke:

- podatek o registraciji oziroma vpisu delodajalca v ustrezen register;
- podatek, da je delodajalec zadnjih šest mesecev pred vložitvijo vloge oziroma za čas poslovanja, če je ta krajši od šestih mesecev, predlagal obračune davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja in ima na dan vpogleda v podatke davčnega organa poravnane davke in prispevke iz naslova zaposlitve in dela,
- podatek o prepovedi zaposlovanja in dela tujcev pri delodajalcu v skladu s 1. točko četrtega odstavka, 1. točko petega odstavka, po šestem ali devetem odstavku 55. člena Zakona o zaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 26/11);
- podatek ali je delodajalec prijavil potrebo po delavcu.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

PROŠNJA ZA IZDAJO – PODALJŠANJE
(ustrezno obkroži)

DOVOLJENJA ZA ZAČASNO PREBIVANJE
ZARADI ŠTUDIJA
(44. člen Zakona o tujcih)

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Poklic:
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11. Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
12 ⁸ . Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (država, kraj, ulica in hišna številka):	
13. Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	14. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE

⁸ Polje 12 se izpolni v primeru vloge za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, polje 13 pa v primeru vloge za podaljšanje oziroma izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje in v primeru, ko ima tujec v drugi državi članici EU dovoljenje za prebivanje zaradi študija. Polje 16 se izpolni v primeru, ko ima tujec v drugi državi članici EU dovoljenje za prebivanje zaradi študija. Polje 14 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

	Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
15. Razlog ali namen prebivanja v Republiki Sloveniji:	
16. Država članica EU, v kateri je izdano dovoljenje za prebivanje zaradi študija in veljavnost dovoljenja (do):	
17. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
18. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
19. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
20. Datum vložitve prošnje:	21. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA ZAČASNA

Prošnji za izdajo – podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija je potrebno priložiti:

- fotografijo ali referenčno številko iz elektronskega odložišča fotografij;
- fotokopijo potnega lista;
- dokazilo o obveznem zdravstvenem zavarovanju, kadar tujec navede, da v Republiki Sloveniji ni obvezno zdravstveno zavarovan;
- dokazilo za zadostnih sredstvih za preživljanje;
- potrdilo iz kazenske evidence matične države (v primeru izdaje prvega dovoljenja - obvezno);
- dokazilo o sprejemu na študij, izobraževanje, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, ki ga izda izobraževalna ustanova, na katero je tujec sprejet kot študent, oziroma potrdilo pristojnega državnega organa, ki je pristojen za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe ali je dajalec štipendije, oziroma potrdilo, ki ga izda od države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa.

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- o obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,

- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA IZDAJO - PODALJŠANJE ENOTNEGA DOVOLJENJA
(ustrezno obkroži)**

**ZARADI OPRAVLJANJA SEZONSKEGA DELA IN ZA ČEZMEJNO OPRAVLJANJE
STORITEV Z NAPOTENIMI DELAVCI
(45. člen Zakona o tujcih)¹**

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Poklic:
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11. Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
12. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (država, kraj, ulica in hišna številka):	
13. Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	14. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE

¹ Rubrika 12 se izpolni v primeru vloge za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, rubrika 13 pa v primeru vloge za podaljšanje oziroma izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje. Rubrika 14 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

	Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
15. Razlog ali namen prebivanja v Republiki Sloveniji:	
16. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
17. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
18. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
19. Datum vložitve prošnje:	20. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA ZAČASNA

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- delovnem dovoljenju v Republiki Sloveniji,
- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

V postopku izdaje soglasja k izdaji dovoljenja za prebivanje, bo Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pridobil naslednje podatke:

- podatek o registraciji oziroma vpisu delodajalca v ustrezen register (Poslovni register Slovenije, Register kmetijskih gospodarstev),
- podatek, da je delodajalec zadnjih šest mesecev pred vložitvijo vloge oziroma za čas poslovanja, če je ta krajši od šestih mesecev, predlagal obračune davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja in ima na dan vpogleda v podatke davčnega organa poravnane davke in prispevke iz naslova zaposlitve in dela,

- podatek o tem, ali so v evidenci brezposelnih oseb ustrezne domače ali z domačimi izenačene brezposelne osebe, kadar je v skladu z Zakonom o zaposlovanju in delu tujcev (Ur. l. RS, št. 26/11) določena kontrola trga dela,
- podatek o prepovedi zaposlovanja in dela tujcev pri delodajalcu v skladu s 1. točko četrtega odstavka, 1. točko petega odstavka, po šestem ali devetem odstavku 55. člena Zakona o zaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 26/11).

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

PROŠNJA ZA IZDAJO - PODALJŠANJE
(ustrezno obkroži)

ENOTNEGA DOVOLJENJA
ZA DNEVNEGA DELOVNEGA MIGRANTA
(46. člen Zakona o tujcih)

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
i z elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (država, kraj, ulica in hišna številka):	
12. Datum vstopa na območje Republike Slovenije (rubrika se ne izpolni v primeru vloge za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje):	
13. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
14. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	15. Davčna številka:
16. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	

17. Firma ali ime delodajalca:	
18. Matična številka delodajalca:	19. Davčna številka delodajalca:
20. Sedež ali naslov delodajalca:	
21. Upravna enota delovnega mesta:	
22. Vrsta in stopnja strokovne izobrazbe ali nacionalna poklicna kvalifikacija:	
23. Naziv delovnega mesta za katero se sklepa delovno razmerje:	
24. Opis del in nalog delovnega mesta:	
25. Kraj opravljanja dela: (ustrezno obkroži) a) na sedežu delodajalca b) na terenu – lokacija:	
26. Poklicna oziroma strokovna izobrazba ali nacionalna poklicna kvalifikacija, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta:	
27. Druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta:	
28. Prošnja za dovoljenje za zaposlitev: (ustrezno obkroži) a) nova zaposlitev b) podaljšanje c) nadomestna zaposlitev	
29. Podpis vlagatelja:	

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje <u>oziroma odločbe/sklepa:</u>	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis: LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	
Nezmožnost zajema prstnih odtisov ZAČASNA	TRAJNA

Prošnji za izdajo – podaljšanje enotnega dovoljenja za dnevne delovne migrante je potrebno priložiti:

- fotografijo ali referenčno številko iz elektronskega odložišča fotografij;
- fotokopijo potnega lista;
- dokazilo o obveznem zdravstvenem zavarovanju, kadar tujec navede, da v Republiki Sloveniji ni obvezno zdravstveno zavarovan;
- dokazilo za zadostnih sredstvih za preživljanje;

- potrdilo iz kazenske evidence matične države (v primeru izdaje prvega dovoljenja - obvezno);

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

V postopku izdaje soglasja k izdaji dovoljenja za prebivanje, bo Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pridobil naslednje podatke:

- podatek o registraciji oziroma vpisu delodajalca v ustrezen register (Poslovni register Slovenije, Register kmetijskih gospodarstev),
- podatek, da je delodajalec zadnjih šest mesecev pred vložitvijo vloge oziroma za čas poslovanja, če je ta krajši od šestih mesecev, predlagal obračune davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja in ima na dan vpogleda v podatke davčnega organa poravnane davke in prispevke iz naslova zaposlitve in dela,
- podatek o tem, ali so v evidenci brezposelnih oseb ustrezne domače ali z domačimi izenačene brezposelne osebe, kadar je v skladu z Zakonom o zaposlovanju in delu tujcev (Ur. l. RS, št. 26/11) določena kontrola trga dela,
- podatek o prepovedi zaposlovanja in dela tujcev pri delodajalcu v skladu s 1. točko četrtega odstavka, 1. točko petega odstavka, po šestem ali devetem odstavku 55. člena Zakona o zaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 26/11).

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

PROŠNJA ZA IZDAJO - PODALJŠANJE
(ustrezno obkroži)

DOVOLJENJA ZA ZAČASNO PREBIVANJE
ZARADI ZDRUŽITVE DRUŽINE
(47. člen Zakona o tujcih)¹

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO vlagatelja:

2. Priimek in ime vlagatelja:

3. Sedanje začasno oziroma stalno prebivališče
vlagatelja v Republiki Sloveniji ali v tujini
(naselje, ulica in hišna številka):

4. EMŠO družinskega člana, če je določena:

5. Priimek in ime:

6. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:

7. Spol:

8. Državljanstvo:

9. Rojstni datum (dan, mesec, leto):

10. Rojstni kraj (država, kraj):

11. Zakonski stan:

12. Poklic:

13. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče
v tujini ali v Republiki Sloveniji
(država, kraj, ulica in hišna številka):

¹ V vse rubrike, razen v rubrike 1, 2, 3 in 23, se vpišejo podatki o tujcu, za katerega se vlaga prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje. Rubrika 16 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

14. Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
15. Datum vstopa na območje Republike Slovenije (rubrika se ne izpolni v primeru vloge za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje):	16. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
17. Razlog ali namen prebivanja v Republiki Sloveniji:	
18. Sorodstveno oziroma drugo razmerje z vlagateljem:	
19. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
20. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
21. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
22. Datum vložitve prošnje:	23. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis: LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	
Nezmožnost zajema prstnih odtisov ZAČASNA	TRAJNA

Prošnji za izdajo oziroma podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine je potrebno priložiti:

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- iz matičnega registra Republike Slovenije o rojstvu ali sklenjeni zakonski zvezi tujca na območju Republike Slovenije oziroma o drugih matičnih dejstvih, če so vpisana v matični register Republike Slovenije,
- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,

- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA IZDAJO DOVOLJENJA ZA STALNO
(ustrezno obkroži)**

**PREBIVANJE ZA DRUŽINSKEGA ČLANA BEGUNCA
(47.a člen Zakona o tujcih)¹**

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO vlagatelja:
2. Priimek in ime vlagatelja:
3. Sedanje stalno prebivališče vlagatelja v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):

4. EMŠO družinskega člana, če je določena:	
5. Priimek in ime:	
6. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
7. Spol:	8. Državljanstvo:
9. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	10. Rojstni kraj (država, kraj):
11. Zakonski stan:	12. Poklic:
13. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	

¹ V vse rubrike, razen v rubrike 1, 2, 3 in 23, se vpišejo podatki o tujcu, za katerega se vlaga prošnja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Rubrika 16 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje.

14. Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
15. Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	16. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE (ustrezno obkroži)
17. Razlog ali namen prebivanja v Republiki Sloveniji:	
18. Sorodstveno oziroma drugo razmerje z vlagateljem:	
19. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
20. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
21. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
22. Datum vložitve prošnje:	23. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec,
Nezmožnost zajema prstnih odtisov ZAČASNA	TRAJNA

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- iz matičnega registra Republike Slovenije o rojstvu ali sklenjeni zakonski zvezi tujca na območju Republike Slovenije oziroma o drugih matičnih dejstvih, če so vpisana v matični register Republike Slovenije,
- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,

- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA IZDAJO OZIROMA PODALJŠANJE DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
(ustrezno obkroži)
PREBIVANJE ZA TUJCA, KI IMA STATUS REZIDENTA ZA DALJŠI ČAS V DRUGI DRŽAVI
ČLANICI EVROPSKE UNIJE (48. člen Zakona o tujcih)¹**

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Poklic:
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11. Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
12. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (država, kraj, ulica in hišna številka):	
13. Datum vstopa na območje Republike Slovenije: (rubrika se ne izpolni v primeru vloge za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, vložene na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v	14. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)

¹ Rubrika 12 se izpolni v primeru vloge za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, vložene na diplomatsko konzularnem predstavništvu RS v tujini. Rubrika 14 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

tujini):	
15. Razlog ali namen prebivanja v Republiki Sloveniji:	
16. Država članica EU, v kateri ima tujec status rezidenta za daljši čas in veljavnost dovoljenja (do):	
17. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
18. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
19. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
20. Datum vložitve prošnje:	21. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:	
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:	
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:	
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:		
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA	ZAČASNA

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- delovnem dovoljenju v Republiki Sloveniji,
- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA IZDAJO OZIROMA PODALJŠANJE DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
(ustrezno obkroži)**

**PREBIVANJE ZA DRUŽINSKEGA ČLANA TUJCA, KI IMA STATUS REZIDENTA ZA DALJŠI
ČAS V DRUGI DRŽAVI ČLANICI EVROPSKE UNIJE
(48. člen Zakona o tujcih)¹**

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO vlagatelja:
2. Priimek in ime vlagatelja:
3. Država članica EU, v kateri ima vlagatelj status rezidenta za daljši čas in veljavnost dovoljenja (do):
4. Sedanje začasno oziroma stalno prebivališče vlagatelja v Republiki Sloveniji ali v tujini (naselje, ulica in hišna številka):

5. EMŠO družinskega člana, če je določena:	
6. Priimek in ime:	
7. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
8. Spol:	9. Državljanstvo:
10. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	11. Rojstni kraj (država, kraj):

¹ V vse rubrike, razen v rubrike 1, 2, 3, 4 in 25, se vpišejo podatki o tujcu, za katerega se vlaga prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje. Rubrika 17 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

12. Zakonski stan:	13. Poklic:
14. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
15. Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji(naselje, ulica in hišna številka):	
16. Datum vstopa na območje Republike Slovenije (rubrika se ne izpolni v primeru vloge za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, vložene na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini):	17. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
18. Razlog ali namen prebivanja v Republiki Sloveniji:	
19. Sorodstveno oziroma drugo razmerje z vlagateljem:	
20. Država članica EU, v kateri ima družinski član dovoljenje za prebivanje, vrsta dovoljenja (začasno, trajno) in veljavnost dovoljenja (do):	
21. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
22. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
23. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
24. Datum vložitve prošnje:	25. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA ZAČASNA

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- iz matičnega registra Republike Slovenije o rojstvu ali sklenjeni zakonski zvezi tujca na območju Republike Slovenije, oziroma o drugih matičnih dejstvih, če so vpisana v matični register Republike Slovenije,

- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA IZDAJO OZIROMA PODALJŠANJE DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
(ustrezno obkroži)
PREBIVANJE ZA TUJCA SLOVENSKEGA RODU (48. člen Zakona o tujcih)¹**

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Poklic:
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11. Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji(naselje, ulica in hišna številka):	
12. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (država, kraj, ulica in hišna številka):	
13. Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	14. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
15. Razlog ali namen prebivanja v Republiki Sloveniji:	

¹ Rubrika 12 se izpolni v primeru vloge za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, rubrika 13 pa v primeru vloge za podaljšanje oziroma izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje. Rubrika 14 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

16. Način zagotovitve (vir) sredstev za preživljanje:	
17. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
18. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
19. Datum vložitve prošnje:	20. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA ZAČASNA

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- matičnih dejstvih, ki so vpisana v matični register Republike Slovenije Republike Slovenije,
- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA IZDAJO OZIROMA PODALJŠANJE DOVOLJENJA ZA
(ustrezno obkroži)**

**ZAČASNO PREBIVANJE ŽRTVI TRGOVINE Z LJUDMI
(50. člen Zakona o tujcih)⁹**

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Poklic:
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (kraj, ulica in hišna številka):	
12. Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	13. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
14. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
15. Zakonita podlaga za prebivanje v RS v času vložitve prošnje (npr. dovolitev zadrževanja, dovoljenje za prebivanje v RS, vizum):	

⁹ Rubrika 13 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

16. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
17. Datum vložitve prošnje:	18. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA ZAČASNA

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji, izdanem dovoljenju za prebivanje ali vizumu,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA IZDAJO OZIROMA PODALJŠANJE DOVOLJENJA ZA
(ustrezno obkroži)**

**ZAČASNO PREBIVANJE ŽRTVI NEZAKONITEGA ZAPOSLOVANJA
(50. člen Zakona o tujcih)¹⁰**

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Poklic:
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (kraj, ulica in hišna številka):	
12. Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	13. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
14. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	

¹⁰ Rubrika 14 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

15. Podlaga za prebivanje v RS v času vložitve prošnje (npr. dovolitev zadrževanja, dovoljenje za prebivanje v RS, vizum):	
17. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
18. Datum vložitve prošnje:	19. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA ZAČASNA

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji, izdanem dovoljenju za prebivanje ali vizumu,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA IZDAJO OZIROMA PODALJŠANJE DOVOLJENJA ZA
(ustrezno obkroži)**

**ZAČASNO PREBIVANJE TUJCU, KATEREMU JE V REPUBLIKI SLOVENIJI DOVOLJENO
ZADRŽEVANJE (51. člen Zakona o tujcih)¹¹**

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Poklic:
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (kraj, ulica in hišna številka):	
12. Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	13. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
14. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	

¹¹ Rubrika 13 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

15. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
16. Datum vložitve prošnje:	17. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA
	ZAČASNA

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA IZDAJO OZIROMA PODALJŠANJE DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
(ustrezno obkroži)**

PREBIVANJE IZ DRUGIH UTEMELJENIH RAZLOGOV (51. člen Zakona o tujcih)¹

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO, če je določena:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5 Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Poklic:
10. Zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka):	
11. Nameravani kraj prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
12. Naslov, na katerega naj se vlagatelju vročajo pošiljke (država, kraj, ulica in hišna številka):	
13. Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	14. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE

¹ Rubrika 12 se izpolni v primeru vloge za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, rubrika 13 pa v primeru vloge za podaljšanje oziroma izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje. Rubrika 14 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

	(ustrezno obkroži)
15. Razlog ali namen prebivanja v Republiki Sloveniji:	
16. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
17. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
18. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
19. Datum vložitve prošnje:	20. Podpis vlagatelja:

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA ZAČASNA

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

**PROŠNJA ZA IZDAJO DOVOLJENJA ZA STALNO PREBIVANJE
(52. člen Zakona o tujcih)¹²**

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Poklic:
10. Prejšnje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
11. Sedanje začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
12. Datum vstopa na območje Republike Slovenije:	13. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje DA / NE Nekdanji imetnik modre karte DA / NE (ustrezno obkroži)
14. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
15. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
16. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	

¹² Rubrika 13 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

17. Datum vložitve prošnje:	18. Podpis vlagatelja:
-----------------------------	------------------------

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:	
Dovoljenje velja od:	Opombe:	
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:	
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:		
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA	ZAČASNA

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- dovoljenjih za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji,
- iz matičnega registra Republike Slovenije o rojstvu ali sklenjeni zakonski zvezi tujca na območju Republike Slovenije, oziroma o drugih matičnih dejstvih, če so vpisana v matični register Republike Slovenije,
- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za sprejem prošnje)

PROŠNJA ZA NAKNADNO PRIDOBITEV STATUSA REZIDENTA ZA DALJŠI ČAS (53. in 53.a člen Zakona o tujcih)¹³

prostor za fotografijo
ali referenčna številka
iz elektronskega
odložišča fotografij

1. EMŠO:	
2. Priimek in ime:	
3. Priimek pred sklenitvijo zakonske zveze:	
4. Spol:	5. Državljanstvo:
6. Rojstni datum (dan, mesec, leto):	7. Rojstni kraj (država, kraj):
8. Zakonski stan:	9. Poklic:
10. Sedanje stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka):	
11. Imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje Nekdanji imetnik modre karte (ustrezno obkroži)	DA / NE DA / NE
12. Način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje:	
13. Podatek o zdravstvenem zavarovanju:	
14. Vrsta in številka potnega lista oziroma druge listine, datum in kraj izdaje ter njena veljavnost:	
15. Datum vložitve prošnje:	16. Podpis vlagatelja:

¹³ Rubrika 11 se izpolni v primeru če ima tujec v Republiki Sloveniji izdan vizum za dolgoročno prebivanje oziroma če je tujec nekdanji imetnik modre karte EU izdane v Republiki Sloveniji.

Izpolni uradna oseba

Številka izdane izkaznice dovoljenja za prebivanje oziroma odločbe/sklepa:	Datum izdaje:
Dovoljenje velja od: do:	Opombe:
Prošnjo sprejel:	Prošnjo rešil:
Podatek o roki in prstu, s katere je bil zajet prstni odtis:	
LEVA: kazalec, sredinec, prstanec, palec	DESNA: kazalec, sredinec, prstanec, palec
Nezmožnost zajema prstnih odtisov	TRAJNA ZAČASNA

V postopku bo organ po uradni dolžnosti pridobil naslednje podatke:

- dovoljenjih za začasno in stalno prebivanje v Republiki Sloveniji,
- obveznem zdravstvenem zavarovanju v Republiki Sloveniji, kadar tujec pri dokazilu o zdravstvenem zavarovanju navede, da je v Republiki Sloveniji obvezno zdravstveno zavarovan,
- podatke iz kazenske evidence in evidence o prekrških Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije,
- podatke iz evidenc o prekrških, ki jih vodijo pristojni organi v Republiki Sloveniji,
- ali je zoper tujca v Republiki Sloveniji uveden kazenski postopek ali postopek o prekršku pri pristojnih organih v Republiki Sloveniji,
- podatke iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških, ki so označeni kot davčna tajnost.

Priloga št. 2

(obrazci potrdil o vloženi prošnji)

OPOMBA: Besedilo obrazcev potrdil o vloženi prošnji je poleg v slovenskem jeziku lahko napisano tudi v tujih jezikih.

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(upravna enota)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO DOVOLJENJA ZA ZAČASNO PREBIVANJE
ZA TUJCA, KI V REPUBLIKI SLOVENIJI BIVA NA PODLAGI VIZUMA ZA DOLGOROČNO
BIVANJE**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (drugi odstavek 30. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za izdajo potrdila)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE ZARADI OPRAVLJANJA DELA NA PODROČJU RAZISKAV IN VISokeGA
ŠOLSTVA**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (peti odstavek 38. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(upravna enota)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA PODALJŠANJE DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE OZIROMA ZA IZDAJO NADALJNJEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (drugi odstavek 60. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za izdajo potrdila)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE ZA IMETNIKA MODRE KARTE EU, IZDANE V DRUGI DRŽAVI ČLANICI
EVROPSKE UNIJE IN PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO PREBIVANJE ZA NJEGOVE
DRUŽINSKE ČLANE**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (drugi odstavek 41. ali drugi odstavek 42. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(upravna enota)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE ZARADI OPRAVLJANJA DELA NA PODROČJU RAZISKAV IN VISokeGA
ŠOLSTVA**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (peti odstavek 38. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(upravna enota)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE ZARADI ŠTUDIJA**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (sedmi odstavek 44. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za izdajo potrdila)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE ZA TUJCA, KI IMA STATUS REZIDENTA ZA DALJŠI ČAS V DRUGI DRŽAVI
ČLANICI EVROPSKE UNIJE IN ZA NJEGOVE DRUŽINSKE ČLANE**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (tretji odstavek 48. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(upravna enota)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE ZA TUJCA SLOVENSKEGA RODU**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (osmi odstavek 48. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(upravna enota)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE ŽRTVI TRGOVINE Z LJUDMI**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (šesti odstavek 50. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(upravna enota)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE ŽRTVI NEZAKONITEGA ZAPOSLOVANJA**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (šesti odstavek 50. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(upravna enota)

**POTRDILO O DOVOLJENEM BIVANJU ZA NEKDANJEGA IMETNIKA MODRE KARTE EU
IN NJEGOVE DRUŽINSKE ČLANE**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje za čas treh mesecev od dneva izdaje potrdila (drugi odstavek 43. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum izdaje potrdila:	
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(upravna enota)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE ZA NEKDANJEGA IMETNIKA MODRE KARTE EU IN NJEGOVE DRUŽINSKE
ČLANE**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (tretji odstavek 43. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(organ, pristojen za izdajo potrdila)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE ZA TUJCA, KI IMA V DRUGI DRŽAVI ČLANICI EVROPSKE UNIJE IZDANO
DOVOLJENJE ZA ZAČASNO PREBIVANJE ZARADI ŠTUDIJA**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (šesti odstavek 44. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

REPUBLIKA SLOVENIJA

.....
(upravna enota)

**POTRDILO O VLOŽENI PROŠNJI ZA IZDAJO PRVEGA DOVOLJENJA ZA ZAČASNO
PREBIVANJE ZA TUJCA KATEREMU JE V REPUBLIKI SLOVENIJI DOVOLJENO
ZADRŽEVANJE**

To potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji (drugi odstavek 51. člena Zakona o tujcih). Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

Priimek in ime:	
Rojstni datum:	Državljanstvo:
Sedanje prebivališče v Republiki Sloveniji:	
Datum vložitve prošnje:	Datum izdaje potrdila:
Uradna oseba:	Žig:

Na podlagi 3. odstavka 18. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11, 57/11 – popr. in xxx) minister za notranje zadeve izdaja

PRAVILNIK

o določitvi mejnih prehodov, na katerih organi mejne kontrole lahko izdajajo vizume

1. člen

Organi mejne kontrole lahko izdajajo vizume za kratkoročno bivanje na mednarodnih mejnih prehodih v skladu z določili Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik).

2. člen

Vizumi za kratkotrajno bivanje se lahko izdajajo na naslednjih mejnih prehodih za mednarodni promet:

- na kopenskih mejah: Dragonja, Jelšane, Metlika, Obrežje in Gruškovje;
- na zračnih mejah: Ljubljana - Brnik, Maribor – Slivnica in Portorož;
- na morskih mejah: Koper.

3. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu.

Št.
Ljubljana, dne ____
EVA

Dr. Gregor Virant
minister za notranje zadeve

Na podlagi osmega odstavka 55. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 – popr. in xx/14) izdaja minister za notranje zadeve v soglasju z ministrom za finance

Pravilnik o spremembi Pravilnika o načinu ugotavljanja zadostnih sredstev za preživljanje v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje

1. člen

V Pravilniku o načinu ugotavljanja zadostnih sredstev za preživljanje v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje (Uradni list RS, št. 61/12) se črta 6. člen.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007- /2014

Ljubljana, dne

EVA: 2014-1711-

Dr. Gregor Virant
Minister
za notranje zadeve

Soglašam!
Dr. Uroš Čufer
Minister za finance

Na podlagi petega odstavka 20. člena Zakon o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11-popr. in xx./14) izdaja minister za izobraževanje, znanost in šport

P R A V I L N I K
o merilih za ugotavljanje interesa na področju izobraževanja in znanosti v postopku
izdaje vizuma za dolgoročno bivanje

1. člen

S tem pravilnikom so določena merila za ugotavljanje interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja in znanosti ter izdajo mnenja ministrstva, pristojnega za izobraževanje, znanost in šport (v nadaljevanju ministrstvo) v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje tujcu.

Interes na področju izobraževanja in znanosti v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje obstaja za visokošolsko izobraževanje in znanstveno-raziskovalno dejavnost, ki se ju udeležujejo tuji študenti, oziroma ju opravljajo tuji visokošolski učitelji, visokošolski sodelavci in raziskovalci.

2. člen

Za visokošolskega učitelja in visokošolskega sodelavca, kateremu izdaja vizuma za dolgoročno bivanje je v interesu Republike Slovenije, se šteje tujec, ki ima sklenjen sporazum o sodelovanju z visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije in izkazuje reference iz visokošolskega izobraževanja in znanstvenega raziskovanja.

Za raziskovalca, kateremu izdaja vizuma za dolgoročno bivanje je v znanstvenem interesu Republike Slovenije, se šteje tujec, ki ima sklenjen program o sodelovanju z raziskovalno organizacijo iz Republike Slovenije in izkazuje reference iz znanstvenega raziskovanja.

Za študente, katerim izdaja vizuma za dolgoročno bivanje je v interesu Republike Slovenije se štejejo tujci, ki sodelujejo v mednarodnih izmenjavah, z namenom doseganja recipročnosti izmenjav ter posledično kakovosti in prepoznavnosti slovenskih visokošolskih zavodov. Za mednarodno izmenjavo se štejejo izmenjave na podlagi meddržavnih in medinstitucionalnih dogovorov o sodelovanju na področju visokega šolstva.

3. člen

Koristi Republike Slovenije iz prejšnjega člena so lahko predvsem:

- krepitev visokošolske in/ali znanstvene kvalitete,
- poglobljanje in širjenje visokošolskih in znanstvenih področij,
- uvajanje novih znanj, metod in spretnosti in
- možnosti povečevanja visokošolskih in znanstvenih povezav s tujino.

4. člen

Za izdajo pozitivnega mnenja o interesu za sodelovanje z visokošolskim zavodom ali raziskovalno organizacijo mora tujec iz prvega in drugega odstavka 2. člena izkazati:

1. sklenjen sporazum o sodelovanju z visokošolskim zavodom ali raziskovalno organizacijo iz Republike Slovenije,
2. reference s področja visokošolskega izobraževanja in znanstvenega raziskovanja,
3. utemeljitev ustreznega visokošolskega ali znanstvenega organa visokošolskega zavoda ali raziskovalne organizacije o sodelovanju s tujcem in koristnosti izvedbe sporazuma o sodelovanju.

5. člen

Na podlagi dokazil iz 4. člena tega pravilnika minister, pristojen za izobraževanje, znanost in šport, izda pozitivno mnenje o obstoju interesa za sodelovanje s tujcem na področju visokega šolstva in znanosti.

Za tujca iz tretjega odstavka 2. člena pravilnika se kot pozitivno mnenje o obstoju interesa na podlagi tega pravilnika šteje potrdilo o vključenosti v program mednarodne izmenjave študentov na slovenskem visokošolskem zavodu.

6. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Datum:
Številka:

EVA

Dr. Jernej Pikalo
Minister za izobraževanje,
znanost in šport